

**ПРОПОЗИЦІЇ ДО ІМПЛЕМЕНТАЦІЇ ДИРЕКТИВИ (ЄС) 2015/2436 ПРО НАБЛИЖЕННЯ ЗАКОНОДАВСТВ ДЕРЖАВ-ЧЛЕНІВ ЩОДО
ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК**

	DIRECTIVE (EU) 2015/2436 OF THE EUROPEAN PARLIAMENT AND OF THE COUNCIL of 16 December 2015 to approximate the laws of the Member States relating to trade marks (Recast) ДИРЕКТИВА ЄВРОПЕЙСЬКОГО ПАРЛАМЕНТУ І РАДИ (ЄС) 2015/2436 від 16 грудня 2015 року про наближення законодавств держав-членів щодо торговельних марок (Нова редакція)	ЗАКОН УКРАЇНИ «Про охорону прав на торговельні марки»	
		Цей Закон приймається з метою імплементації Директиви Європейського парламенту і Ради Європейського Союзу (ЄС) № 2015/2436 від 16 грудня 2015 року про наближення законодавств держав-членів щодо торговельних марок, опублікованої в Офіційному журналі Європейського Союзу L 336/1 від 23 грудня 2015 року, та забезпечення виконання Регламенту Європейського парламенту і Ради Європейського Союзу (ЄС) № 2017/1001 від 14 червня 2017 року про торговельну марку Європейського Союзу, опублікованого в Офіційному журналі Європейського Союзу L 154/1 від 16 червня 2017 року.	
1	CHAPTER 1 GENERAL PROVISIONS Article 1 Scope 1. This Directive applies to every trade mark in respect of goods or services which is the subject of registration or of an	Розділ І. ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ Стаття 1. Предмет регулювання Закону 1. Цей Закон регулює відносини, що виникають у зв'язку з набуттям і здійсненням прав на торговельні	

	application for registration in a Member State as an individual trade mark, a guarantee or certification mark or a collective mark, or which is the subject of a registration or an application for registration in the Benelux Office for Intellectual Property or of an international registration having effect in a Member State. ГЛАВА 1 ЗАГАЛЬНІ ПОЛОЖЕННЯ Стаття 1 Сфера застосування Цю Директиву застосовують до кожної торговельної марки для товарів чи послуг, яка є предметом реєстрації чи заявки на реєстрацію у державі-членові як індивідуальна торговельна марка, гарантійна або сертифікаційна марка чи колективна марка або яка є предметом реєстрації чи заявки на реєстрацію в Офісі Бенілюксу з інтелектуальної власності чи міжнародної реєстрації, яка має силу в державі-членові.	марки в Україні. Положення цього Закону застосовуються до індивідуальних, колективних та сертифікаційних торговельних марок, які є предметом національної реєстрації або заявки на національну реєстрацію торговельної марки в Україні, або які є предметом міжнародної реєстрації торговельної марки з поширенням на територію України.	
2	Article 2 Definitions For the purpose of this Directive, the following definitions apply: (a) ‘office’ means the central industrial property office of the Member State or the Benelux Office for Intellectual Property, entrusted with the registration of trade marks; (b) ‘register’ means the register of trade marks kept by an office Стаття 2 Терміни та означення	Стаття 2. Визначення термінів 1. У цьому Законі терміни вживаються в такому значенні: 1) агент або представник власника торговельної марки – фізична або юридична особа, у розумінні статті 6 septies Паризької конвенції про охорону промислової власності від 20 березня 1883 року, яка в тому числі, але не виключно, перебуває з власником торговельної марки у відносинах комерційного представництва; 2) Апеляційна комісія – колегіальний орган Національного органу інтелектуальної власності, основною метою діяльності якого є розгляд скарг кандидатів у представники у справах інтелектуальної	

Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та означення: (а) «офіс» означає центральний офіс держави-члена з промислової власності або Офіс Бенілюксу з інтелектуальної власності, яким доручили реєстрацію торговельних марок; (b) «реєстр» означає реєстр торговельних марок, який веде офіс.	власності (патентні повірені) на рішення атестаційної комісії та розгляд скарг на дії представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених); 3) Апеляційна палата – структурний підрозділ Національного органу інтелектуальної власності для розгляду скарг проти рішень Національного органу інтелектуальної власності щодо набуття прав на об'єкти інтелектуальної власності, щодо припинення дії реєстрації об'єктів інтелектуальної власності або про визнання реєстрації об'єктів інтелектуальної власності недійсною, та розгляду інших питань, що належать до його компетенції відповідно до цього Закону, інших законів та нормативно-правових актів України; 4) Атестаційна комісія – колегіальний орган Національного органу інтелектуальної власності, основною метою діяльності якого є проведення атестації осіб, які висловили намір набути право на зайняття діяльністю представника у справах інтелектуальної власності (патентного повіреного); 5) База даних заявок – база даних, ведення якої здійснюється в електронній формі, яка містить відомості про заявку на національну реєстрацію торговельної марки та поточне діловодство за нею, є відкритою і доступною для перегляду будь-якою особою на офіційному вебсайті Національного органу інтелектуальної власності; 6) Бюлетень – офіційний електронний бюлетень Національного органу інтелектуальної власності; 7) BOIV – Всесвітня організація інтелектуальної власності; 8) власник реєстрації – фізична або юридична особа, зазначена в Державному реєстрі України торговельних марок як власник національної реєстрації торговельної марки або в Міжнародному	
--	---	--

		реєстрі як власник міжнародної реєстрації торговельної марки, що діє на території України; 9) власник торговельної марки – власник реєстрації або власник торговельної марки, визнаної добре відомою в Україні відповідно до статті 6bis Паризької конвенції про охорону промислової власності від 20 березня 1883 року; 10) дата пріоритету – дата подання попередньої заявки до відповідного органу держави – учасниці Паризької конвенції про охорону промислової власності або Угоди про заснування Світової організації торгівлі, за якою заявлено пріоритет; 11) доменне ім'я – ім'я, що використовується для адресації комп'ютерів і ресурсів в Інтернеті; 12) зареєстрована торговельна марка – торговельна марка, національну реєстрацію якої здійснено в Україні, або торговельна марка за міжнародною реєстрацією, що діє на території України; 13) заявка – заявка на національну реєстрацію торговельної марки як сукупність документів, необхідних для видачі свідоцтва України на торговельну марку; 14) заявник – особа, яка подала заявку і зазначена в ній як заявник, чи набула прав заявника в іншому встановленому законом порядку; 15) колективна торговельна марка – торговельна марка визначена таким чином під час подання заявки та здатна вирізняти товари і послуги учасників об'єднання осіб, яке є власником цієї торговельної марки, від товарів і послуг інших осіб; 16) Мадридська угода – Мадридська угода про міжнародну реєстрацію знаків від 14 квітня 1891 року; 17) міжнародна заявка – заявка на міжнародну реєстрацію торговельної марки відповідно до Протоколу до Мадридської угоди про міжнародну	
--	--	---	--

		реєстрацію знаків; 18) Міжнародний реєстр - офіційна добірка відомостей про міжнародні реєстрації, яку веде Міжнародне бюро ВОІВ, запис про які вимагається або дозволяється Протоколом до Мадридської угоди; 19) міжнародна реєстрація – міжнародна реєстрація торговельної марки, здійснена відповідно до Мадридської угоди та/або Протоколу до Мадридської угоди про міжнародну реєстрацію знаків; 20) МКТП – Міжнародна класифікація товарів і послуг для реєстрації знаків, що заснована Ніццькою угодою про Міжнародну класифікацію товарів і послуг для реєстрації знаків від 15 червня 1957 року, переглянутою в Стокгольмі 14 липня 1967 року і в Женеві 13 травня 1977 року і зміненою 28 вересня 1979 року, до якої Україна приєдналась згідно із Законом України від 01 червня 2000 року № 1762-III «Про приєднання України до Ніццької угоди про Міжнародну класифікацію товарів і послуг для реєстрації знаків»; 21) національна реєстрація – національна реєстрація торговельної марки, здійснена відповідно до цього Закону; 22) Національний орган інтелектуальної власності (далі – НОІВ) – державна організація, що входить до державної системи правової охорони інтелектуальної власності, визначена на національному рівні Кабінетом Міністрів України як така, що здійснює повноваження у сфері інтелектуальної власності, визначені цим Законом, іншими законами у сфері інтелектуальної власності, актами центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та статутом, і має право представляти Україну в міжнародних та регіональних	
--	--	--	--

		організаціях; 23) особа – фізична або юридична особа; 24) Паризька конвенція – Паризька конвенція про охорону промислової власності від 20 березня 1883 року; 25) патентний повірений – представник у справах інтелектуальної власності (патентний повірений), зареєстрований згідно з положенням, яке затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності; 26) права на торговельну марку – виключні майнові права інтелектуальної власності на торговельну марку; 27) Правила – правила, що регулюють складання, подання заявки на національну реєстрацію торговельної марки, заявки на міжнародну реєстрацію торговельної марки та проведення експертизи заявки на національну реєстрацію торговельної марки, міжнародної реєстрації торговельної марки з поширенням на Україну, встановлені на основі цього Закону центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності; 28) представник - патентний повірений або інша довірена особа; 29) пріоритет заявки (пріоритет) – першість у поданні заявки; 30) провадження в НОІВ - сукупність процедурних дій, що вчиняються НОІВ, і прийнятих процедурних рішень (повідомлень) з розгляду та вирішення справи, що завершується прийняттям і, в необхідних випадках, виконанням рішення НОІВ або юридично значущої дії індивідуального характеру, прийнятого (вчиненої) НОІВ для вирішення справи та	
--	--	---	--

		спрямоване (спрямована) на набуття, зміну, припинення чи реалізацію прав та/або обов'язків окремої особи (осіб); 31) Протокол до Мадридської угоди – Протокол до Мадридської угоди про міжнародну реєстрацію знаків від 28 червня 1989 року; 32) Реєстр – Державний реєстр України торговельних марок; 33) реєстрація торговельної марки – національна реєстрація торговельної марки або міжнародна реєстрація торговельної марки, що діє на території України; 34) свідоцтво – свідоцтво України на торговельну марку; 35) сертифікаційна торговельна марка – торговельна марка, визначена таким чином під час подання заявки та здатна вирізняти товари і послуги, сертифіковані власником марки щодо матеріалу, способу виробництва товарів або надання послуг, якості, точності або інших характеристик, від товарів і послуг, не сертифікованих у такий спосіб; 36) справа в процедурах перед НОІВ (далі – справа) – справа, розгляд якої здійснюється НОІВ стосовно забезпечення реалізації права, свободи чи законного інтересу особи та/або виконання нею визначених законом обов'язків, захисту її права, свободи чи законного інтересу щодо торговельних марок, які є предметом національної реєстрації або заявки на національну реєстрацію торговельної марки в Україні, чи предметом міжнародної реєстрації торговельної марки з поширенням на територію України; 37) торговельна марка – будь-яке позначення або будь-яка комбінація позначень, які придатні для вирізнення товарів або послуг одних осіб від товарів або послуг інших осіб	
--	--	---	--

		38) торговельна марка Європейського Союзу (далі – торговельна марка ЄС) – торговельна марка, зареєстрована відповідно до Регламенту Європейського парламенту і Ради Європейського Союзу (ЄС) № 2017/1001 від 14 червня 2017 року про торговельну марку Європейського Союзу, опублікованого в Офіційному журналі Європейського Союзу L 154/1 від 16 червня 2017 року (далі – Регламенту (ЄС) № 2017/1001); 39) учасник провадження – особа, яка бере участь у провадженні в НОІВ.	
		Стаття 3. Законодавство України у сфері правової охорони торговельних марок 1. Відносини, що виникають у зв'язку з набуттям, охороною і здійсненням прав на торговельні марки в Україні регулюються міжнародними договорами України, цим Законом та іншими нормативно-правовими актами. 2. Якщо міжнародним договором України, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України, встановлено інші правила, ніж ті, що передбачені цим Законом, застосовуються правила міжнародного договору.	
		Стаття 4. Національний режим 1. Іноземні особи та особи без громадянства мають рівні з особами України права та обов'язки, передбачені цим Законом, відповідно до міжнародних договорів України, згода на обов'язковість яких надана Верховною Радою України, або принципу взаємності.	

		Стаття 5. Представництво перед НОІВ 1. Іноземні та інші особи, які не мають постійного місця проживання, місцезнаходження або реального та діючого промислового чи комерційного (торговельного) підприємства в Україні, у відносинах з НОІВ реалізують свої права через патентних повірених у будь-яких процедурах, передбачених цим Законом, окрім подання заявки та сплати зборів. 2. Юридичних осіб, які мають місцезнаходження або реальне та діюче промислове чи комерційне (торговельне) підприємство в Україні, може представляти керівник, член виконавчого органу або інша особа, уповноважена діяти від імені юридичної особи відповідно до закону, статуту, положення, трудового договору (контракту) на підставі самопредставництва юридичної особи або довіреності. Зазначені особи також можуть представляти інтереси іншої афілійованої (пов'язаної з нею) юридичної особи на підставі довіреності, навіть якщо така інша юридична особа не має місцезнаходження або реального та діючого промислового чи комерційного (торговельного) підприємства в Україні. 3. Якщо більше ніж один заявник або більше ніж одна заінтересована особа діють спільно, призначається спільний представник, яким може бути один із заявників чи одна із заінтересованих осіб.	<i>Враховано:</i> 1. Статтю 4 Сінгапурського договору 2. Статтю 119 EUTMR - Загальні принципи представництва
3	CHAPTER 2 SUBSTANTIVE LAW ON TRADE MARKS SECTION 1 Signs of which a trade mark may consist	Розділ II. МАТЕРІАЛЬНЕ ПРАВО СТОСОВНО ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК Глава 1. Позначення, які можуть становити	

	Article 3 Signs of which a trade mark may consist A trade mark may consist of any signs, in particular words, including personal names, or designs, letters, numerals, colours, the shape of goods or of the packaging of goods, or sounds, provided that such signs are capable of: ГЛАВА 2 МАТЕРІАЛЬНЕ ПРАВО ЩОДО ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК СЕКЦІЯ 1 Позначення, з яких може складатися торговельна марка Стаття 3 Позначення, з яких може складатися торговельна марка Торговельна марка може складатися з будь-яких позначень, зокрема слів, у тому числі власних імен та прізвищ, або зразків, літер, цифр, кольорів, форм товарів або пакувань товарів, або звуків, за умови, що такі позначення можуть:	торговельну марку, набуття прав на торговельну марку Стаття 6. Позначення, які можуть становити торговельну марку 1. Торговельна марка може складатися з будь-яких позначень, зокрема слів, у тому числі власних імен, малюнків, літер, цифр, кольорів, форм товарів або їх пакування, або звуків, за умови, що такі позначення:	<i>Враховано статтю 4 EUTMR</i>
4	(a) distinguishing the goods or services of one undertaking from those of other undertakings; and (a) вирізняти товари або послуги одного підприємства з-поміж товарів або послуг інших підприємств; та	1) придатні для вирізнення товарів або послуг одних осіб від товарів або послуг інших осіб;	
5	(b) being represented on the register in a manner which enables the competent authorities and the public to determine the clear and precise subject matter of the protection afforded to its proprietor. (b) бути представлені у реєстрі у спосіб, який надає можливість компетентним органам та громадськості	2) можуть бути відображені у Реєстрі таким чином, що дає змогу компетентним органам та громадськості визначити ясний і точний об'єкт правової охорони, що надається їх власнику. 2. На реєстрацію можуть бути заявлені такі типи позначень: словесні, зображувальні, тривимірні, комбіновані, звукові, позиційні, орнаментні, рухові,	

	визначити чіткий і точний предмет охорони, наданої їх власнику.	голографічні, мультимедійні позначення, а також колір як такий або комбінація кольорів без окреслення контурами. 3. Об'єктом торговельної марки не можуть бути позначення, що пропагують: 1) комуністичний та націонал-соціалістичний (нацистський) тоталітарні режими, та/або містять символіку цих режимів, крім випадків, передбачених Законом України «Про засудження комуністичного та націонал-соціалістичного (нацистського) тоталітарних режимів в Україні та заборону пропаганди їхньої символіки»; 2) російський нацистський тоталітарний режим, збройну агресію Російської Федерації як держави-терориста проти України, та/або містять символіку воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україні, крім випадків, передбачених Законом України «Про заборону пропаганди російського нацистського тоталітарного режиму, збройної агресії Російської Федерації як держави-терориста проти України, символіки воєнного вторгнення російського нацистського тоталітарного режиму в Україну»; 3) російську імперську політику, та/або містять символіку російської імперської політики в розумінні Закону України «Про засудження та заборону пропаганди російської імперської політики в Україні і деколонізацію топонімів».	
		Стаття 7. Особи, які можуть бути власниками торговельної марки 1. Будь-яка фізична або юридична особа, в тому числі юридична особа публічного права, може бути власником торговельної марки.	Враховано статтю 5 EUTMR

		Стаття 8. Набуття прав на торговельну марку 1. Права на торговельну марку набуваються та охороняються в Україні на підставі: 1) національної реєстрації торговельної марки, 2) міжнародної реєстрації, що діє на території України, 3) реєстрації торговельної марки ЄС, дія якої відповідно до статті 111 цього Закону поширюється на територію України. 2. Обсяг правової охорони торговельної марки визначається представленням торговельної марки та переліком товарів і послуг, внесеними до Реєстру або Міжнародного реєстру. Обсяг правової охорони торговельної марки ЄС визначається Регламентом (ЄС) № 2017/1001. 3. Набуття прав на торговельну марку за національною реєстрацією засвідчується свідоцтвом.	<i>Враховано статтю 6 EUTMR</i> Потрібно вносити зміни в статтю 494 Цивільного кодексу України: «1. Набуття права інтелектуальної власності на торговельну марку засвідчується свідоцтвом, якщо інше не встановлено законом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України. Умови та порядок видачі свідоцтва реєстрації торговельної марки встановлюються законом. 2. Обсяг правової охорони торговельної марки визначається наведеними у свідоцтві наведеними у зображенням представленням торговельної марки та переліком товарів і послуг, якщо інше не встановлено законом. 3. Набуття права інтелектуальної власності на торговельну марку, яка має міжнародну реєстрацію або визнана в установленому законом порядку в установленому законом порядку добре відомою, не вимагає засвідчення свідоцтвом.»
6	SECTION 2 Grounds for refusal or invalidity Article 4 Absolute grounds for refusal or invalidity СЕКЦІЯ 2 Підстави для відхилення або визнання недійсності Стаття 4 Абсолютні підстави для відхилення або визнання недійсності 1. The following shall not be registered or, if registered,	Стаття 9. Абсолютні підстави для відмови 1. Не підлягають реєстрації торговельні марки, які:	<i>Враховано статтю 7 EUTMR</i>

	shall be liable to be declared invalid: 1. Реєстрації не підлягають або, якщо зареєстровані, визнанню недійсними підлягають:		
7	(a) signs which cannot constitute a trade mark; (a) позначення, які не можуть становити торговельну марку;	1) суперечать вимогам статті 6 цього Закону;	
8	(b) trade marks which are devoid of any distinctive character; (b) торговельні марки, які не мають розрізняльної здатності;	2) не мають розрізняльної здатності;	
9	(c) trade marks which consist exclusively of signs or indications which may serve, in trade, to designate the kind, quality, quantity, intended purpose, value, geographical origin, or the time of production of the goods or of rendering of the service, or other characteristics of the goods or services; (c) торговельні марки, які складаються лише з позначень або зазначень, що можуть слугувати у торгівлі засобами визначення виду, якості, кількості, призначення, вартості, географічного походження або часу виробництва товарів чи надання послуг або інших властивостей товарів чи послуг;	3) складаються лише з позначень чи відомостей, що можуть слугувати в торгівлі для зазначення виду, якості, кількості, призначення, цінності, географічного походження, часу виробництва товарів чи надання послуг або інших характеристик товарів чи послуг;	
10	(d) trade marks which consist exclusively of signs or indications which have become customary in the current language or in the bona fide and established practices of the trade;	4) складаються лише з позначень чи відомостей, що стали загальноновживаними у сучасній мові або у добросовісній та усталеній торговельній практиці щодо товарів і послуг;	

	(d) торговельні марки, які складаються лише з позначень або зазначень, що стали загальноновживаними у сучасній мові або bona fide та усталених практиках торгівлі;		
11	e) signs which consist exclusively of: (i) the shape, or another characteristic, which results from the nature of the goods themselves; (e) позначення, які складаються лише з: (i) форми або іншої властивості, що впливає з характеру самих товарів;	5) складаються виключно з: а) форми або іншої характеристики, що обумовлена природою самого товару;	
12	(ii) the shape, or another characteristic, of goods which is necessary to obtain a technical result; (ii) форми або іншої властивості товарів, необхідної для отримання технічного результату;	б) форми або іншої характеристики, необхідної для отримання технічного результату;	
13	(iii) the shape, or another characteristic, which gives substantial value to the goods; (iii) форми або іншої властивості, що надає значної цінності товарам;	в) форми або іншої характеристики, яка надає товарів істотної цінності;	
14	(f) trade marks which are contrary to public policy or to accepted principles of morality; (f) торговельні марки, які суперечать публічному порядку або прийнятим моральним принципам;	б) суперечать публічному порядку або загальноновизнаним принципам моралі;	
15	(g) trade marks which are of such a nature as to deceive the public, for instance, as to the nature, quality or geographical origin of the goods or service; (g) торговельні марки, які мають такий характер, що вводять в оману громадськість, наприклад, щодо характеру, якості або географічного походження товарів чи послуг;	7) можуть ввести громадськість в оману, зокрема щодо властивостей, якості або географічного походження товарів чи послуг;	

16	(h) trade marks which have not been authorised by the competent authorities and are to be refused or invalidated pursuant to Article 6ter of the Paris Convention; (h) торговельні марки, використання яких не було дозволено компетентними органами та які мають бути відхилені або визнані недійсними згідно зі статтею 6ter Паризької конвенції;	8) не можуть одержати правову охорону згідно зі статтею 6ter Паризької конвенції за відсутності дозволу компетентного органу;	
17	(i) trade marks which are excluded from registration pursuant to Union legislation or the national law of the Member State concerned, or to international agreements to which the Union or the Member State concerned is party, providing for protection of designations of origin and geographical indications; (i) торговельні марки, виключені з реєстрації відповідно до законодавства Союзу, національного права відповідної держави-члена або міжнародних угод, сторонами яких є Союз або відповідна держава-член, що передбачають охорону назви місця походження та географічних зазначень;	9) не можуть одержати правову охорону відповідно до законодавства Європейського Союзу (далі – ЄС) або законодавства України, або міжнародних договорів, стороною яких є ЄС чи Україна, що передбачають правову охорону назв місця походження товару та географічних зазначень;	
18	(j) trade marks which are excluded from registration pursuant to Union legislation or international agreements to which the Union is party, providing for protection of traditional terms for wine; (j) торговельні марки, виключені з реєстрації відповідно до законодавства Союзу або міжнародних угод, стороною яких є Союз, що передбачають охорону	10) не можуть одержати правову охорону відповідно до законодавства ЄС або міжнародних договорів, стороною яких є ЄС, що передбачають правову охорону традиційних зазначень для вин та продуктів винних ароматизованих;	

	традиційних позначень для вина;		
19	(k) trade marks which are excluded from registration pursuant to Union legislation or international agreements to which the Union is party, providing for protection of traditional specialities guaranteed; (k) торговельні марки, виключені з реєстрації відповідно до законодавства Союзу або міжнародних угод, стороною яких є Союз, що передбачають охорону гарантованих традиційних особливостей;	11) не можуть одержати правову охорону відповідно до законодавства ЄС або міжнародних договорів, стороною яких є ЄС, що передбачають правову охорону традиційних гарантованих особливостей для сільськогосподарської продукції та харчових продуктів;	
20	(l) trade marks which consist of, or reproduce in their essential elements, an earlier plant variety denomination registered in accordance with Union legislation or the national law of the Member State concerned, or international agreements to which the Union or the Member State concerned is party, providing protection for plant variety rights, and which are in respect of plant varieties of the same or closely related species. (l) торговельні марки, які містять або відтворюють у своїх суттєвих елементах назву сорту рослин, раніше зареєстрованого відповідно до законодавства Союзу, національного права відповідної держави-члена або міжнародних угод, сторонами яких є Союз або відповідна держава-член, що передбачають охорону прав на сорти рослин, та які стосуються сортів рослин такого самого або близькоспорідненого виду.	12) містять або відтворюють у своїх суттєвих елементах назву сорту рослин, зареєстрованого відповідно до законодавства ЄС або законодавства України, або якому надана правова охорона відповідно до міжнародних договорів, стороною яких є ЄС чи Україна, до дати подання заявки на торговельну марку, якщо заявлене позначення стосується сорту рослин того самого або спорідненого виду;	
21	2. A trade mark shall be liable to be declared invalid where the application for registration of the trade mark was made in bad faith by the applicant. Any Member State may also provide that such a trade mark is not to be registered.	«Стаття 58. Абсолютні підстави для визнання реєстрації недійсною 1. Реєстрація може бути визнана недійсною на	Передбачено як абсолютну підставу для визнання торговельної марки недійсною (Перенесено в Розділ IV. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО

	2. Торговельну марку можуть визнати недійсною, якщо заявник подав заявку на реєстрацію недобросовісно. Будь-яка держава-член також може передбачити, що така торговельна марка не підлягає реєстрації.	<i>підставі поданої до НОІВ заяви або у судовому порядку на підставі зустрічного позову у провадженні щодо порушення прав, якщо:</i> <i>1) торговельну марку зареєстровано з порушенням вимог статті 9 цього Закону;</i> <i>2) заявник подав заявку недобросовісно.</i> <i>2. Якщо торговельну марку зареєстровано з порушенням вимог пунктів 2) – 4) частини першої статті 9 цього Закону, реєстрація не може бути визнана недійсною, у разі якщо внаслідок використання торговельної марки після реєстрації вона набула розрізняльної здатності відносно товарів або послуг, для яких її зареєстровано.</i> <i>3. Якщо підстави для визнання реєстрації недійсною поширюються лише на деякі товари і послуги, для яких торговельну марку зареєстровано, реєстрація може бути визнана недійсною лише щодо таких товарів і послуг..»</i>	НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК)
22	3. Any Member State may provide that a trade mark is not to be registered or, if registered, is liable to be declared invalid where and to the extent that: 3. Будь-яка держава-член може передбачити, що торговельна марка не підлягає реєстрації або, якщо її зареєстровано, її може бути визнано недійсною, якщо та тією мірою, якою:		
23	a) the use of that trade mark may be prohibited pursuant to provisions of law other than trade mark law of the Member State concerned or of the Union; (а) використання такої торговельної марки може бути заборонено відповідно до положень права, іншого ніж	13) не підлягають використанню та можуть бути заборонені на підставі положень законодавства України, іншого ніж законодавство у сфері правової охорони торговельних марок;	

	право відповідної держави-члена чи Союзу щодо торговельних марок;		
24	(b) the trade mark includes a sign of high symbolic value, in particular a religious symbol; (b) торговельна марка містить позначення високого символічного значення, зокрема релігійний символ;	14) містить позначення високого символічного значення, зокрема релігійний символ;	
25	(c) the trade mark includes badges, emblems and escutcheons other than those covered by Article 6ter of the Paris Convention and which are of public interest, unless the consent of the competent authority to their registration has been given in conformity with the law of the Member State. (c) торговельна марка містить відзнаки, емблеми та герби, які є відмінними від тих, що охоплює стаття 6ter Паризької конвенції, та які становлять суспільний інтерес, крім випадків, коли компетентний орган надав згоду на їх реєстрацію відповідно до права держави-члена	15) містить відзнаки, емблеми та герби, які не охоплюються статтею 6ter Паризької конвенції та становлять суспільний інтерес, крім випадків, коли компетентний орган надав згоду на їх реєстрацію.	
26	4. A trade mark shall not be refused registration in accordance with paragraph 1(b), (c) or (d) if, before the date of application for registration, following the use which has been made of it, it has acquired a distinctive character. A trade mark shall not be declared invalid for the same reasons if, before the date of application for a declaration of invalidity, following the use which has been made of it, it has acquired a distinctive character. 4. Реєстрацію торговельної марки не відхиляють відповідно до параграфу 1(b), (c) або (d), якщо до дати подання заявки на реєстрацію та після її використання вона набула розрізняльної здатності. Торговельну марку не визнають недійсною з таких самих причин, якщо до	2. Торговельні марки, вказані у пунктах 2) – 4) частини першої цієї статті, можуть бути зареєстровані, якщо вони набули розрізняльної здатності відносно заявлених товарів або послуг внаслідок використання до дати подання заявки.	

	дати подання заявки на визнання недійсності та після її використання вона набула розрізняльної здатності.		
		3 Позначення, які зображують або імітують офіційну повну або скорочену назву чи міжнародний літерний код держави Україна, та/або імітують малий Державний Герб України можуть бути включені до торговельної марки як елементи, що не охороняються, за умови надання відповідного дозволу НОІВ у порядку, що визначається Правилами. За включення до торговельної марки позначення, яке зображує або імітує офіційну назву чи міжнародний літерний код держави Україна, та/або імітує малий Державний Герб України сплачується збір.	
27	5. Any Member State may provide that paragraph 4 is also to apply where the distinctive character was acquired after the date of application for registration but before the date of registration. 5. Будь-яка держава-член може передбачити, що параграф 4 також застосовують, якщо розрізняльної здатності набуто після дати подання заявки на реєстрацію, однак до дати реєстрації.		Не передбачаємо це положення, зважаючи на скорочення тривалості процедури реєстрації торговельної марки (для набуття розрізняльної здатності внаслідок використання потрібно, за загальним правилом, використання протягом 5 років
28	Article 5 Relative grounds for refusal or invalidity 1. A trade mark shall not be registered or, if registered, shall be liable to be declared invalid where: Стаття 5 Відносні підстави для відхилення або визнання недійсності 1. Торговельна марка не підлягає реєстрації або, якщо її	Стаття 10. Відносні підстави для відмови 1. У разі подання заперечення власником більш ранньої торговельної марки не підлягає реєстрації торговельна марка, якщо:	

	зареєстровано, підлягає визнанню недійсною, якщо:		
29	(a) it is identical with an earlier trade mark, and the goods or services for which the trade mark is applied for or is registered are identical with the goods or services for which the earlier trade mark is protected; (a) вона є ідентичною більш ранній торговельній марці і товари чи послуги, на реєстрацію торговельної марки для яких подано заявку або для яких зареєстровано торговельну марку, є ідентичними товарам чи послугам, для яких охороняється більш рання торговельна марка;	1) вона є ідентичною більш ранній торговельній марці, а товари чи послуги, для яких торговельну марку заявлено на реєстрацію, є ідентичними товарам чи послугам, для яких охороняється більш рання торговельна марка;	
30	(b) because of its identity with, or similarity to, the earlier trade mark and the identity or similarity of the goods or services covered by the trade marks, there exists a likelihood of confusion on the part of the public; the likelihood of confusion includes the likelihood of association with the earlier trade mark. (b) через ідентичність або схожість з більш ранньою торговельною маркою та ідентичність або схожість з товарами чи послугами, які охоплюють торговельні марки, існує ймовірність сплутання частиною громадськості; ймовірність сплутання охоплює ймовірність асоціації з більш ранньою торговельною маркою.	2) через її ідентичність або схожість з більш ранньою торговельною маркою та ідентичність або спорідненість товарів чи послуг, які охоплюються заявленою та більш ранньою торговельними марками, існує ймовірність їх сплутування громадськістю, включаючи ймовірність асоціювання з більш ранньою торговельною маркою; 3) вона є ідентичною або схожою з більш ранньою торговельною маркою, незалежно від того, чи є товари або послуги, щодо яких подано заявку, ідентичними, спорідненими чи неспорідненими з тими, щодо яких зареєстрована більш рання торговельна марка, якщо більш рання торговельна марка має репутацію в Україні і якщо завдяки використанню пізнішої торговельної марки без належної підстави буде досягнуто несправедливої переваги від розрізняльної здатності або репутації більш ранньої торговельної марки чи завдано шкоди такій розрізняльній здатності або репутації.	<i>Враховано статтю 5(3)(a) TMD по аналогії із Законом Хорватії</i>

31	2. 'Earlier trade marks' within the meaning of paragraph 1 means: 2. «Більш ранні торговельні марки» у розумінні параграфу 1 означають:	2. У розумінні частини першої цієї статті «більш ранні торговельні марки» означають:	
32	(a) trade marks of the following kinds with a date of application for registration which is earlier than the date of application for registration of the trade mark, taking account, where appropriate, of the priorities claimed in respect of those trade marks: (a) такі види торговельних марок, дата подання заявки на реєстрацію яких є більш ранньою, ніж дата подання заявки на реєстрацію торговельної марки, враховуючи, у відповідних випадках, пріоритет, заявлений для таких торговельних марок: (i) EU trade marks; (i) торговельні марки ЄС;	1) торговельні марки, дата подання заявки на які є більш ранньою, ніж дата подання заявки, враховуючи, у відповідних випадках, пріоритет, заявлений для таких торговельних марок, а саме: а) торговельні марки, національну реєстрацію яких здійснено в Україні;	Змінено послідовність пунктів
33	(ii) trade marks registered in the Member State concerned or, in the case of Belgium, Luxembourg or the Netherlands, at the Benelux Office for Intellectual Property; (ii) торговельні марки, зареєстровані у відповідній державі-членові або, у ситуації з Бельгією, Люксембургом або Нідерландами, в Офісі Бенілюксу з інтелектуальної власності;	б) торговельні марки, зареєстровані відповідно до чинних міжнародних договорів України, зокрема торговельні марки за міжнародними реєстраціями, яким надано правову охорону на території України;	
34	(iii) trade marks registered under international arrangements which have effect in the Member State concerned; (iii) торговельні марки, зареєстровані відповідно до міжнародних угод, які діють у відповідній державі-	в) торговельні марки ЄС, передбачені статтею 108 цього Закону; г) торговельні марки, зареєстровані відповідно до чинних в ЄС міжнародних договорів.	

	членові;		
36	(b) EU trade marks which validly claim seniority, in accordance with Regulation (EC) No 207/2009, of a trade mark referred to in points (a)(ii) and (iii), even when the latter trade mark has been surrendered or allowed to lapse; (b) торговельні марки ЄС, для яких законно заявляють старшинство, відповідно до Регламенту (ЄС) № 207/2009, торговельної марки, зазначеної у пунктах (a)(ii) і (iii), навіть якщо від останньої торговельної марки відмовилися або минув строк її дії;	2) торговельні марки ЄС, для яких законно заявляють старшинство відповідно до Регламенту (ЄС) № 2017/1001 торговельної марки, зазначеної у підпунктах а) і б) пункту 1) цієї частини, навіть якщо власник відмовився від реєстрації або не продовжив строк її дії;	Регламент (ЄС) № 207/2009, вказаний в ТМД, втратив чинність з 30/09/2017. Виправлено на чинний Регламент (ЄС) № 2017/1001 (EUTMR)
37	(c) applications for the trade marks referred to in points (a) and (b), subject to their registration; (c) заявки на торговельні марки, зазначені у пунктах (a) і (b), що підлягають реєстрації;	3) заявки на реєстрацію торговельних марок, вказаних у пунктах 1) та 2) цієї частини, за умови їх подальшої реєстрації;	
38	(d) trade marks which, on the date of application for registration of the trade mark, or, where appropriate, of the priority claimed in respect of the application for registration of the trade mark, are well known in the Member State concerned, in the sense in which the words ‘well-known’ are used in Article 6bis of the Paris Convention. (d) торговельні марки, які на дату подання заявки на реєстрацію торговельної марки або, у відповідних випадках, на дату пріоритету, заявленого для заявки на реєстрацію торговельної марки, є добре відомими у відповідній державі-членові у тому значенні, у якому слова «добре відомий» використовуються у статті 6bis Паризької конвенції.	4) торговельні марки, які на дату подання заявки, а якщо заявлено пріоритет, то на дату пріоритету, визнані добре відомими в Україні у розумінні статті 6bis Паризької конвенції.	
39	3. Furthermore, a trade mark shall not be registered or, if registered, shall be liable to be declared invalid where:		

	3. Крім того, торговельна марка не підлягає реєстрації або, якщо її зареєстровано, підлягає визнанню недійсною, якщо:		
40	(a) it is identical with, or similar to, an earlier trade mark irrespective of whether the goods or services for which it is applied or registered are identical with, similar to or not similar to those for which the earlier trade mark is registered, where the earlier trade mark has a reputation in the Member State in respect of which registration is applied for or in which the trade mark is registered or, in the case of an EU trade mark, has a reputation in the Union and the use of the later trade mark without due cause would take unfair advantage of, or be detrimental to, the distinctive character or the repute of the earlier trade mark; (a) вона є ідентичною або схожою з більш ранньою торговельною маркою, незважаючи те, чи є товари або послуги, для яких вона заявлена чи зареєстрована, ідентичними, подібними чи не подібними до тих, для яких зареєстрована більш рання торговельна марка, якщо більш рання торговельна марка має репутацію у державі-члені, для якої подано заявку на реєстрацію або у якій зареєстровано торговельну марку, або - у ситуації з торговельною маркою ЄС - має репутацію у Союзі та якщо використання пізнішої торговельної марки без належної підстави принесло б несправедливу вигоду від розрізняльної здатності або репутації більш ранньої торговельної марки чи шкодило б такій її здатності або репутації;		Положення враховано у пункті 3) ч.1 статті 10 Закону
41	(b) an agent or representative of the proprietor of the trade mark applies for registration thereof in his own name without the proprietor's authorisation, unless the agent or representative justifies his action;	3. Якщо заявку подано від свого імені агентом або представником власника без дозволу останнього, така торговельна марка не підлягає реєстрації, за умови подання заперечення власником торговельної	

	(b) агент або представник власника торговельної марки подає заявку на її реєстрацію на своє власне ім'я без дозволу власника та не обґрунтовує свої дії;	марки, якщо агент або представник не обґрунтує свої дії.	
42	(c) and to the extent that, pursuant to Union legislation or the law of the Member State concerned providing for protection of designations of origin and geographical indications: (c) та тією мірою, якою відповідно до законодавства Союзу або права відповідної держави-члена, що передбачає охорону назв місць походження та географічних зазначень: (i) an application for a designation of origin or a geographical indication had already been submitted in accordance with Union legislation or the law of the Member State concerned prior to the date of application for registration of the trade mark or the date of the priority claimed for the application, subject to its subsequent registration; (i) заявку на назву місця походження або географічне зазначення вже було подано відповідно до законодавства Союзу або права відповідної держави-члена до дати подання заявки на реєстрацію торговельної марки або дати пріоритету, заявленого для заявки, що підлягає подальшій реєстрації;	4. У разі подання заперечення будь-якої особи, уповноваженої відповідно до законодавства про правову охорону географічних зазначень здійснювати права, що впливають із реєстрації назви місця походження товару або географічного зазначення, торговельна марка не підлягає реєстрації, якщо відповідно до законодавства ЄС або національного законодавства України, що передбачає охорону назв місць походження товарів або географічних зазначень: 1) заявку на реєстрацію назви місця походження товару або географічного зазначення подано відповідно до законодавства ЄС або національного законодавства України до дати подання заявки на реєстрацію торговельної марки або дати пріоритету, заявленого для такої заявки, за умови подальшої реєстрації назви місця походження товару або географічного зазначення;	1. Враховано статтю 8(6) EUTMR. 2. Потребує внесення змін ЗУ «Про правову охорону географічних зазначень» з метою імплементації положень статей 40 та 44 Регламенту (ЄС) 2023/2411 про охорону географічних зазначень для ремісничої та промислової продукції Пункт е) частини першої статті 8 викласти в наступній редакції: «е) є ідентичним або схожим з торговельною маркою, за наявності умов, передбачених частиною другою статті 17-1 цього Закону». Пункт а) частини четвертої статті 17 викласти в наступній редакції: «а) будь-яке пряме чи опосередковане комерційне використання зареєстрованого географічного зазначення для товару, який не охоплюється реєстрацією географічного зазначення і є подібним до товару, для якого зареєстровано географічне зазначення, або якщо використання географічного зазначення для будь-якого товару чи послуги призводить до зловживання, послаблення, розмивання чи завдання шкоди репутації чи завдає шкоди репутації географічного зазначення, у тому числі якщо такий товар використовується як складова іншого товару;». Пункт б) частини четвертої статті

			17 викласти в наступній редакції: «б) будь-яке неправомірне використання або імітація, або інше втілення зареєстрованого географічного зазначення, навіть якщо зазначається справжнє місце походження товару чи послуги або якщо зареєстроване зазначення перекладається, викладається у транскрипції або транслітерації чи супроводжується словами «стиль», «тип», «спосіб», «метод», «вироблений як у», «імітація», «смак», «запах», «подібний» тощо, у тому числі якщо такий товар використовується як складова іншого товару;»; Абзац сьомий частини четвертої статті 17 виключити. Частину четверту статті 17 доповнити новими абзацами такого змісту: «Для цілей пункту б) цієї частини втілення географічного зазначення має місце, зокрема, якщо у свідомості пересічного споживача, який є досить добре поінформованим, достатньо спостережливим і обачним, виникає прямий і чіткий зв'язок із товаром, для якого зареєстроване географічне зазначення. Охорона географічних зазначень також поширюється на будь-яке використання доменного імені, що суперечить пунктам а) - г) цієї частини. Охорона географічних зазначень також поширюється на: товари, що ввозяться на митну територію України без введення їх в цивільний оборот;
--	--	--	---

			товари, що реалізуються дистанційним способом, таким як електронна торгівля. Група виробників або будь-який виробник, який має право використовувати зареєстроване географічне зазначення, має право перешкоджати третім особам ввозити товари для комерційного використання на територію України без введення їх в цивільний оборот, якщо такі товари, включаючи їхнє пакування, походять із третіх країн і порушують пункти а) - г) цієї частини. Географічне зазначення, яке охороняється відповідно до цього Закону, не стає в Україні родовою назвою. Якщо географічне зазначення є складеною назвою, яка містить родову назву, використання такої назви не вважається діями, зазначеними в пунктах а) і б) цієї частини.». Доповнити статтю 17-1 «Співвідношення географічних зазначень та торговельних марок» такої редакції: «1. Не може одержати правову охорону торговельна марка, використання якої суперечитиме вимогам частини четвертої статті 17 цього Закону, за умови, що заявка на реєстрацію торговельної марки подається після дати подання заявки про реєстрацію географічного зазначення. У відповідних випадках враховується дата пріоритету, заявленого у заявці на реєстрацію торговельної марки. 2. Не надається правова охорона географічному зазначенню, якщо з
--	--	--	---

			огляду на існування торговельної марки, що має репутацію в Україні, або, визнаної добре відомою в Україні у розумінні статті 6bis Паризької конвенції про охорону промислової власності, заявлене найменування може ввести споживача в оману щодо справжньої сутності товару. 3. Реєстрація торговельної марки, якій правова охорона надана з порушенням частини першої цієї статті, може бути визнана недійсною у порядку, встановленому Законом України «Про охорону прав на торговельні марки». 4. Без обмеження дії частини третьої, торговельну марку, використання якої суперечить вимогам частини четвертої статті 17 цього Закону, яка заявлена на реєстрацію або зареєстрована до дати подання заявки на реєстрацію географічного зазначення, можна продовжувати використовувати та продовжувати дію її реєстрації, незважаючи на реєстрацію географічного зазначення, за умови, що відсутні підстави для припинення дії або визнання реєстрації цієї торговельної марки недійсною відповідно до Закону України «Про охорону прав на торговельні марки». У таких випадках дозволяється одночасне використання географічного зазначення та відповідної торговельної марки. 5. Сертифікаційні та колективні торговельні марки можуть використовуватись на етикетках та пакуванні разом із географічним зазначенням.» У пункті 10) частини першої статті
--	--	--	--

			1, пункті в) частини першої статті 8, в частині тринадцятій статті 11 слова «назва, яка стала видовою» змінити словами «родова назва».
43	(ii) that designation of origin or geographical indication confers on the person authorised under the relevant law to exercise the rights arising therefrom the right to prohibit the use of a subsequent trade mark. (ii) така назва місця походження або географічне зазначення надає особі, уповноваженій відповідним законодавством на здійснення прав, які виникають на його підставі, право забороняти використання пізнішої торговельної марки.	2) така назва місця походження товару або географічне зазначення надає особі, уповноваженій відповідно до законодавства про правову охорону географічних зазначень, право забороняти використання пізнішої торговельної марки.	
44	4. Any Member State may provide that a trade mark is not to be registered or, if registered, is liable to be declared invalid where, and to the extent that: 4. Будь-яка держава-член може передбачити, що торговельна марка не підлягає реєстрації або, якщо її зареєстровано, її може бути визнано недійсною, якщо та тією мірою, якою:		
45	(a) rights to a non-registered trade mark or to another sign used in the course of trade were acquired prior to the date of application for registration of the subsequent trade mark, or the date of the priority claimed for the application for registration of the subsequent trade mark, and that non-registered trade mark or other sign confers on its proprietor the right to prohibit the use of a subsequent trade mark; (a) права на незареєстровану торговельну марку або на інше позначення, що використовується у межах торгівлі, було набуто до дати подання заявки на реєстрацію пізнішої торговельної марки або дати пріоритету, заявленої для заявки на реєстрацію пізнішої	5. У разі подання заперечення власником комерційного найменування, торговельна марка не підлягає реєстрації, якщо вона є ідентичною або схожою з комерційним найменуванням, право інтелектуальної власності на яке набуто до дати подання заявки, а якщо заявлено пріоритет, то до дати пріоритету, а товари і послуги, щодо яких заявлено торговельну марку, є ідентичними або спорідненими з товарами і послугами, для яких використовується комерційне найменування. « (Також передбачено як підстава для визнання недійсності)	1. Передбачено як підстава для визнання недійсності (Перенесено в Розділ IV.

	торговельної марки, та така незареєстрована торговельна марка або інше позначення надають своєму власнику право забороняти використання пізнішої торговельної марки;	Стаття 59. Відносні підстави для визнання реєстрації недійсною <i>1. Реєстрація може бути визнана недійсною на підставі поданої до НОІВ заяви або у судовому порядку на підставі зустрічного позову у провадженні щодо порушення прав, якщо:</i> ... <i>5) права на інше позначення, що використовується під час торгівлі, були набуті до дати подання заявки на пізнішу торговельну марку, або, у відповідних випадках, до дати пріоритету, заявленого стосовно заявки на пізнішу торговельну марку, та якщо це позначення надає його власнику забороняти використання пізнішої торговельної марки; »</i>	ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК) 2. Необхідно доповнити статтю 4 ЗУ «Про захист від недобросовісної конкуренції» частиною третьою такого змісту: «У випадку неправомірного використання у складі зареєстрованої торговельної марки позначень, вказаних в частині першій цієї статті, суб'єкт господарювання має право вимагати визнання реєстрації такої торговельної марки недійсною.»
46	(b) the use of the trade mark may be prohibited by virtue of an earlier right, other than the rights referred to in paragraph 2 and point (a) of this paragraph, and in particular: (i) a right to a name; (ii) a right of personal portrayal; (iii) a copyright; (iv) an industrial property right; (b) використання торговельної марки можна заборонити на підставі більш раннього права, іншого ніж права, згадані у параграфі 2 та пункті (а) цього параграфу, зокрема: (i) права на ім'я; (ii) права на особисте зображення; (iii) авторського права; (iv) права промислової власності;	6. У разі подання заперечення торговельна марка не підлягає реєстрації, якщо використання такої торговельної марки може бути заборонено на підставі іншого більш раннього права, що охороняється за законодавством України, зокрема: 1) права на ім'я; 2) права на особисте зображення; 3) авторського права; 4) права промислової власності.	
47	(c) the trade mark is liable to be confused with an earlier trade mark protected abroad, provided that, at the date of the application, the applicant was acting in bad faith. (c) торговельну марку можна сплутати з більш ранньою	« Стаття 59. Відносні підстави для визнання реєстрації недійсною <i>1. Реєстрація може бути визнана недійсною на підставі поданої до НОІВ заяви або у судовому порядку на підставі зустрічного позову у</i>	Передбачено як відносну підставу для визнання торговельної марки недійсною (Перенесено в Розділ IV. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК)

	торговельної маркою, яка охороняється за кордоном, за умови, що на дату подання заявки заявник діяв недобросовісно.	<i>провадженні щодо порушення прав, якщо:</i> ... <i>7) торговельну марку можна сплутати з більш ранньою торговельною маркою, яка охороняється в іноземній державі, за умови, що на дату подання заявки заявник діяв недобросовісно. »</i>	
48	5. The Member States shall ensure that in appropriate circumstances there is no obligation to refuse registration or to declare a trade mark invalid where the proprietor of the earlier trade mark or other earlier right consents to the registration of the later trade mark. 5. Держави-члени забезпечують за належних обставин відсутність обов'язку відмовити у реєстрації або визнати торговельну марку недійсною, якщо власник більш ранньої торговельної марки або іншого більш раннього права погоджується на реєстрацію пізнішої торговельної марки.	7. Не може бути відмовлено у реєстрації торговельної марки, якщо власник більш ранньої торговельної марки або іншого раніше набутого права надав згоду на реєстрацію пізнішої торговельної марки.	
49	6. Any Member State may provide that, by way of derogation from paragraphs 1 to 5, the grounds for refusal of registration or invalidity in force in that Member State prior to the date of the entry into force of the provisions necessary to comply with Directive 89/104/EEC are to apply to trade marks for which an application has been made prior to that date. 6. Будь-яка держава-член може передбачити, що, як відступ від параграфів 1-5, підстави для відмови у реєстрації або визнання недійсності, що існували у такій державі-члені до дати набуття чинності положеннями, необхідними для дотримання Директиви 89/104/ЄЕС, застосовуються до торговельних марок, заявки на які було подано до такої дати.		

50	Article 6 Establishment a posteriori of invalidity or revocation of a trade mark Where the seniority of a national trade mark or of a trade mark registered under international arrangements having effect in the Member State, which has been surrendered or allowed to lapse, is claimed for an EU trade mark, the invalidity or revocation of the trade mark providing the basis for the seniority claim may be established a posteriori, provided that the invalidity or revocation could have been declared at the time the mark was surrendered or allowed to lapse. In such a case, the seniority shall cease to produce its effects. Стаття 6 Визнання апостеріорі недійсності або анулювання торговельної марки Якщо про старшинство національної торговельної марки або торговельної марки, зареєстрованої за міжнародними угодами, які діють у державі-члені, від якої відмовилися або строк дії якої минув, заявляють для торговельної марки ЄС, можна апостеріорі встановити недійсність або анулювання торговельної марки, яка дає підстави для заяви про старшинство, за умови, що недійсність або анулювання можна було визнати у той час, коли від марки відмовилися або її строк дії минув. У такому разі старшинство втрачає свою силу.	« Стаття 60. Припинення дії реєстрації або визнання її недійсною апостеріорі <i>1. Якщо про старшинство зареєстрованої торговельної марки, від якої власник відмовився або не продовжив строк її дії, заявлено під час реєстрації торговельної марки ЄС, дію реєстрації, яка є підставою для старшинства, можна припинити або визнати її недійсною апостеріорі, за умови, що на день відмови або спливу строку дії існували підстави для припинення дії такої реєстрації або визнання її недійсною. У такому разі старшинство втрачає чинність.»</i>	Перенесено в Розділ IV. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК
51	Article 7 Grounds for refusal or invalidity relating to only some of the goods or services Where grounds for refusal of registration or for invalidity of a trade mark exist in respect of only some of the goods or services for which that trade mark has been applied or	Стаття 11. Підстави для відмови стосовно частини товарів або послуг 1. Якщо підстави для відмови існують лише стосовно частини товарів або послуг, для яких подано заявку, відмова у реєстрації має стосуватися лише таких	

	registered, refusal of registration or invalidity shall cover those goods or services only. Стаття 7 Підстави для відмови або визнання недійсності у зв'язку лише з деякими товарами чи послугами Якщо існують підстави для відмови у реєстрації або для визнання недійсності торговельної марки лише для деяких товарів чи послуг, для яких подано заявку на торговельну марку або таку зареєстровано, відмова у реєстрації або визнання недійсності стосується лише таких товарів чи послуг.	товарів або послуг.	
52	Article 8 Lack of distinctive character or of reputation of an earlier trade mark precluding a declaration of invalidity of a registered trade mark An application for a declaration of invalidity on the basis of an earlier trade mark shall not succeed at the date of application for invalidation if it would not have been successful at the filing date or the priority date of the later trade mark for any of the following reasons: Стаття 8 Брак розрізняльної здатності або репутації більш ранньої торговельної марки, що перешкоджає визнанню недійсності зареєстрованої торговельної марки Заявка на визнання недійсності на підставі більш ранньої торговельної марки не має позитивного результату на дату подання заявки про визнання недійсності, якщо вона не мала б позитивного результату на дату подання або дату пріоритету пізнішої	<i>« Стаття 61. Відсутність розрізняльної здатності або репутації більш ранньої торговельної марки, що перешкоджає визнанню недійсною реєстрації торговельної марки</i> <i>1. Заява про визнання реєстрації пізнішої торговельної марки недійсною, подана на підставі більш ранньої торговельної марки, не задовольняється на дату її подання, якщо б вона не підлягала задоволенню на дату подання або дату пріоритету пізнішої торговельної марки за наявності будь-якої з таких умов:</i>	Перенесено в Розділ IV. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК

	торговельної марки з будь-якої з таких причин:		
53	(a) the earlier trade mark, liable to be declared invalid pursuant to Article 4(1)(b), (c) or (d), had not yet acquired a distinctive character as referred to in Article 4(4); (a) більш рання торговельна марка, яка може бути визнана недійсною відповідно до статті 4(1)(b), (c) чи (d), ще не набула розрізняльної здатності, як зазначено у статті 4(4);	1) більш рання торговельна марка, реєстрація якої може бути визнана недійсною відповідно до частини першої статті 58 цього Закону на підставі порушення вимог пунктів 2) - 4) частини першої статті 9 цього Закону, ще не набула розрізняльної здатності, як передбачено частиною другою статті 58 цього Закону;	
54	(b) the application for a declaration of invalidity is based on Article 5(1)(b) and the earlier trade mark had not yet become sufficiently distinctive to support a finding of likelihood of confusion within the meaning of Article 5(1)(b); (b) заявка на визнання недійсності ґрунтується на статті 5(1)(b) і більш рання торговельна марка ще не стала достатньо розрізняльною, щоб підтвердити факт ймовірності сплутання у розумінні статті 5(1)(b);	2) більш рання торговельна марка, реєстрація якої може бути визнана недійсною відповідно до пункту 1) частини першої статті 59 цього Закону на підставі порушення вимог пункту 2) частини першої статті 10 цього Закону, ще не стала достатньо розрізняльною, щоб підтвердити висновок про ймовірності сплутування громадськістю у розумінні пункту 2) частини першої статті 10 цього Закону;	
55	(c) the application for a declaration of invalidity is based on Article 5(3)(a) and the earlier trade mark had not yet acquired a reputation within the meaning of Article 5(3)(a). (c) заявка на визнання недійсності ґрунтується на статті 5(3)(a) і більш рання торговельна марка ще не набула репутації у розумінні статті 5(3)(a).	3) більш рання торговельна марка, реєстрація якої може бути визнана недійсною відповідно до пункту 1) частини першої статті 59 цього Закону на підставі порушення вимог пункту 3) частини першої статті 10 цього Закону, ще не мала репутації у розумінні пункту 3) частини першої статті 10 цього Закону. »	
56	Article 9 Preclusion of a declaration of invalidity due to acquiescence 1. Where, in a Member State, the proprietor of an earlier trade mark as referred to in Article 5(2) or Article 5(3)(a)	«Стаття 62. Обмеження внаслідок мовчазної згоди 1. Якщо власник більш ранньої торговельної марки, зазначеної у частині другій статті 10 цього Закону, мовчазно допускав використання пізнішої	Перенесено в Розділ IV. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК

	has acquiesced, for a period of five successive years, in the use of a later trade mark registered in that Member State while being aware of such use, that proprietor shall no longer be entitled on the basis of the earlier trade mark to apply for a declaration that the later trade mark is invalid in respect of the goods or services for which the later trade mark has been used, unless registration of the later trade mark was applied for in bad faith. Стаття 9 Уникнення визнання недійсності внаслідок мовчазної згоди 1. Якщо у державі-члені власник більш ранньої торговельної марки, як зазначено у статті 5(2) або статті 5(3)(a), мовчазно допускав протягом п'яти років поспіль використання пізнішої торговельної марки, зареєстрованої у такій державі-членові, знаючи про таке використання, такий власник більше не має права на підставі більш ранньої торговельної марки подавати заявку на визнання недійсності пізнішої торговельної марки для товарів чи послуг, для яких використовували пізнішу торговельну марку, крім випадків, коли заявку на реєстрацію пізнішої торговельної марки було подано недобросовісно.	<i>зареєстрованої торговельної марки впродовж безперервного п'ятирічного строку, будучи обізнаним про таке використання, він не має права на підставі більш ранньої торговельної марки подавати заяву про визнання реєстрації пізнішої торговельної марки недійсною стосовно товарів і послуг, для яких фактично використовувалась пізніша торговельна марка, крім випадків, коли заявку на реєстрацію пізнішої торговельної марки було подано недобросовісно.</i>	
57	2. Member States may provide that paragraph 1 of this Article is to apply to the proprietor of any other earlier right referred to in Article 5(4)(a) or (b). 2. Держави-члени можуть передбачити, що параграф 1 цієї статті необхідно застосовувати до власника будь-якого іншого більш раннього права, зазначеного у статті 5(4)(a) чи (b).	<i>2. Положення частини першої цієї статті також застосовуються до власників прав, зазначених у частинах п'ятій - шостій статті 10, а також прав на позначення, що використовується під час торгівлі відповідно до пункту 5) частини першої статті 59 цього Закону.</i>	Перенесено в Розділ IV. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК (Регламент (ЄС) № 2017/1001 передбачає також позначення, що використовується у комерційній діяльності, а закони Хорватії та Молдови передбачають додатково також інші більш ранні права)
58	3. In the cases referred to in paragraphs 1 and 2, the proprietor of a later registered trade mark shall not be	<i>3. У випадках, передбачених частинами першою - другою цієї статті, власник пізніше зареєстрованої</i>	Перенесено в Розділ IV. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ

	entitled to oppose the use of the earlier right, even though that right may no longer be invoked against the later trade mark. 3. У випадках, передбачених у параграфах 1 і 2, власник пізніше зареєстрованої торговельної марки не має права заперечувати проти використання більш раннього права, навіть якщо таке право більше не можна протиставляти пізнішій торговельній марці.	<i>торговельної марки не має права заперечувати проти використання більш раннього права, навіть якщо таке право більше не може бути протиставлене пізнішій торговельній марці.»</i>	ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК
59	SECTION 3 Rights conferred and limitations Article 10 Rights conferred by a trade mark 1. The registration of a trade mark shall confer on the proprietor exclusive rights therein. СЕКЦІЯ 3 Надані права й обмеження Стаття 10 Права, надані торговельною маркою 1. Реєстрація торговельної марки надає власнику виключні права на неї.	Глава 2. Права, що надаються на підставі реєстрації, та обмеження прав Стаття 12. Права, що надаються на підставі реєстрації 1. Реєстрація надає власнику виключні права на торговельну марку. Виключні права на торговельну марку включають: 1) право на використання торговельної марки; 2) право дозволяти використання торговельної марки; 3) право перешкоджати неправомірному використанню торговельної марки, в тому числі забороняти таке використання.	Потрібно вносити зміни в статтю 495 Цивільного кодексу України: «1. Майновими правами інтелектуальної власності на торговельну марку є: 1) виключне право на використання торговельної марки; 2) виключне право дозволяти використання торговельної марки; 3) виключне право перешкоджати неправомірному використанню торговельної марки, в тому числі забороняти таке використання; 4) інші майнові права інтелектуальної власності, встановлені законом. 2. Майнові права інтелектуальної власності на торговельну марку належать володільцю відповідного свідоцтва власнику національної реєстрації торговельної марки, володільцю власнику міжнародної реєстрації торговельної марки, особі, торговельну марку якої визнано в установленому законом порядку добре відомою, якщо інше не встановлено законом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.»
60	2. Without prejudice to the rights of proprietors acquired before the filing date or the priority date of the registered trade mark, the proprietor of that registered trade mark shall be entitled to prevent all third parties not having his consent	2. Без обмеження прав власників, набутих до дати подання або дати пріоритету зареєстрованої торговельної марки, власник такої зареєстрованої торговельної марки має право перешкоджати третім	

	from using in the course of trade, in relation to goods or services, any sign where: 2. Без обмеження прав власників, набутих до дати подання або дати пріоритету зареєстрованої торговельної марки, власник такої зареєстрованої торговельної марки має право перешкоджати всім третім особам, які не отримали його згоди, використовувати у межах торгівлі у зв'язку з товарами чи послугами будь-яке позначення, якщо:	особам використовувати без його згоди під час торгівлі у зв'язку з товарами чи послугами будь-яке позначення, якщо:	
61	(a) the sign is identical with the trade mark and is used in relation to goods or services which are identical with those for which the trade mark is registered; (a) позначення є ідентичним торговельній марці та використовується у зв'язку з товарами чи послугами, що є ідентичними товарам чи послугам, для яких зареєстровано торговельну марку;	1) позначення є ідентичним торговельній марці та використовується у зв'язку з товарами чи послугами, що є ідентичними товарам чи послугам, для яких зареєстровано торговельну марку;	
62	(b) the sign is identical with, or similar to, the trade mark and is used in relation to goods or services which are identical with, or similar to, the goods or services for which the trade mark is registered, if there exists a likelihood of confusion on the part of the public; the likelihood of confusion includes the likelihood of association between the sign and the trade mark; (b) позначення є ідентичним торговельній марці або схожим з нею та використовується у зв'язку з товарами чи послугами, що є ідентичними товарам чи послугам, для яких зареєстровано торговельну марку, або схожими з ними, якщо існує ймовірність сплутання частиною громадськості; ймовірність сплутання включає ймовірність асоціації позначення з торговельною маркою;	2) позначення є ідентичним торговельній марці або схожим з нею та використовується у зв'язку з товарами чи послугами, що є ідентичними товарам чи послугам, для яких зареєстровано торговельну марку, або спорідненими з ними, якщо існує ймовірність їх сплутування громадськістю, включаючи ймовірність асоціювання такого позначення з більш ранньою торговельною маркою;	

63	(c) the sign is identical with, or similar to, the trade mark irrespective of whether it is used in relation to goods or services which are identical with, similar to, or not similar to, those for which the trade mark is registered, where the latter has a reputation in the Member State and where use of that sign without due cause takes unfair advantage of, or is detrimental to, the distinctive character or the repute of the trade mark. (с) позначення є ідентичним торговельній марці або схожим з нею, незважаючи на те, чи воно використовується у зв'язку з товарами чи послугами, що є ідентичними товарам чи послугам, для яких зареєстровано торговельну марку, або схожими чи несхожими з ними, якщо остання має репутацію в державі-члені і якщо використання такого позначення без належної підстави приносить несправедливу вигоду від розрізняльної здатності або репутації торговельної марки чи шкодить такій її здатності або репутації.	3) позначення є ідентичним торговельній марці або схожим з нею, незалежно від того, чи є товари або послуги, щодо яких використовується позначення, ідентичними, спорідненими чи неспорідненими з тими, щодо яких зареєстрована торговельна марка, якщо зареєстрована торговельна марка має репутацію в Україні і якщо завдяки використанню такого позначення без належної підстави буде досягнуто несправедливої переваги від розрізняльної здатності або репутації торговельної марки чи завдано шкоди такій розрізняльній здатності або репутації.	
64	3. The following, in particular, may be prohibited under paragraph 2: 3. За параграфом 2 забороні може підлягати, зокрема:	3. Згідно з частиною другою цієї статті забороні можуть підлягати, зокрема, такі дії:	
65	(a) affixing the sign to the goods or to the packaging thereof; (а) нанесення позначення на товари чи пакування таких товарів;	1) нанесення позначення на товари або на пакування таких товарів;	
66	(b) offering the goods or putting them on the market, or stocking them for those purposes, under the sign, or offering or supplying services thereunder; (б) пропонування товарів, введення їх на ринок або зберігання їх для таких цілей з позначенням, або	2) пропонування товарів для продажу, введення їх в цивільний оборот або зберігання їх для таких цілей, або пропонування чи надання послуг з використанням позначення;	

	пропонування чи надання послуг з позначенням;		
67	(c) importing or exporting the goods under the sign; (с) імпортування або експортування товарів з позначенням;	3) імпортування або експортування товарів з використанням позначення;	
68	(d) using the sign as a trade or company name or part of a trade or company name; (d) використання позначення як фірмового або корпоративного найменування чи частини фірмового або корпоративного найменування;	4) використання позначення як комерційного найменування або найменування юридичної особи або як частини такого найменування;	
69	(e) using the sign on business papers and in advertising; (е) використання позначення в діловій документації та у рекламі;	5) використання позначення в діловій документації та в рекламі;	
70	(f) using the sign in comparative advertising in a manner that is contrary to Directive 2006/114/EC. (f) використання позначення в порівняльній рекламі у спосіб, що суперечить Директиві 2006/114/ЄС.	6) використання позначення в порівняльній рекламі у спосіб, що суперечить Директиві (ЄС) Європейського Парламенту та Ради Європейського Союзу № 2006/114/ЄС від 12 грудня 2006 року про оманливу та порівняльну рекламу, опублікованій в Офіційному журналі Європейського Союзу L 376/21 від 27 грудня 2006 року, та Закону України «Про рекламу».	
71	4. Without prejudice to the rights of proprietors acquired before the filing date or the priority date of the registered trade mark, the proprietor of that registered trade mark shall also be entitled to prevent all third parties from bringing goods, in the course of trade, into the Member State where the trade mark is registered, without being released for free circulation there, where such goods, including the packaging thereof, come from third countries and bear without	4. Без обмеження прав власників, набутих до дати подання або дати пріоритету зареєстрованої торговельної марки, власник такої торговельної марки також має право перешкоджати третім особам ввозити товари на територію України з комерційною метою без введення їх у цивільний оборот в Україні, якщо такі товари, у тому числі їх пакування, походять з третіх країн та на них нанесено без	

	authorisation a trade mark which is identical with the trade mark registered in respect of such goods, or which cannot be distinguished in its essential aspects from that trade mark. The entitlement of the trade mark proprietor pursuant to the first subparagraph shall lapse if, during the proceedings to determine whether the registered trade mark has been infringed, initiated in accordance with Regulation (EU) No 608/2013, evidence is provided by the declarant or the holder of the goods that the proprietor of the registered trade mark is not entitled to prohibit the placing of the goods on the market in the country of final destination. 4. Без обмеження прав власників, набутих до дати подання або дати пріоритету зареєстрованої торговельної марки, власник такої зареєстрованої торговельної марки також має право перешкоджати всім третім особам ввозити товари у межах торгівлі на територію держави-члена, у якій зареєстровано торговельну марку, без випуску їх у вільний обіг у ній, якщо такі товари, у тому числі їх пакування, походять з третіх країн та на них нанесено без дозволу торговельну марку, яка є ідентичною торговельній марці, зареєстрованій для таких товарів, або яку не можна відрізнити за її істотними аспектами від такої торговельної марки. Право власника торговельної марки відповідно до першого підпараграфу втрачає свою силу, якщо у межах провадження щодо встановлення порушення зареєстрованої торговельної марки, ініційованого згідно з Регламентом (ЄС) № 608/2013, декларант або власник товарів надає докази того, що власник зареєстрованої торговельної марки не має права забороняти введення товарів в обіг у країні кінцевого призначення.	дозволу власника торговельну марку, яка є ідентичною торговельній марці, зареєстрованій для таких товарів, або яку не можна відрізнити за її суттєвими елементами від такої торговельної марки. Право власника торговельної марки, передбачене у першому абзаці цієї статті, втрачає свою чинність, якщо у межах провадження щодо встановлення порушення зареєстрованої торговельної марки, ініційованого згідно з Регламентом Європейського парламенту і Ради Європейського Союзу (ЄС) № 608/2013 щодо забезпечення митними органами дотримання прав інтелектуальної власності та про скасування Регламенту Ради (ЄС) № 1383/2003, опублікованим в Офіційному журналі Європейського Союзу L 181/15 від 29 червня 2013 року, декларант або власник товарів надає докази того, що власник зареєстрованої торговельної марки не має права забороняти введення товарів в цивільний оборот у країні кінцевого призначення.	
		5. Взаємовідносини при використанні торговельної	

		марки, права на яку належить кільком особам, визначаються угодою між ними. У разі відсутності такої угоди кожний співвласник може використовувати торговельну марку на свій розсуд, але жоден з них не має права давати дозвіл (видавати ліцензію) на використання торговельної марки та передавати право на торговельну марку іншій особі без згоди решти співвласників.	
72	5. Where, under the law of a Member State, the use of a sign under the conditions referred to in paragraph 2 (b) or (c) could not be prohibited before the date of entry into force of the provisions necessary to comply with Directive 89/104/EEC in the Member State concerned, the rights conferred by the trade mark may not be relied on to prevent the continued use of the sign. 5. Якщо за правом держави-члена використання позначення на умовах, зазначених у параграфі 2 (b) чи (c), не можна було заборонити до дати набуття чинності положеннями, необхідними для дотримання Директиви 89/104/ЄЕС у відповідній державі-члені, права, надані торговельною маркою, не можуть бути підґрунтям для перешкоджання подальшому використанню позначення.		
76	6. Paragraphs 1, 2, 3 and 5 shall not affect provisions in any Member State relating to the protection against the use of a sign other than use for the purposes of distinguishing goods or services, where use of that sign without due cause takes unfair advantage of, or is detrimental to, the distinctive character or the repute of the trade mark. 6. Параграфи 1, 2, 3 і 5 не впливають на положення у будь-якій державі-члені про охорону від використання позначення, відмінного від використання для цілей вирізнення товарів чи послуг, якщо використання такого		

	позначення без належних підстав приносить несправедливу вигоду від розрізняльної здатності або репутації торговельної марки чи шкодить такій її здатності або репутації.		
77	Article 11 The right to prohibit preparatory acts in relation to the use of packaging or other means Where the risk exists that the packaging, labels, tags, security or authenticity features or devices, or any other means to which the trade mark is affixed, could be used in relation to goods or services and that use would constitute an infringement of the rights of the proprietor of a trade mark under Article 10(2) and (3), the proprietor of that trade mark shall have the right to prohibit the following acts if carried out in the course of trade: Стаття 11 Право на заборону підготовчих дій у зв'язку з використанням пакування чи інших засобів Якщо існує ризик, що пакування, етикетки, ярлики, засоби чи прилади безпеки або автентичності чи будь-які інші засоби, на які нанесено торговельну марку, можуть використовуватися у зв'язку з товарами або послугами і таке використання становило б порушення прав власника торговельної марки за статтею 10(2) і (3), власник такої торговельної марки має право забороняти такі дії, якщо їх вчиняють у межах торгівлі:	Стаття 13. Право на заборону підготовчих дій у зв'язку з використанням пакування чи інших засобів 1. Якщо існує ризик, що пакування, етикетки, ярлики, засоби чи прилади безпеки або оригінальності чи будь-які інші засоби, на які нанесено торговельну марку, можуть використовуватися у зв'язку з товарами або послугами і таке використання становило б порушення прав власника торговельної марки згідно з частинами другою - третьою статті 12 цього Закону, власник такої торговельної марки має право забороняти такі дії, якщо їх вчиняють під час торгівлі:	
78	(a) affixing a sign identical with, or similar to, the trade mark on packaging, labels, tags, security or authenticity features or devices, or any other means to which the mark may be affixed;	1) нанесення позначення, яке є ідентичним торговельній марці або схожим з нею на пакування, етикетки, ярлики, засоби чи прилади безпеки або оригінальності чи будь-які інші засоби, на які можна нанести торговельну марку;	

	(а) нанесення позначення, яке є ідентичним торговельній марці або схожим з нею, на пакування, етикетки, ярлики, засоби чи прилади безпеки або автентичності чи будь-які інші засоби, на які можна нанести марку;		
79	(b) offering or placing on the market, or stocking for those purposes, or importing or exporting, packaging, labels, tags, security or authenticity features or devices, or any other means to which the mark is affixed. (b) пропонування, введення в обіг, зберігання для таких цілей, імпортування або експортування пакувань, етикеток, ярликів, засобів чи приладів безпеки або автентичності чи будь-яких інших засобів, на які нанесено марку.	2) пропонування, введення в цивільний оборот, зберігання для таких цілей, імпортування або експортування пакувань, етикеток, ярликів, засобів чи приладів безпеки або оригінальності чи будь-яких інших засобів, на які нанесено торговельну марку.	
		Стаття 14. Дата, з якої права на торговельну марку можуть бути застосовані проти третіх осіб 1. Права на торговельну марку можуть бути застосовані проти третіх осіб з дати публікації в Бюлетені відомостей про реєстрацію торговельної марки відповідно до частини першої статті 46 або частини другої статті 127 цього Закону. 2. Суд, який розглядає справу, не ухвалює рішення по суті справи до спливу строку для подання заперечення проти реєстрації відповідної торговельної марки, встановленого частиною першою статті 52 цього Закону, або, якщо таке заперечення було подано, до дня набрання чинності рішенням НОІВ про відмову в задоволенні заперечення повністю, або про задоволення заперечення частково та скасування реєстрації частково, або про закриття провадження щодо такого	<i>Враховано статтю 11 EUTMR</i> <u>Date from which rights against third parties prevail</u> 1. The rights conferred by an EU trade mark shall prevail against third parties from the date of publication of the registration of the trade mark. 2. Reasonable compensation may be claimed in respect of acts occurring after the date of publication of an EU trade mark application, where those acts would, after publication of the registration of the trade mark, be prohibited by virtue of that publication. 3. A court seised of a case shall not decide upon the merits of that case until the registration has been published.

		заперечення.	
80	Article 12 Reproduction of trade marks in dictionaries If the reproduction of a trade mark in a dictionary, encyclopaedia or similar reference work, in print or electronic form, gives the impression that it constitutes the generic name of the goods or services for which the trade mark is registered, the publisher of the work shall, at the request of the proprietor of the trade mark, ensure that the reproduction of the trade mark is, without delay, and in the case of works in printed form at the latest in the next edition of the publication, accompanied by an indication that it is a registered trade mark. Стаття 12 Відтворення торговельних марок у словниках Якщо відтворення торговельної марки у словнику, енциклопедії чи схожому довідковому виданні в друкованій чи електронній формі залишає враження, що вона становить родове найменування товарів чи послуг, для яких зареєстровано торговельну марку, видавець видання забезпечує на запит власника торговельної марки доповнення відтворення торговельної марки, без зволікань, а у разі друкованих видань - щонайпізніше у наступній редакції, зазначенням того, що це є зареєстрована торговельна марка.	Стаття 15. Відтворення торговельної марки у словниках 1. Якщо відтворення торговельної марки у словнику, енциклопедії чи іншому довідковому виданні в паперовій чи електронній формі створює враження, що вона є родовою назвою товарів чи послуг, для яких зареєстровано торговельну марку, видавець видання на запит власника торговельної марки забезпечує негайно, а для друкованого видання – щонайпізніше у наступній редакції, щоб відтворення торговельної марки супроводжувалось зазначенням того, що це є зареєстрована торговельна марка.	<i>Враховано статтю 12 EUTMR</i>
81	Article 13 Prohibition of the use of a trade mark registered in the name of an agent or representative 1. Where a trade mark is registered in the name of the agent or representative of a person who is the proprietor of that trade mark, without the proprietor's consent, the latter shall	Стаття 16. Заборона використання торговельної марки, зареєстрованої на ім'я агента або представника власника 1. Якщо торговельну марку зареєстровано на ім'я агента або представника особи, яка є власником такої торговельної марки, без згоди власника, останній має	<i>Враховано статтю 13 EUTMR</i>

	be entitled to do either or both of the following: Стаття 13 Заборона використання торговельної марки, зареєстрованої на ім'я агента або представника 1. Якщо торговельну марку зареєстровано на ім'я агента або представника особи, яка є власником такої торговельної марки, без згоди власника, останній має право вчинити одну або обидві такі дії:	право:	
82	(a) oppose the use of the trade mark by his agent or representative; (a) заперечувати проти використання торговельної марки його агентом або представником;	1) забороняти використання торговельної марки його агентом або представником;	
83	(b) demand the assignment of the trade mark in his favour. (b) вимагати відступлення торговельної марки на свою користь.	2) вимагати передання йому прав на торговельну марку.	
84	2. Paragraph 1 shall not apply where the agent or representative justifies his action. 2. Параграф 1 не застосовується, якщо агент або представник обґрунтовує свої дії.	2. Частина перша цієї статті не застосовується, якщо агент або представник обґрунтує свої дії.	
85	Article 14 Limitation of the effects of a trade mark 1. A trade mark shall not entitle the proprietor to prohibit a third party from using, in the course of trade: Стаття 14 Обмеження дії торговельної марки	Стаття 17. Обмеження прав на торговельну марку 1. Власник реєстрації не має права забороняти третій особі використовувати під час торгівлі:	<i>Враховано статтю 14 EUTMR</i>

	1. Торговельна марка не надає права власнику забороняти третій особі використовувати у межах торгівлі:		
86	(a) the name or address of the third party, where that third party is a natural person; (a) прізвище й ім'я чи адресу третьої особи, якщо третя особа є фізичною особою;	1) ім'я чи адресу третьої особи, якщо така третя особа є фізичною особою;	
87	(b) signs or indications which are not distinctive or which concern the kind, quality, quantity, intended purpose, value, geographical origin, the time of production of goods or of rendering of the service, or other characteristics of goods or services; (b) позначення або зазначення, що не є розрізняльними або стосуються виду, якості, кількості, призначення, вартості, географічного походження, часу виробництва товарів чи надання послуг або інших властивостей товарів чи послуг;	2) позначення або зазначення, що не є розрізняльними або стосуються виду, якості, кількості, призначення, вартості, географічного походження, часу виробництва товарів чи надання послуг або інших характеристик товарів чи послуг;	
88	(c) the trade mark for the purpose of identifying or referring to goods or services as those of the proprietor of that trade mark, in particular, where the use of the trade mark is necessary to indicate the intended purpose of a product or service, in particular as accessories or spare parts. (c) торговельну марку для цілі ідентифікації товарів чи послуг як товарів чи послуг власника такої торговельної марки або віднесення до таких, зокрема, якщо використання торговельної марки є необхідним для зазначення призначення продукту або послуги, зокрема як аксесуарів або запасних частин.	3) торговельну марку з метою ідентифікації товарів чи послуг як товарів чи послуг власника такої торговельної марки, зокрема якщо використання такої торговельної марки є необхідним для зазначення призначення товару або послуги, в тому числі як аксесуарів або запасних частин.	

89	2. Paragraph 1 shall only apply where the use made by the third party is in accordance with honest practices in industrial or commercial matters. 2. Параграф 1 застосовується, лише якщо використання третьою особою відповідає чесним практикам у промислових або комерційних справах.	2. Частина перша цієї статті застосовується за умови, якщо використання третьою особою здійснюється відповідно до чесної підприємницької практики у промисловій чи комерційній діяльності.	
90	3. A trade mark shall not entitle the proprietor to prohibit a third party from using, in the course of trade, an earlier right which only applies in a particular locality, if that right is recognised by the law of the Member State in question and the use of that right is within the limits of the territory in which it is recognised. 3. Торговельна марка не надає права власнику забороняти третій особі використовувати у межах торгівлі більш раннє право, яке застосовується лише у певній місцевості, якщо таке право визнано законодавством відповідної держави-члена і таке використання такого права здійснюється у межах території, на якій воно визнано.		
91	Article 15 Exhaustion of the rights conferred by a trade mark 1. A trade mark shall not entitle the proprietor to prohibit its use in relation to goods which have been put on the market in the Union under that trade mark by the proprietor or with the proprietor's consent. Стаття 15 Вичерпання прав, наданих торговельною маркою 1. Торговельна марка не надає права власнику забороняти її використання у зв'язку з товарами,	Стаття 18. Вичерпання прав, що надаються на підставі реєстрації 1. Власник торговельної марки не має права забороняти її використання для товару, введеного під цією торговельною маркою в цивільний оборот ним самим чи за його згодою на території держави-учасниці ЄС або Європейської економічної зони.	<i>Враховано:</i> 1. Пункт 1 частини 3 статті 397 Митного кодексу України. 2. Статтю 15 EUTMR 3. У Перехідних положеннях до Закону передбачено зміну положення з дати вступу України до ЄС.

	випущеними власником або за згоди власника в обіг на території Союзу під такою торговельною маркою.		
92	2. Paragraph 1 shall not apply where there exist legitimate reasons for the proprietor to oppose further commercialisation of the goods, especially where the condition of the goods is changed or impaired after they have been put on the market. 2. Параграф 1 не застосовується, якщо існують законні підстави для власника заперечувати проти подальшої комерціалізації товарів, особливо якщо стан товарів змінився або погіршився після випуску їх в обіг.	2. Частина перша цієї статті не застосовується, якщо у власника торговельної марки існують законні підстави забороняти таке використання у зв'язку з подальшим продажем товару, зокрема у разі зміни або погіршення стану товару після введення його в цивільний оборот.	
93	Article 16 Use of trade marks 1. If, within a period of five years following the date of the completion of the registration procedure, the proprietor has not put the trade mark to genuine use in the Member State in connection with the goods or services in respect of which it is registered, or if such use has been suspended during a continuous five-year period, the trade mark shall be subject to the limits and sanctions provided for in Article 17, Article 19(1), Article 44(1) and (2), and Article 46(3) and (4), unless there are proper reasons for non-use. Стаття 16 Використання торговельних марок 1. Якщо протягом п'яти років після завершення процедури реєстрації власник не ввів у дійсне використання торговельну марку у державі-членові у зв'язку з товарами або послугами, для яких її зареєстровано, або якщо таке використання було призупинено на п'ять років поспіль, торговельна марка підлягає обмеженням і санкціям, передбаченим у статті	Стаття 19. Використання торговельної марки 1. Якщо протягом п'яти років після завершення процедури реєстрації торговельної марки власник не розпочав фактичне використання торговельної марки в Україні стосовно товарів або послуг, для яких її зареєстровано, або якщо таке використання було призупинено з іншої дати після завершення процедури реєстрації торговельної марки на безперервний строк у п'ять років, стосовно реєстрації торговельної марки можуть бути застосовані передбачені цим Законом заходи правового впливу, за умови, що власник торговельної марки не зазначить поважні причини такого невикористання.	<i>Враховано статтю 18 EUTMR</i>

	17, статті 19(1), статті 44(1) і (2) і статті 46(3) і (4), якщо не існує вагомих підстав для такого невикористання.		
94	2. Where a Member State provides for opposition proceedings following registration, the five-year period referred to in paragraph 1 shall be calculated from the date when the mark can no longer be opposed or, in the event that an opposition has been lodged, from the date when a decision terminating the opposition proceedings became final or the opposition was withdrawn. 2. Якщо у державі-членові передбачено провадження щодо заперечення після реєстрації, відлік п'ятирічного строку, зазначеного у параграфі 1, починається з дати, коли проти торговельної марки не можна більше подати заперечення або, у разі подання заперечення, з дати, коли рішення про припинення провадження щодо заперечення набуло сили як остаточне або заперечення було відкликано.	2. Перебіг п'ятирічного строку, зазначеного у частині першій цієї статті, починається з наступного дня після спливу строку для подання заперечення проти реєстрації відповідної торговельної марки, встановленого частиною першою статті 52 цього Закону, або, якщо таке заперечення було подано, з дня набрання чинності рішення НОІВ про відмову в задоволенні заперечення повністю, або про задоволення заперечення частково та скасування реєстрації частково, або про закриття провадження щодо такого заперечення.	Положення не застосовне
95	3. With regard to trade marks registered under international arrangements and having effect in the Member State, the five-year period referred to in paragraph 1 shall be calculated from the date when the mark can no longer be rejected or opposed. Where an opposition has been lodged or when an objection on absolute or relative grounds has been notified, the period shall be calculated from the date when a decision terminating the opposition proceedings or a ruling on absolute or relative grounds for refusal became final or the opposition was withdrawn. 3. Щодо торговельних марок, які зареєстровані за міжнародними угодами і діють у державі-членові, відлік п'ятирічного строку, зазначеного у параграфі 1, починається з дати, коли марку не можна буде відхилити або проти неї не можна буде більше подати заперечення. Якщо подано заперечення або повідомлено		Перенесено в Розділ XI. МІЖНАРОДНІ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК Стаття 133. Використання торговельної марки за міжнародною реєстрацією 1. Для цілей визначення дати, з якої має розпочинатися фактичне використання в Україні торговельної марки за міжнародною реєстрацією, перебіг п'ятирічного строку, зазначеного у частині першій статті 19 цього Закону, починається з наступного дня після публікації відповідно до частини другої статті 127 цього Закону.

	про оскарження на абсолютних чи відносних підставах, відлік строку починається з дати, коли рішення про припинення провадження щодо заперечення або рішення щодо абсолютних чи відносних підстав для відхилення набуло сили як остаточне або заперечення було відкликано.		
96	4. The date of commencement of the five-year period, as referred to in paragraphs 1 and 2, shall be entered in the register. 4. Дату початку п'ятирічного строку, зазначеного у параграфах 1 і 2, вносять у реєстр.	Відомості про дату початку перебігу п'ятирічного строку, зазначеного у частині першій цієї статті, вносяться до Реєстру.	
97	5. The following shall also constitute use within the meaning of paragraph 1: 5. У розумінні параграфу 1 використанням також є:	3. Для цілей застосування частини першої цієї статті використанням торговельної марки також вважається:	
98	(a) use of the trade mark in a form differing in elements which do not alter the distinctive character of the mark in the form in which it was registered, regardless of whether or not the trade mark in the form as used is also registered in the name of the proprietor; (a) використання торговельної марки у формі, що відрізняється елементами, які не змінюють розрізняльну здатність такої марки у тій формі, у якій її зареєстровано, незалежно від того, чи торговельну марку у використовуваній формі також зареєстровано на ім'я власника;	1) використання торговельної марки у формі, що відрізняється лише окремими елементами, якщо це не змінює в цілому розрізняльного характеру зареєстрованої торговельної марки, незалежно від того чи зареєстрована торговельна марка у формі, в якій вона використовується, на ім'я власника;	
99	(b) affixing of the trade mark to goods or to the packaging thereof in the Member State concerned solely for export purposes.	2) нанесення торговельної марки на товари або пакування товарів в Україні лише для цілей експорту.	

	(b) нанесення торговельної марки на товари або пакування товарів у відповідній державі-членові лише для цілей експорту.		
100	6. Use of the trade mark with the consent of the proprietor shall be deemed to constitute use by the proprietor. 6. Використання торговельної марки за згодою власника вважається використанням її власником.	4. Використання торговельної марки іншою особою з дозволу власника вважається використанням її власником.	
101	Article 17 Non-use as defence in infringement proceedings The proprietor of a trade mark shall be entitled to prohibit the use of a sign only to the extent that the proprietor's rights are not liable to be revoked pursuant to Article 19 at the time the infringement action is brought. If the defendant so requests, the proprietor of the trade mark shall furnish proof that, during the five-year period preceding the date of bringing the action, the trade mark has been put to genuine use as provided in Article 16 in connection with the goods or services in respect of which it is registered and which are cited as justification for the action, or that there are proper reasons for non-use, provided that the registration procedure of the trade mark has at the date of bringing the action been completed for not less than five years. Стаття 17 Невикористання як захист у провадженні щодо порушення Власник торговельної марки має право заборонити використання позначення лише у тому разі, якщо права власника не можна анулювати відповідно до статті 19 на момент подання позову щодо порушення. Якщо відповідач звертається з запитом про таке, власник	Стаття 20. Невикористання як засіб захисту у провадженні щодо порушення прав 1. Власник торговельної марки має право заборонити використання позначення лише у тому разі, якщо на дату подання позову щодо порушення дію реєстрації його торговельної марки не можливо припинити відповідно до статті 57 цього Закону. 2. На вимогу відповідача, власник торговельної марки повинен надати докази того, що протягом п'яти років до дати подання позову було розпочато фактичне використання торговельної марки, як передбачено у статті 19 цього Закону, стосовно товарів і послуг, для яких її зареєстровано та які наведено в обґрунтуванні позову, або докази наявності поважних причин її невикористання, за умови, що з дати публікації в Бюлетені відомостей про реєстрацію торговельної марки до дати подання позову пройшло щонайменше п'ять років.	

	торговельної марки надає докази того, що протягом п'яти років до дати подання позову торговельну марку було введено у дійсне використання, як передбачено у статті 16, у зв'язку з товарами чи послугами, для яких її зареєстровано та які надано як обґрунтування позову, або докази наявності вагомих підстав для її невикористання за умови, що процедуру реєстрації торговельної марки було завершено щонайменше за п'ять років до дати подання позову.		
102	Article 18 Intervening right of the proprietor of a later registered trade mark as defence in infringement proceedings 1. In infringement proceedings, the proprietor of a trade mark shall not be entitled to prohibit the use of a later registered mark where that later trade mark would not be declared invalid pursuant to Article 8, Article 9(1) or (2) or Article 46(3). Стаття 18 Право власника пізніше зареєстрованої торговельної марки на втручання як заперечення у провадженні щодо порушення 1. У провадженні щодо порушення власник торговельної марки не має права забороняти використання пізніше зареєстрованої торговельної марки, якщо таку пізнішу торговельну марку не було б визнано недійсною відповідно до статті 8, статті 9(1) або (2) чи статті 46(3).	Стаття 21. Право власника пізніше зареєстрованої торговельної марки на втручання як засіб захисту у провадженнях щодо порушення прав 1. У провадженні щодо порушення прав власник торговельної марки не має права забороняти використання пізніше зареєстрованої торговельної марки, якщо реєстрацію такої пізнішої торговельної марки не можна було б визнати недійсною відповідно до статті 61, статті 62 або частини третьої статті 64 цього Закону.	
103	2. In infringement proceedings, the proprietor of a trade mark shall not be entitled to prohibit the use of a later registered EU trade mark where that later trade mark would not be declared invalid pursuant to Article 53(1), (3) or (4),	2. У провадженні щодо порушення прав власник торговельної марки не має права забороняти використання пізніше зареєстрованої торговельної марки ЄС, якщо реєстрацію такої пізнішої	Регламент (ЄС) № 207/2009 втратив чинність з 30/09/2017. Виправлено на чинний Регламент (ЄС) № 2017/1001 (EUTMR).

	54(1) or (2) or 57(2) of Regulation (EC) No 207/2009. 2. У провадженні щодо порушення власник торговельної марки не має права забороняти використання пізніше зареєстрованої торговельної марки ЄС, якщо таку пізнішу торговельну марку не було б визнано недійсною відповідно до статті 53(1), (3) чи (4), статті 54(1) або (2) чи статті 57(2) Регламенту (ЄС) № 207/2009.	торговельної марки не можна було б визнати недійсною відповідно до статті 60 (1), (3) або (4), статті 61 (1) або (2) або статті 64 (2) Регламенту (ЄС) 2017/1001.	
104	3. Where the proprietor of a trade mark is not entitled to prohibit the use of a later registered trade mark pursuant to paragraph 1 or 2, the proprietor of that later registered trade mark shall not be entitled to prohibit the use of the earlier trade mark in infringement proceedings, even though that earlier right may no longer be invoked against the later trade mark. 3. Якщо власник торговельної марки не має права забороняти використання пізніше зареєстрованої торговельної марки відповідно до параграфу 1 чи 2, власник такої пізніше зареєстрованої торговельної марки не має права забороняти використання більш ранньої торговельної марки у провадженнях щодо порушення, навіть якщо таке більш раннє право більше не можна протиставляти пізнішій торговельній марці.	3. Якщо власник торговельної марки не має права забороняти використання пізніше зареєстрованої торговельної марки відповідно до частин першої – другої цієї статті, власник такої пізніше зареєстрованої торговельної марки не має права забороняти використання більш ранньої торговельної марки у провадженнях щодо порушення прав, навіть якщо таке більш раннє право більше не можна протиставляти пізнішій торговельній марці.	
105	SECTION 4 Revocation of trade mark rights Article 19 Absence of genuine use as ground for revocation 1. A trade mark shall be liable to revocation if, within a continuous five-year period, it has not been put to genuine use in the Member State in connection with the goods or	« Стаття 57. Підстави для припинення дії реєстрації <i>1. Дія реєстрації може бути припинена на підставі поданої до НОІВ заяви або у судовому порядку на підставі зустрічного позову у провадженні щодо порушення прав, якщо:</i> <i>1) власник не розпочав фактичне використання торговельної марки в Україні стосовно товарів або послуг, для яких її зареєстровано, протягом</i>	Перенесено в Розділ IV. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК

	services in respect of which it is registered, and there are no proper reasons for non-use. СЕКЦІЯ 4 Анулювання прав на торговельні марки Стаття 19 Відсутність дійсного використання як підстава для анулювання 1. Торговельну марку може бути анульовано, якщо протягом п'яти років поспіль її не було введено у дійсне використання у державі-членові у зв'язку з товарами або послугами, для яких її зареєстровано, та не існує належних підстав для такого невикористання.	<i>п'ятирічного строку відповідно до статті 19 цього Закону, та відсутні поважні причини такого невикористання..</i>	
106	2. No person may claim that the proprietor's rights in a trade mark should be revoked where, during the interval between expiry of the five-year period and filing of the application for revocation, genuine use of the trade mark has been started or resumed. 2. Жодна особа не може заявляти про те, що права власника на торговельну марку необхідно анулювати, якщо у проміжок часу між завершенням п'ятирічного строку і поданням заявки на анулювання було розпочато або відновлено дійсне використання торговельної марки.	<i>Для реєстрації не може бути припинена, якщо у строк від завершення п'ятирічного строку та до подання заяви про припинення дії реєстрації або зустрічного позову було розпочато або відновлено фактичне використання торговельної марки.</i>	Перенесено в Розділ IV. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК
107	3. The commencement or resumption of use within the three-month period preceding the filing of the application for revocation which began at the earliest on expiry of the continuous five-year period of non-use shall be disregarded where preparations for the commencement or resumption occur only after the proprietor becomes aware that the application for revocation may be filed.	<i>Якщо початок або відновлення використання відбулись протягом тримісячного строку до подання заяви про припинення дії реєстрації або зустрічного позову, який розпочався не раніше, ніж після завершення безперервного п'ятирічного строку невикористання, таке використання не беруть до уваги, якщо підготовку до початку або відновлення використання розпочато лише після того, як власник</i>	Перенесено в Розділ IV. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК

	3. Початок або відновлення використання протягом трьох місяців до подання заявки на анулювання, що розпочалися не раніше, ніж після завершення безперервного п'ятирічного строку невикористання, не беруть до уваги, якщо підготовка до початку або відновлення використання розпочалися лише після того, як власник дізнався про можливе подання заявки на анулювання.	<i>довідався про можливість подання заяви про припинення дії реєстрації або зустрічного позову;</i>	
108	Article 20 Trade mark having become generic or misleading indication as grounds for revocation A trade mark shall be liable to revocation if, after the date on which it was registered: Стаття 20 Торговельна марка, яка перетворилася на родове поняття, або зазначення, що вводить в оману, як підстави для анулювання Торговельна марка підлягає анулюванню, якщо з дня її реєстрації:		
109	(a) as a result of acts or inactivity of the proprietor, it has become the common name in the trade for a product or service in respect of which it is registered; (a) внаслідок дій або бездіяльності власника вона перетворилася у торгівлі на загальне найменування продукту або послуги, для яких її було зареєстровано;	<i>2) якщо внаслідок дій або бездіяльності власника торговельна марка перетворилася на загальноживану назву в торгівлі для товару чи послуги, стосовно яких її було зареєстровано;</i>	Перенесено в Розділ IV. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК
110	(b) as a result of the use made of it by the proprietor of the trade mark or with the proprietor's consent in respect of the goods or services for which it is registered, it is liable to mislead the public, particularly as to the nature, quality or geographical origin of those goods or services.	<i>3) якщо внаслідок використання торговельної марки власником або з його дозволу іншою особою у зв'язку з товарами чи послугами, для яких її зареєстровано, торговельна марка може ввести громадськість в оману щодо властивостей, якості або географічного</i>	Перенесено в Розділ IV. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК

	(b) внаслідок використання торговельної марки її власником або за його згодою у зв'язку з товарами чи послугами, для яких її зареєстровано, торговельна марка може ввести в оману громадськість, зокрема щодо характеру, якості або географічного походження таких товарів чи послуг.	<i>походження таких товарів чи послуг.</i>	
111	Article 21 Revocation relating to only some of the goods or services Where grounds for revocation of a trade mark exist in respect of only some of the goods or services for which that trade mark has been registered, revocation shall cover those goods or services only. Стаття 21 Анулювання у зв'язку лише з деякими товарами чи послугами Якщо існують підстави для анулювання торговельної марки лише для деяких товарів чи послуг, для яких торговельну марку зареєстровано, анулювання стосується лише таких товарів чи послуг.	<i>2. Якщо підстави для припинення дії реєстрації поширюються лише на деякі товари і послуги, для яких торговельну марку зареєстровано, дія реєстрації припиняється лише щодо таких товарів і послуг. »</i>	Перенесено в Розділ IV. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК
112	SECTION 5 Trade marks as objects of property Article 22 Transfer of registered trade marks 1. A trade mark may be transferred, separately from any transfer of the undertaking, in respect of some or all of the goods or services for which it is registered. СЕКЦІЯ 5 Торговельні марки як об'єкти власності	Глава 3. Торговельна марка як об'єкт власності Стаття 22. Передання прав на торговельну марку за національною реєстрацією 1. Права на торговельну марку, що надаються на підставі реєстрації, в тому числі визнану добре відомою або такою, що має репутацію в Україні, можуть передаватися окремо від будь-якого передання підприємства стосовно всіх або частини товарів і послуг, для яких вона зареєстрована.	<i>Враховано:</i> <i>1. Статтю 20 EUTMR</i> <i>2. Статтю 11 Сінгапурського договору</i>

	Стаття 22 Передача зареєстрованих торговельних марок 1. Торговельну марку можна передавати окремо від будь-якої передачі підприємства у зв'язку з деякими або всіма товарами чи послугами, для яких її зареєстровано.		
113	2. A transfer of the whole of the undertaking shall include the transfer of the trade mark except where there is agreement to the contrary or circumstances clearly dictate otherwise. This provision shall apply to the contractual obligation to transfer the undertaking. 2. Передача всього підприємства охоплює передачу торговельної марки, окрім випадків, коли існує угода про протилежне або обставини чітко диктують інше. Це положення застосовується до договірної обов'язку передати підприємство.	2. Передання підприємства як єдиного майнового комплексу включає передання прав на торговельну марку, за винятком випадків, коли відповідно до законодавства України, що регулює передання, існує домовленість про протилежне або обставини чітко вимагають іншого. Це положення застосовується до договірної зобов'язання про передання підприємства.	
114	3. Member States shall have procedures in place to allow for the recordal of transfers in their registers. 3. Держави-члени повинні мати розроблені процедури, які дозволяють внесення записів про передачу в їхні реєстри.	3. Передання прав на торговельну марку має бути здійснено на підставі договору, укладеного в письмовій (електронній або паперовій) формі і підписаного власником та набувачем прав (новим власником), за винятком випадків, коли воно є результатом судового рішення. У випадку недотримання вимог, встановлених в абзаці першому цієї частини, правочин щодо передання прав на торговельну марку є недійсним. 4. Права на торговельну марку переходять до нового власника з моменту внесення до Реєстру відомостей про факт передання прав на торговельну марку, про що здійснюється публікація в Бюлетені. До внесення до Реєстру та опублікування відомостей про передання прав на торговельну марку, новий	

		власник не може здійснювати права, що впливають із реєстрації торговельної марки. 5. У разі передання прав на торговельну марку стосовно частини товарів і послуг НОІВ здійснює щодо них нову реєстрацію та видає нове свідоцтво на ім'я особи, якій передані ці права. Нова реєстрація не повинна містити товари і послуги ідентичні та споріднені з товарами і послугами, переліченими в реєстрації торговельної марки, щодо якої здійснюється передання прав стосовно частини товарів і послуг. 6. Заява про реєстрацію передання прав на торговельну марку повинна містити відомості для ідентифікації торговельної марки, нового власника, перелік товарів і послуг, яких стосується передання. До заяви додаються документи, що належним чином підтверджують передання прав відповідно до частин другої - третьої цієї статті. Заява може додатково містити відомості про призначення представника нового власника торговельної марки, за його наявності. За подання заяви сплачується збір, розмір якого встановлюється з урахуванням передання прав на торговельну марку стосовно всіх або частини товарів і послуг. 7. Якщо вимоги, визначені частиною шостою цієї статті не виконані, НОІВ приймає рішення про залишення заяви без руху, порядок прийняття та виконання якого встановлений статтею 95 цього Закону. 8. Заява про реєстрацію передання прав на торговельну марку розглядається НОІВ протягом	
--	--	--	--

		одного місяця з дня її одержання. Порядок подання та розгляду заяви про реєстрацію передання прав на торговельну марку та внесення відповідних відомостей до Реєстру встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. 9. Внесення до Реєстру відомостей про передання прав на торговельну марку одним із співвласників здійснюється за умови згоди інших співвласників реєстрації. Заява про реєстрацію передання прав на торговельну марку може бути подана також особою, яка бажає стати співвласником, за згодою всіх співвласників реєстрації. 10. Одна заява про реєстрацію передання прав може бути подана стосовно двох або більше торговельних марок за умови, що власник і новий власник у кожному випадку є одними і тими самими особами.	
		Стаття 23. Передання прав на торговельну марку, зареєстровану на ім'я агента або представника власника 1. Власник торговельної марки, зареєстрованої на ім'я агента або представника, має право вимагати передання йому прав на торговельну марку на підставі пункту 2 частини першої статті 16 цього Закону шляхом подання відповідної заяви до НОІВ, замість заяви про визнання реєстрації торговельної марки недійсною, або у судовому порядку.	<i>Враховано статтю 21 EUTMR</i>
		Стаття 24. Передання прав на торговельну марку в управління	Потрібно вносити зміни в частину першу статті 1030 Цивільного кодексу України, виключивши слова «, крім майнових прав

		1. Права на торговельну марку можуть передаватися в управління іншій особі відповідно до Цивільного кодексу України. 2. Відомості про передання прав на торговельну марку в управління та про припинення управління можуть бути внесені до Реєстру за заявою заінтересованої особи, про що здійснюється публікація в Бюлетені.	інтелектуальної власності,»: Стаття 1030. Предмет договору управління майном 1. Предметом договору управління майном можуть бути підприємство як єдиний майновий комплекс, нерухома річ, цінні папери, майнові права, крім майнових прав інтелектуальної власності, та інше майно.
115	Article 23 Rights in rem 1. A trade mark may, independently of the undertaking, be given as security or be the subject of rights in rem. Стаття 23 Речові права 1. Торговельну марку можна, окремо від підприємства, надавати як забезпечення або вона може бути предметом речових прав.	Стаття 25. Характер прав на торговельну марку 1. На торговельну марку поширюється правовий режим речі. Права на торговельну марку незалежно від підприємства можуть надаватись як забезпечення виконання зобов'язання або бути предметом речових прав.	<i>Враховано статтю 22 EUTMR</i> Необхідно доповнити Цивільний кодекс України щодо речових прав
116	2. Member States shall have procedures in place to allow for the recordal of rights in rem in their registers. 2. Держави-члени повинні мати розроблені процедури, які дозволяють внесення записів про <i>речові права</i> у їхні реєстри.	2. Обтяження прав на торговельну марку реєструється в Державному реєстрі обтяжень рухомого майна відповідно до Цивільного кодексу України та Закону України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень». Відомості про обтяження прав на торговельну марку, зміну обтяження, відступлення прав на предмет обтяження за договором, про припинення обтяження можуть бути внесені до Реєстру за заявою заінтересованої особи, про що здійснюється публікація в Бюлетені. 3. Відомості про накладення та скасування арешту на права на торговельну марку у випадках, визначених	Процедури внесення записів про обтяження речових прав розроблені та регулюються Законом України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень» та Порядком ведення Державного реєстру обтяжень рухомого майна (Затверджено Постановою КМУ від 05.07.2004 № 830). Однак, потрібно вносити зміни в Закон України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень» шляхом доповнення визначення поняття «рухоме майно», наведеного в абзаці 8 статті 2, словами «, майнові права

		законодавством України, можуть бути внесені до Реєстру, про що здійснюється публікація в Бюлетені. 4. До Реєстру вносяться відомості про застосування, скасування та внесення змін до спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) відповідно до Закону України «Про санкції», про що здійснюється публікація в Бюлетені.	<i>інтелектуальної власності»:</i> рухоме майно - окрема рухома річ, сукупність рухомих речей, гроші, валютні цінності, цінні папери, облік яких не здійснюється у системі депозитарного обліку, а також майнові права та обов'язки, у тому числі майнові права на грошові кошти, що знаходяться на банківському рахунку, <u>майнові права інтелектуальної власності</u> ;
117	Article 24 Levy of execution 1. A trade mark may be levied in execution. Стаття 24 Звернення стягнення 1. Торговельна марка може бути предметом звернення стягнення.	Стаття 26. Звернення стягнення 1. Права на торговельну марку можуть бути предметом звернення стягнення.	<i>Враховано статтю 23 EUTMR</i>
118	2. Member States shall have procedures in place to allow for the recordal of levy of execution in their registers. 2. Держави-члени повинні мати розроблені процедури, які дозволяють внесення записів про звернення стягнення у їхні реєстри.	2. Звернення стягнення на права на торговельну марку здійснюється в порядку, визначеному Законом України «Про виконавче провадження». 3. Відомості про накладення арешту на права на торговельну марку для забезпечення звернення стягнення, зняття такого арешту, зміну особи власника торговельної марки внаслідок звернення стягнення можуть бути внесені до Реєстру за заявою заінтересованої особи, про що здійснюється публікація в Бюлетені.	
119	Article 25 Licensing 1. A trade mark may be licensed for some or all of the goods or services for which it is registered and for the whole or	Стаття 27. Ліцензування 1. Власник реєстрації має право дати будь-якій особі	<i>Враховано статтю 25 EUTMR</i>

	part of the Member State concerned. A licence may be exclusive or non-exclusive. Стаття 25 Ліцензування 1. Торговельна марка може підлягати ліцензуванню для деяких або всіх товарів чи послуг, для яких її зареєстровано, на всій території відповідної держави-члена або у її частині. Ліцензія може бути виключною або невиключною.	дозвіл (видати ліцензію) на використання торговельної марки, який може бути оформлений як окремий документ або бути складовою частиною ліцензійного договору. 2. Дозвіл (ліцензія) може бути наданий для використання торговельної марки на всій території України або на визначеній сторонами частині її території. У разі відсутності в ліцензії умови про територію, на яку поширюються надані права на використання торговельної марки, дія ліцензії поширюється на територію України. 3. Ліцензія може бути надана для всіх товарів і послуг, для яких зареєстровано торговельну марку, або для їх частини. 4. Ліцензія може бути виключною або невиключною. Ліцензія вважається невиключною, якщо її умовами прямо не передбачено інше.	<i>Відповідно до статті 1108 Цивільного кодексу України:</i> 3. Ліцензія на використання об'єкта права інтелектуальної власності може бути виключною, <u>одиночною</u>, невиключною, <u>а також іншого виду, що не суперечить закону</u>. ... <i>Одиночна ліцензія видається лише одному ліцензіату і виключає можливість видачі ліцензіаром іншим особам ліцензій на використання об'єкта права інтелектуальної власності у сфері, що обмежена цією ліцензією, але не виключає можливості використання ліцензіаром цього об'єкта у зазначеній сфері.</i> Закон України «Про авторське право і суміжні права» також згадує <u>одиночну ліцензію</u>.
--	---	---	---

			Стаття 51. 4. Публічна ліцензія є невиключною. Виключні та <i>одиночні</i> публічні ліцензії є нікчемними.
		Стаття 28. Ліцензійний договір 1. Ліцензійний договір вважається дійсним, якщо він укладений у письмовій (електронній або паперовій) формі і підписаний власником торговельної марки (ліцензіаром) та особою, якій надано ліцензію (ліцензіатом). 2. Ліцензійний договір повинен містити, зокрема, інформацію про способи використання торговельної марки, територію та строк використання, розмір, порядок і строки виплати плати за використання та умову, що якість товарів і послуг, виготовлених чи наданих за ліцензійним договором, не буде нижчою якості товарів і послуг ліцензіара і він здійснюватиме контроль за виконанням цієї умови. 3. За згодою ліцензіара, наданою у письмовій формі, ліцензіат може видати письмове повноваження на використання торговельної марки (субліцензію) іншій особі (субліцензіату). У цьому разі відповідальність перед ліцензіаром за дії субліцензіата несе ліцензіат, якщо інше не встановлено ліцензійним договором.	
120	2. The proprietor of a trade mark may invoke the rights conferred by that trade mark against a licensee who contravenes any provision in his licensing contract with regard to: 2. Власник торговельної марки може використати права, надані такою торговельною маркою, проти ліцензіата,	4. Ліцензіар має право здійснювати права, надані йому реєстрацією торговельної марки, відносно ліцензіата, який порушує положення ліцензійного договору, що стосуються:	Враховано статтю 25 EUTMR

	який порушує будь-яке положення свого ліцензійного договору щодо:		
121	(a) its duration; (a) його строку дії;	1) строку його дії;	
122	(b) the form covered by the registration in which the trade mark may be used; (b) форми, зазначеної під час реєстрації, у якій можна використовувати торговельну марку;	2) способів використання торговельної марки;	
123	(c) the scope of the goods or services for which the licence is granted; (c) обсягу товарів чи послуг, для яких видано ліцензію;	3) переліку товарів і послуг, щодо яких видано ліцензію;	
124	(d) the territory in which the trade mark may be affixed; or (d) території, на якій можна наносити торговельну марку; або	4) території використання торговельної марки, або	
125	(e) the quality of the goods manufactured or of the services provided by the licensee. (e) якості товарів, виготовлених ліцензіатом, чи наданих ним послуг.	5) якості товарів, які виробляються ліцензіатом, чи послуг, які ним надаються.	
126	3. Without prejudice to the provisions of the licensing contract, the licensee may bring proceedings for infringement of a trade mark only if its proprietor consents thereto. However, the holder of an exclusive licence may bring such proceedings if the proprietor of the trade mark, after formal notice, does not himself bring infringement proceedings within an appropriate period.	5. Без обмеження положень ліцензійного договору, ліцензіат може подати позов про порушення прав на торговельну марку лише за згодою ліцензіара. Ліцензіат за виключною ліцензією може подати позов про порушення прав на торговельну марку у разі, якщо ліцензіар після його офіційного повідомлення ліцензіатом самостійно не подав позов	

	3. Без обмеження положень ліцензійного договору, ліцензіат може ініціювати провадження щодо порушення торговельної марки, лише якщо її власник дав свою згоду на таке. Однак власник виключної ліцензії може ініціювати таке провадження, якщо власник торговельної марки після офіційного повідомлення самостійно не ініціював провадження щодо порушення протягом відповідного строку.	протягом розумного строку.	
127	4. A licensee shall, for the purpose of obtaining compensation for damage suffered by him, be entitled to intervene in infringement proceedings brought by the proprietor of the trade mark. 4. Ліцензіат, з метою отримання відшкодування завданої йому шкоди, має право брати участь у провадженні щодо порушення, ініційованому власником торговельної марки.	6. Ліцензіат з метою отримання відшкодування завданих йому збитків, має право стати учасником справи в судовому провадженні, відкритому за позовом ліцензіара щодо порушення прав на торговельну марку.	
128	5. Member States shall have procedures in place to allow for the recordal of licences in their registers. 5. Держави-члени повинні мати розроблені процедури, які дозволяють внесення записів про ліцензії у їхні реєстри.	7. Відомості про видачу ліцензії та про внесення до неї змін можуть бути внесені до Реєстру за заявою однієї зі сторін, про що здійснюється публікація в Бюлетені. За опублікування відомостей про видачу ліцензії та про внесення до ліцензії змін сплачується збір.	<i>Враховано статтю 17 Сінгапурського договору</i>
129	Article 26 Applications for a trade mark as an object of property Articles 22 to 25 shall apply to applications for trade marks. Стаття 26 Заявки на торговельну марку як об'єкт власності Статті 22-25 застосовуються до заявок на торговельні	Стаття 29. Заявка як об'єкт власності 1. Статті 22 - 28 цього Закону застосовуються до заявок.	<i>Враховано статтю 28 EUTMR</i>

	марки.		
130	SECTION 6 Guarantee or certification marks and collective marks Article 27 Definitions For the purposes of this Directive, the following definitions apply: (a) ‘guarantee or certification mark’ means a trade mark which is described as such when the mark is applied for and is capable of distinguishing goods or services which are certified by the proprietor of the mark in respect of material, mode of manufacture of goods or performance of services, quality, accuracy or other characteristics, from goods and services which are not so certified; (b) ‘collective mark’ means a trade mark which is described as such when the mark is applied for and is capable of distinguishing the goods or services of the members of an association which is the proprietor of the mark from the goods or services of other undertakings. СЕКЦІЯ 6 Гарантійні або сертифікаційні марки та колективні марки Стаття 27 Терміни та означення Для цілей цієї Директиви застосовують такі терміни та їх означення: (a) «гарантійна або сертифікаційна марка» означає	Розділ VI. СЕРТИФІКАЦІЙНІ ТА КОЛЕКТИВНІ ТОРГОВЕЛЬНІ МАРКИ	Положення враховано у пунктах 35) та 15) ч.1 статті 2 Закону: 35) сертифікаційна торговельна марка – торговельна марка, визначена таким чином під час подання заявки та здатна вирізняти товари і послуги, сертифіковані власником марки щодо матеріалу, способу виробництва товарів або надання послуг, якості, точності або інших характеристик, від товарів і послуг, не сертифікованих у такий спосіб; 15) колективна торговельна марка – торговельна марка визначена таким чином під час подання заявки та здатна вирізняти товари і послуги учасників об’єднання осіб, яке є власником цієї торговельної марки, від товарів і послуг інших осіб;

	торговельну марку, яку описують як таку, що застосовують для вирізнення товарів або послуг, сертифікованих власником марки щодо матеріалу, способу виробництва товарів або надання послуг, якості, точності або інших характеристик, від товарів і послуг, не сертифікованих у такий спосіб, та як таку, що здатна вирізнити їх; (b) «колективна марка» означає торговельну марку, яку описують як таку, що застосовують для вирізнення товарів або послуг членів об'єднання, яке є власником марки, з-поміж товарів чи послуг інших підприємств, та як таку, що здатна вирізнити їх.		
131	Article 28 Guarantee or certification marks 1. Member States may provide for the registration of guarantee or certification marks. Стаття 28 Гарантійні або сертифікаційні марки 1. Держави-члени можуть передбачати реєстрацію гарантійних або сертифікаційних марок.	Глава 1. Сертифікаційні торговельні марки Стаття 71. Сертифікаційна торговельна марка	<i>Враховано статтю 83 EUTMR</i>
132	2. Any natural or legal person, including institutions, authorities and bodies governed by public law, may apply for guarantee or certification marks provided that such person does not carry on a business involving the supply of goods or services of the kind certified. Member States may provide that a guarantee or certification mark is not to be registered unless the applicant is competent to certify the goods or services for which the mark is to be registered. 2. Будь-яка фізична або юридична особа, у тому числі	1. Будь-яка фізична або юридична особа, у тому числі органи державної влади, установи, організації публічного права можуть подати до НОІВ заявку на реєстрацію сертифікаційної торговельної марки за умови, що така особа не провадить господарську діяльність, пов'язану з постачанням товарів або наданням послуг, які сертифікуються. 2. Сертифікаційна торговельна марка не може бути зареєстрована, якщо заявник не має права сертифікувати товари чи послуги, щодо яких подано	

	установи, органи та суб'єкти, які регулюються публічним правом, можуть подавати заявку на гарантійні або сертифікаційні марки за умови, що така особа не провадить підприємницьку діяльність, що охоплює постачання товарів або надання послуг сертифікованого виду. Держави-члени можуть передбачити, що гарантійна чи сертифікаційна марка не підлягає реєстрації, якщо заявник не має права сертифікувати товари чи послуги, для яких повинна бути зареєстрована марка.	заявку.	
133	3. Member States may provide that guarantee or certification marks are not to be registered, or are to be revoked or declared invalid, on grounds other than those specified in Articles 4, 19 and 20, where the function of those marks so requires. 3. Держави-члени можуть передбачити, що гарантійні чи сертифікаційні марки не підлягають реєстрації, їх необхідно анулювати або визнати недійсними на підставах, відмінних від тих, які зазначено у статтях 4, 19 і 20, якщо функція таких марок вимагає цього.		Положення враховано в статтях 76 та 77 Закону: Стаття 76. Додаткові підстави для припинення дії реєстрації сертифікаційної торговельної марки Стаття 77. Додаткові підстави для визнання реєстрації сертифікаційної торговельної марки недійсною
134	4. By way of derogation from Article 4(1)(c), Member States may provide that signs or indications which may serve, in trade, to designate the geographical origin of the goods or services may constitute guarantee or certification marks. Such a guarantee or certification mark shall not entitle the proprietor to prohibit a third party from using in the course of trade such signs or indications, provided that third party uses them in accordance with honest practices in industrial or commercial matters. In particular, such a mark may not be invoked against a third party who is entitled to use a geographical name.	3. Позначення чи відомості, що можуть слугувати в торгівлі для зазначення географічного походження товарів і послуг можуть бути зареєстровані як сертифікаційні торговельні марки, що не є порушенням пункту 3) частини першої статті 9 цього Закону. Такі сертифікаційні торговельні марки не дають їх власнику права забороняти третій особі використовувати у межах торгівлі такі позначення чи відомості за умови, що третя особа використовує їх відповідно до чесної підприємницької практики у промисловій чи комерційній діяльності. Зокрема, вказана сертифікаційна торговельна марка не може протиставлятися третій особі, яка має право на	

	4. Як відступ від статті 4(1)(с), держави-члени можуть передбачити, що позначення або зазначення, які можуть слугувати у торгівлі для визначення географічного походження товарів або послуг, можуть становити гарантійні чи сертифікаційні марки. Така гарантійна чи сертифікаційна марка не надає права власнику забороняти третій особі використовувати у межах торгівлі такі позначення або зазначення за умови, що третя особа використовує їх відповідно до чесних практик у комерційних та промислових справах. Зокрема, таку марку не можна протиставляти третій особі, яка має право на використання географічного найменування.	використання географічної назви. 4. Цей Закон застосовується до сертифікаційних торговельних марок з урахуванням особливостей, передбачених цією главою.	
		Стаття 72. Правила використання сертифікаційної торговельної марки 1. Заявник за заявкою на сертифікаційну торговельну марку повинен одночасно з поданням заявки або у двомісячний строк з дати подання заявки згідно з Правилами подати до НОІВ: 1) правила, які регулюють використання сертифікаційної торговельної марки, що заявляється (правила використання сертифікаційної торговельної марки); 2) документи, що підтверджують право заявника здійснювати діяльність з сертифікації. 2. Правила використання сертифікаційної торговельної марки повинні визначати принаймні: осіб, які мають право використовувати сертифікаційну торговельну марку, характеристики товарів і послуг, що мають бути сертифіковані торговельною маркою, порядок проведення органом сертифікації перевірки цих характеристик і здійснення ним нагляду за використанням	<i>Враховано статтю 84 EUTMR:</i> <u>Regulations governing use of an EU certification mark</u> 1. An applicant for an EU certification mark shall submit regulations governing the use of the EU certification mark within two months of the date of filing. 2. The regulations governing use shall specify the persons authorised to use the mark, the characteristics to be certified by the mark, how the certifying body is to test those characteristics and to supervise the use of the mark. Those regulations shall also specify the conditions of use of the mark, including sanctions. 3. The Commission shall adopt implementing acts specifying the details to be contained in the regulations referred to in paragraph 2 of this Article. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 207(2).

		торговельної марки, умови використання торговельної марки, відповідальність за порушення встановлених правилами умов використання торговельної марки. 3. НОІВ вносить відомості про правила використання сертифікаційної торговельної марки до Баз даних заявок, ведення якої здійснюється відповідно до статті 39 цього Закону.	
		Стаття 73. Додаткові підстави для відмови в реєстрації сертифікаційної торговельної марки 1. Додатково до підстав для відмови, визначених статтями 9 і 10 цього Закону, без обмеження права НОІВ не проводити експертизу відносних підстав для відмови за обов'язком (<i>ex officio</i>), сертифікаційна торговельна марка не підлягає реєстрації також, якщо не дотримано вимог пункту 35) частини першої статті 2, статті 71 або статті 72 цього Закону, або якщо правила використання такої сертифікаційної марки, суперечать публічному порядку або загальновизнаним принципам моралі. 2. У реєстрації сертифікаційної торговельної марки також має бути відмовлено, якщо торговельна марка може ввести громадськість в оману щодо характеру та значення торговельної марки, зокрема, якщо вона може бути сприйнята як щось інше, ніж сертифікаційна торговельна марка. 3. У реєстрації сертифікаційної торговельної марки не може бути відмовлено, якщо вимоги частин першої - другої цієї статті дотримано в результаті внесення змін до правил використання сертифікаційної торговельної марки.	<i>Враховано статтю 85 EUTMR:</i> <u>Refusal of the application</u> 1. In addition to the grounds for refusal of an EU trade mark application provided for in Articles 41 and 42, an application for an EU certification mark shall be refused where the conditions set out in Articles 83 and 84 are not satisfied, or where the regulations governing use are contrary to public policy or to accepted principles of morality. 2. An application for an EU certification mark shall also be refused if the public is liable to be misled as regards the character or the significance of the mark, in particular if it is likely to be taken to be something other than a certification mark. 3. An application shall not be refused if the applicant, as a result of an amendment of the regulations governing use, meets the requirements of paragraphs 1 and 2. <i>Враховано статтю 86 EUTMR:</i> <u>Observations by third parties</u> Where written observations on an EU certification mark are submitted to

		4. Якщо письмові зауваження третіх осіб щодо сертифікаційної торговельної марки подаються до НОІВ згідно зі статтею 43 цього Закону, ці зауваження можуть також ґрунтуватися на додаткових підставах для відмови, передбачених в цій статті.	the Office pursuant to Article 45, those observations may also be based on the particular grounds on which the application for an EU certification mark should be refused pursuant to Article 85.
135	5. The requirements laid down in Article 16 shall be satisfied where genuine use of a guarantee or certification mark in accordance with Article 16 is made by any person who has the authority to use it. 5. Необхідно виконати вимоги, встановлені у статті 16, якщо дійсне використання гарантійної або сертифікаційної марки відповідно до статті 16 здійснює будь-яка особа, яка має повноваження на таке використання.	Стаття 74. Використання сертифікаційної торговельної марки 1. Використання сертифікаційної торговельної марки будь-якою особою, яка має повноваження використовувати її відповідно до правил використання такої сертифікаційної марки, зазначених у статті 72, повинно задовольняти вимоги передбачені статтею 19 цього Закону. 2. Використання сертифікаційної торговельної марки дозволяється будь-якій особі, яка виробляє чи вводить в цивільний оборот товари або надає послуги, що відповідають характеристикам, визначеним у правилах використання сертифікаційної торговельної марки, і дотримується вимог цих правил. 3. Якщо особа, якій надано право використовувати сертифікаційну торговельну марку, не дотримується правил її використання, її власник має право відкликати дозвіл на використання торговельної марки або застосувати заходи правового впливу, передбачені правилами використання такої сертифікаційної торговельної марки.	<i>Враховано статтю 87 EUTMR:</i> <u>Use of the EU certification mark</u> Use of an EU certification mark by any person who has authority to use it pursuant to the regulations governing use referred to in Article 84 shall satisfy the requirements of this Regulation, provided that the other conditions laid down in this Regulation with regard to the use of EU trade marks are fulfilled.

	Стаття 75. Внесення змін до правил використання сертифікаційної торговельної марки 1. Власник сертифікаційної торговельної марки повинен подати до НОІВ будь-які змінені правила, що регулюють використання торговельної марки. 2. Відомості про зміни до правил використання сертифікаційної торговельної марки, вносяться до Реєстру, про що здійснюється публікація в Бюлетені. Якщо змінені правила використання сертифікаційної торговельної марки не відповідають вимогам статті 72 або наявна одна з підстав для відмови, визначених у статті 73 цього Закону, відомості про зміни не вносяться до Реєстру. 3. Зміни до правил використання сертифікаційної торговельної марки, набирають чинності лише з дати внесення відомостей про такі зміни до Реєстру.	<i>Враховано статтю 88 EUTMR</i> <u>Amendment of the regulations governing use of the EU certification mark</u> 1. The proprietor of an EU certification mark shall submit to the Office any amended regulations governing use. 2. Amendments shall not be mentioned in the Register where the regulations as amended do not satisfy the requirements of Article 84 or involve one of the grounds for refusal referred to in Article 85. 3. Written observations in accordance with Article 86 may also be submitted with regard to amended regulations governing use. 4. For the purposes of this Regulation, amendments to the regulations governing use shall take effect only as from the date of entry of the mention of the amendment in the Register.
	Стаття 76. Передання прав на сертифікаційну торговельну марку 1. Права на сертифікаційну торговельну марку можуть бути передані лише особі, яка відповідає вимогам частини другої статті 71 цього Закону, що не є порушенням частини першої статті 22 цього Закону.	<i>Враховано статтю 89 EUTMR</i> <u>Transfer</u> By way of derogation from Article 20(1), an EU certification mark may only be transferred to a person who meets the requirements of Article 83(2).
	Стаття 77. Особи, які мають право подати позов про порушення прав 1. Лише власник сертифікаційної торговельної марки або будь-яка особа, спеціально уповноважена ним для цього, має право подати позов про порушення прав на сертифікаційну торговельну марку.	<i>Враховано статтю 90 EUTMR</i> <u>Persons who are entitled to bring an action for infringement</u> 1. Only the proprietor of an EU certification mark, or any person specifically authorised by him to that effect, shall be entitled to bring an action for infringement.

		2. Якщо в результаті використання сертифікаційної торговельної марки без згоди її власника або з порушенням вимог цього Закону чи правил, що регулюють її використання, завдано шкоду особам, які мають право використовувати таку торговельну марку, її власник має право від імені таких уповноважених осіб вимагати відшкодування завданої майнової шкоди шляхом відшкодування збитків чи виплати компенсації та/або завданої немайнової (моральної) шкоди.	2. The proprietor of an EU certification mark shall be entitled to claim compensation on behalf of persons who have authority to use the mark where they have sustained damage as a consequence of unauthorised use of the mark.
		Стаття 78. Додаткові підстави для припинення дії реєстрації сертифікаційної торговельної марки 1. Окрім підстав для припинення дії реєстрації, встановлених у статті 57 цього Закону, дія реєстрації сертифікаційної торговельної марки припиняється за заявою, поданою до НОІВ, або у судовому порядку на підставі зустрічного позову у провадженні щодо порушення прав, якщо виконується будь-яка з наступних умов: 1) власник більше не відповідає вимогам, вказаним у частині другій статті 71 цього Закону; 2) власник не вживає належних заходів для запобігання використанню торговельної марки у спосіб, що суперечить умовам її використання, встановленим правилами використання сертифікаційної торговельної марки, з урахуванням змін до них, відомості про які були внесені до Реєстру; 3) спосіб, у який сертифікаційна торговельна марка використовувалась уповноваженими особами, спричинив можливість введення громадськості в оману щодо характеру та значення торговельної марки відповідно до частини другої статті 73 цього	<i>Враховано статтю 91 EUTMR</i> <u>Grounds for revocation</u> In addition to the grounds for revocation provided for in Article 58, the rights of the proprietor of an EU certification mark shall be revoked on application to the Office or on the basis of a counterclaim in infringement proceedings, where any of the following conditions is fulfilled: (a) the proprietor no longer complies with the requirements set out in Article 83(2); (b) the proprietor does not take reasonable steps to prevent the EU certification mark being used in a manner that is incompatible with the conditions of use laid down in the regulations governing use, amendments to which have, where appropriate, been mentioned in the Register; (c) the manner in which the EU certification mark has been used by the proprietor has caused it to become liable to mislead the public in the manner referred to in Article 85(2); (d) an amendment to the regulations governing use of the EU certification

		Закону; 4) відомості про зміни до правил використання сертифікаційної торговельної марки були внесені до Реєстру з порушенням вимог частини другої статті 75 цього Закону, крім випадків, коли власник торговельної марки шляхом внесення подальших змін до правил використання сертифікаційної торговельної марки, виконає вказані вимоги.	mark has been mentioned in the Register in breach of Article 88(2), unless the proprietor of the mark, by further amending the regulations governing use, complies with the requirements of that Article.
		Стаття 79. Додаткові підстави для визнання реєстрації сертифікаційної торговельної марки недійсною 1. Додатково до підстав для визнання реєстрації торговельної марки недійсною, визначених статтями 58- 59 цього Закону, реєстрація сертифікаційної торговельної марки, що була зареєстрована з порушенням вимог статті 73 цього Закону, має бути визнана недійсною, за заявою до НОІВ або у судовому порядку на підставі зустрічного позову у провадженні щодо порушення прав, крім випадків, коли власник торговельної марки шляхом внесення подальших змін до правил використання сертифікаційної торговельної марки, виконає вимоги статті 73 цього Закону.	<i>Враховано статтю 92 EUTMR</i> <u>Grounds for invalidity</u> In addition to the grounds for invalidity provided for in Articles 59 and 60, an EU certification mark which is registered in breach of Article 85 shall be declared invalid on application to the Office or on the basis of a counterclaim in infringement proceedings, unless the proprietor of the EU certification mark, by amending the regulations governing use, complies with the requirements of Article 85.
136	Article 29 Collective marks 1. Member States shall provide for the registration of collective marks. Стаття 29 Колективні марки 1. Держави-члени передбачають реєстрацію колективних марок.	Глава 2. Колективні торговельні марки Стаття 80. Колективна торговельна марка	<i>Враховано статтю 74 EUTMR</i>

137	2. Associations of manufacturers, producers, suppliers of services or traders, which, under the terms of the law governing them, have the capacity in their own name to have rights and obligations, to make contracts or accomplish other legal acts, and to sue and be sued, as well as legal persons governed by public law, may apply for collective marks. 2. Об'єднання виробників, постачальників послуг або торговців, які згідно з правом, що регулює їхню діяльність, є здатними від власного імені мати права й обов'язки, укласти договори або вчиняти інші правові дії, виступати позивачами та відповідачами, а також юридичні особи, які регулюються публічним правом, можуть подавати заявки на колективні марки.	1. Об'єднання виготовлювачів, виробників, постачальників послуг або торговців, які відповідно до законодавства, що регулює їх діяльність, мають право від свого імені набувати цивільних прав та обов'язків, укласти договори або вчиняти інші правочини, бути позивачем та відповідачем у суді, а також юридичні особи публічного права, можуть подавати заявки на реєстрацію колективних торговельних марок.	
138	3. By way of derogation from Article 4(1)(c), Member States may provide that signs or indications which may serve, in trade, to designate the geographical origin of the goods or services may constitute collective marks. Such a collective mark shall not entitle the proprietor to prohibit a third party from using, in the course of trade, such signs or indications, provided that third party uses them in accordance with honest practices in industrial or commercial matters. In particular, such a mark may not be invoked against a third party who is entitled to use a geographical name. 3. Як відступ від статті 4(1)(с), держави-члени можуть передбачити, що позначення або зазначення, які можуть слугувати у торгівлі для визначення географічного походження товарів або послуг, можуть становити колективні марки. Така колективна марка не надає права власнику забороняти третій особі використовувати у	2. Позначення чи відомості, які можуть слугувати в торгівлі для зазначення географічного походження товарів і послуг, можуть становити колективні торговельні марки, що не є порушенням пункту 3) частини першої статті 9 цього Закону. Така колективна торговельна марка не дає її власнику права забороняти третій особі використовувати у межах торгівлі такі позначення чи відомості за умови, що третя особа використовує їх відповідно до чесної підприємницької практики у промисловій чи комерційній діяльності. Зокрема, вказана колективна торговельна марка не може протиставлятися третій особі, яка має право на використання географічної назви. 3. Цей Закон застосовується до колективних торговельних марок з урахуванням особливостей, передбачених цією главою.	

	межах торгівлі такі позначення або зазначення за умови, що третя особа використовує їх відповідно до чесних практик у комерційних та промислових справах. Зокрема, таку марку не можна протиставляти третій особі, яка має право на використання географічного найменування.		
139	Article 30 Regulations governing use of a collective mark 1. An applicant for a collective mark shall submit the regulations governing its use to the office. Стаття 30 Норми, що регулюють використання колективної марки 1. Заявник колективної марки повинен подати норми, які регулюють її використання, до офісу.	Стаття 81. Правила використання колективної торговельної марки 1. Заявник за заявкою на колективну торговельну марку повинен одночасно з поданням заявки або у двомісячний строк з дати подання заявки згідно з Правилами подати до НОІВ правила, які регулюють використання колективної торговельної марки, що заявляється (правила використання колективної торговельної марки).	<i>Враховано статтю 75 EUTMR</i>
140	2. The regulations governing use shall specify at least the persons authorised to use the mark, the conditions of membership of the association and the conditions of use of the mark, including sanctions. The regulations governing use of a mark referred to in Article 29(3) shall authorise any person whose goods or services originate in the geographical area concerned to become a member of the association which is the proprietor of the mark, provided that the person fulfils all the other conditions of the regulations. 2. У нормах, що регулюють використання, визначають щонайменше осіб, уповноважених на використання марки, умови членства в об'єднанні та умови використання марки, у тому числі санкції. Норми, що регулюють використання марки, зазначеної у статті 29(3), дозволяють будь-якій особі, товари або послуги якої походять з відповідного географічного регіону,	2. У правилах використання колективної торговельної марки повинні бути визначені принаймні: повне найменування та адреси осіб, які мають право використовувати колективну торговельну марку, умови членства в об'єднанні осіб, яке подає заявку на колективну торговельну марку, умови використання колективної торговельної марки та відповідальність за порушення встановлених правилами умов використання торговельної марки. Правила використання колективної торговельної марки, зазначеної в частині другій статті 80 цього Закону, мають надавати будь-якій особі, чиї товари або послуги походять з відповідної географічної території, право стати членом об'єднання, яке є власником колективної торговельної марки, за умови, що ця особа виконує всі інші умови цих правил.	

	стати членом об'єднання, яке є власником марки, за умови, що ця особа виконує всі інші умови норм.	3. НОІВ вносить відомості про правила використання колективної торговельної марки до Баз даних заявок, ведення якої здійснюється відповідно до статті 39 цього Закону.	
141	Article 31 Refusal of an application 1. In addition to the grounds for refusal of a trade mark application provided for in Article 4, where appropriate with the exception of Article 4(1)(c) concerning signs or indications which may serve, in trade, to designate the geographical origin of the goods or services, and Article 5, and without prejudice to the right of an office not to undertake examination ex officio of relative grounds, an application for a collective mark shall be refused where the provisions of point (b) of Article 27, Article 29 or Article 30 are not satisfied, or where the regulations governing use of that collective mark are contrary to public policy or to accepted principles of morality. Стаття 31 Відхилення заявки 1. Окрім підстав для відхилення заявки на торговельну марку, передбачених у статті 4, у відповідних випадках за винятком статті 4(1)(с) щодо позначень або зазначень, які можуть слугувати у торгівлі для визначення географічного походження товарів чи послуг, і в статті 5, а також без обмеження права офісу не проводити розгляд <i>ex officio</i> відносних підстав, заявку на колективну марку відхиляють, якщо положення пункту (b) статті 27, статті 29 або статті 30 не виконано або якщо норми, які регулюють використання такої колективної марки, суперечать публічному порядку або прийнятим моральним принципам.	Стаття 82. Додаткові підстави для відмови в реєстрації колективної торговельної марки 1. Додатково до підстав для відмови, визначених статтею 9 цього Закону, за винятком підстав, передбачених пунктом 3) частини першої статті 9, статтею 10 цього Закону, без обмеження права НОІВ не проводити експертизу відносних підстав для відмови за обов'язком (<i>ex officio</i>), колективна торговельна марка не підлягає реєстрації також, якщо не дотримано вимоги пункту 15) частини першої статті 2, статті 80 або статті 81 цього Закону, або якщо правила використання такої колективної марки, суперечать публічному порядку або загальновизнаним принципам моралі.	Враховано статтю 76 EUTMR

142	2. An application for a collective mark shall also be refused if the public is liable to be misled as regards the character or the significance of the mark, in particular if it is likely to be taken to be something other than a collective mark. 2. Заявку на колективну марку також відхиляють, якщо громадськість може бути введено в оману щодо характеру або сутності марки, зокрема якщо існує ймовірність сприйняття її за щось інше, ніж колективна марка.	2. У реєстрації колективної торговельної марки також має бути відмовлено, якщо торговельна марка може ввести громадськість в оману щодо характеру та значення торговельної марки, зокрема, якщо вона може бути сприйнята як щось інше, ніж колективна торговельна марка.	
143	3. An application shall not be refused if the applicant, as a result of amendment of the regulations governing use of the collective mark, meets the requirements referred to in paragraphs 1 and 2. 3. Заявку не відхиляють, якщо заявник в результаті внесення змін та доповнень до норм, що регулюють використання колективної марки, дотримується вимог, зазначених у параграфах 1 і 2.	3. У реєстрації колективної торговельної марки не може бути відмовлено, якщо вимоги частин першої - другої цієї статті дотримано в результаті внесення змін до правил використання колективної торговельної марки.	
		4. Якщо письмові зауваження третіх осіб щодо колективної торговельної марки подаються до НОІВ згідно зі статтею 43 цього Закону, ці зауваження можуть також ґрунтуватися на додаткових підставах відмови, передбачених в цій статті.	<i>Враховано статтю 77 EUTMR</i> <u>Observations by third parties</u> Where written observations on an EU collective mark are submitted to the Office pursuant to Article 45, those observations may also be based on the particular grounds on which the application for an EU collective mark should be refused pursuant to Article 76.
144	Article 32 Use of collective marks The requirements of Article 16 shall be satisfied where genuine use of a collective mark in accordance with that Article is made by any person who has authority to use it. Стаття 32	Стаття 83. Використання колективної торговельної марки 1. Використання колективної торговельної марки будь-якою особою, яка має повноваження використовувати її відповідно до правил використання такої колективної марки, зазначених у	<i>В даній статті враховано статтю 78 EUTMR</i>

	Використання колективних марок Вимоги статті 16 виконано, якщо дійсне використання колективної марки відповідно до згаданої статті здійснює будь-яка особа, яка має повноваження на таке використання.	статті 81, повинно задовольняти вимоги передбачені статтею 19 цього Закону.	
145	Article 33 Amendments to the regulations governing use of a collective mark 1. The proprietor of a collective mark shall submit to the office any amended regulations governing use. Стаття 33 Зміни та доповнення до норм, що регулюють використання колективної марки 1. Власник колективної марки подає до офісу будь-які норми, що регулюють використання, зі змінами і доповненнями.	Стаття 84. Внесення змін до правил використання колективної торговельної марки 1. Власник колективної торговельної марки повинен подати до НОІВ будь-які змінені правила, що регулюють використання торговельної марки.	<i>Враховано статтю 79 EUTMR</i>
146	2. Amendments to the regulations governing use shall be mentioned in the register unless the amended regulations do not satisfy the requirements of Article 30 or involve one of the grounds for refusal referred to in Article 31. 2. Зміни і доповнення до норм, що регулюють використання, вносять у реєстр, крім випадків, коли норми зі змінами і доповненнями не відповідають вимогам статті 30 або охоплюють одну з підстав для відхилення, зазначених у статті 31.	2. Відомості про зміни до правил використання колективної торговельної марки, вносять до Реєстру, про що здійснюється публікація в Бюлетені. Якщо змінені правила використання колективної торговельної марки не відповідають вимогам статті 81 або наявна одна з підстав для відмови, визначених у статті 82 цього Закону, відомості про зміни не вносяться до Реєстру.	
147	3. For the purposes of this Directive, amendments to the regulations governing use shall take effect only from the date of entry of the mention of those amendments in the register.	3. Зміни до правил використання колективної торговельної марки, набирають чинності лише з дати внесення відомостей про такі зміни до Реєстру.	

	3. Для цілей застосування цієї Директиви зміни і доповнення до норм, що регулюють використання, набувають чинності лише з дня внесення таких змін і доповнень у реєстр.		
148	Article 34 Persons entitled to bring an action for infringement 1. Article 25(3) and (4) shall apply to every person who has the authority to use a collective mark. Стаття 34 Особи, які мають право подати позов щодо порушення 1. Стаття 25(3) і (4) застосовується до кожної особи, уповноваженої використовувати колективну марку.	Стаття 85. Особи, які мають право подати позов про порушення прав 1. Положення частин п'ятої - шостої статті 28 цього Закону щодо ліцензіатів застосовується до будь-якої особи, уповноваженої використовувати колективну торговельну марку.	<i>Враховано статтю 80 EUTMR</i>
149	2. The proprietor of a collective mark shall be entitled to claim compensation on behalf of persons who have authority to use the mark where those persons have sustained damage as a result of unauthorised use of the mark. 2. Власник колективної марки має право вимагати компенсації від імені осіб, які мають повноваження на використання марки, якщо таким особам завдана шкода в результаті несанкціонованого використання марки.	2. Якщо в результаті використання колективної торговельної марки без згоди її власника або з порушенням вимог цього Закону чи правил, що регулюють її використання, завдано шкоду особам, які мають право використовувати таку торговельну марку, її власник має право від імені таких уповноважених осіб вимагати відшкодування завданої майнової шкоди шляхом відшкодування збитків чи виплати компенсації та/або завданої немайнової (моральної) шкоди.	
150	Article 35 Additional grounds for revocation In addition to the grounds for revocation provided for in Articles 19 and 20, the rights of the proprietor of a collective mark shall be revoked on the following grounds:	Стаття 86. Додаткові підстави для припинення дії реєстрації колективної торговельної марки 1. Окрім підстав для припинення дії реєстрації, встановлених у статті 57 цього Закону, дія реєстрації колективної торговельної марки припиняється за	<i>Враховано статтю 81 EUTMR</i>

	Стаття 35 Додаткові підстави для анулювання Окрім підстав для анулювання, передбачених у статтях 19 і 20, права власника колективної марки анулюють на таких підставах:	заявою, поданою до НОІВ, або у судовому порядку на підставі зустрічного позову у провадженні щодо порушення прав, якщо виконується будь-яка з наступних умов:	
151	(a) the proprietor does not take reasonable steps to prevent the mark being used in a manner that is incompatible with the conditions of use laid down in the regulations governing use, including any amendments thereto mentioned in the register; (a) власник не робить належних кроків, щоб перешкоджати використанню марки у спосіб, що не відповідає умовам використання, встановленим у нормах, що регулюють використання, у тому числі у будь-яких змінах до них, внесених у реєстр;	1) власник не вживає належних заходів для запобігання використанню торговельної марки у спосіб, що суперечить умовами її використання, встановленим правилами використання колективної торговельної марки, з урахуванням змін до них, відомості про які були внесені до Реєстру;	
152	(b) the manner in which the mark has been used by authorised persons has caused it to become liable to mislead the public in the manner referred to in Article 31(2); (b) спосіб, у який уповноважені особи використовували марку, спричинив можливість введення нею громадськості в оману у спосіб, зазначений у статті 31(2);	2) спосіб, у який колективна торговельна марка використовувалась уповноваженими особами, спричинив можливість введення громадськості в оману щодо характеру та значення торговельної марки відповідно до частини другої статті 82 цього Закону;	
153	(c) an amendment to the regulations governing use of the mark has been mentioned in the register in breach of Article 33(2), unless the proprietor of the mark, by further amending the regulations governing use, complies with the requirements of that Article. (c) зміну або доповнення до норм, що регулюють використання марки, внесено у реєстр з порушенням	3) відомості про зміни до правил використання колективної торговельної марки були внесені до Реєстру з порушенням вимог частини другої статті 84 цього Закону, крім випадків, коли власник торговельної марки шляхом внесення подальших змін до правил використання колективної торговельної марки, виконає вказані вимоги.	

	положень статті 33(2), крім випадку, коли власник марки шляхом подальшої зміни або подальшого доповнення норм, що регулюють використання, виконує вимоги такої статті.		
154	Article 36 Additional grounds for invalidity In addition to the grounds for invalidity provided for in Article 4, where appropriate with the exception of Article 4(1)(c) concerning signs or indications which may serve, in trade, to designate the geographical origin of the goods or services, and Article 5, a collective mark which is registered in breach of Article 31 shall be declared invalid unless the proprietor of the mark, by amending the regulations governing use, complies with the requirements of Article 31. Стаття 36 Додаткові підстави для визнання недійсності Окрім підстав для визнання недійсності, передбачених у статті 4, у відповідних випадках за винятком статті 4(1)(c) щодо позначень або зазначень, які можуть слугувати у торгівлі для зазначення географічного походження товарів чи послуг, і статті 5, колективну марку, зареєстровану з порушенням статті 31, визнають недійсною, крім випадків, коли власник марки шляхом зміни або доповнення норм, що регулюють використання, виконує вимоги статті 31.	Стаття 87. Додаткові підстави для визнання реєстрації колективної торговельної марки недійсною 1. Додатково до підстав для визнання реєстрації торговельної марки недійсною, визначених статтями 58 - 59 цього Закону, реєстрація колективної торговельної марки, що була зареєстрована з порушенням вимог статті 82 цього Закону, має бути визнана недійсною, за заявою до НОІВ або у судовому порядку на підставі зустрічного позову у провадженні щодо порушення прав, крім випадків, коли власник торговельної марки шляхом внесення подальших змін до правил використання колективної торговельної марки, виконає вимоги статті 82 цього Закону.	<i>Враховано статтю 82 EUTMR</i>
	CHAPTER 3 PROCEDURES SECTION 1 Application and registration ГЛАВА 3	РОЗДІЛ III. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО ПОДАННЯ ТА ПРОВЕДЕННЯ ЕКСПЕРТИЗИ ЗАЯВОК Глава 1. Заявка на реєстрацію торговельної марки	<i>Враховано статтю 30 EUTMR:</i> <u>Filing of applications</u> 1. An application for an EU trade mark shall be filed at the Office. 2. The Office shall issue to the applicant, without delay, a receipt which shall include at least the file number, a representation, description or other

ПРОЦЕДУРИ

СЕКЦІЯ 1 Заявка і реєстрація

Стаття 30. Подання заявки

1. Особа, яка бажає зареєструвати торговельну марку, подає заявку до НОІВ. Отримання документів заявки Центрами підтримки технологій та інновацій (TISC) НОІВ вважається одержанням заявки НОІВ.

Заявка може бути подана будь-якою фізичною або юридичною особою, в тому числі юридичною особою публічного права.

Заявка може бути подана кількома особами.

2. Заявка може подаватися у паперовій або електронній формі. Спосіб подання заявки обирає заявник.

3. Від імені заявника заявка може бути подана його представником.

4. Заявки в електронній формі підписуються заявником або його представником з використанням кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги».

5. Заявка повинна стосуватися однієї торговельної марки.

6. НОІВ видає заявнику повідомлення про одержання документів заявки, яке містить принаймні номер заявки, заявлену торговельну марку, відомості про заявника, перелік поданих документів і дату їх одержання. Таке повідомлення може бути видане в паперовій формі.

identification of the mark, the nature and the number of the documents and the date of their receipt. That receipt may be issued by electronic means.

		Із зареєстрованих документів заявки формується електронна справа за заявкою, у якій зберігаються всі документи, що стосуються такої заявки.	
155	Article 37 Application requirements 1. An application for registration of a trade mark shall contain at least all of the following: Стаття 37 Вимоги до заявки 1. Заявка на реєстрацію торговельної марки повинна містити щонайменше таке:	Стаття 31. Вимоги до заявки 1. Заявка складається українською мовою і повинна містити щонайменше:	<i>Враховано:</i> <i>1. Статтю 3 Сінгапурського договору</i> <i>2. Статтю 31 EUTMR</i>
156	(a) a request for registration; (a) запит на реєстрацію;	1) заяву про реєстрацію торговельної марки;	
157	(b) information identifying the applicant; (b) інформацію для ідентифікації заявника;	2) відомості, що ідентифікують заявника, а саме: а) для юридичної особи: повне найменування; ідентифікаційний код у Єдиному державному реєстрі підприємств та організацій України або реєстраційний номер в іноземній державі (за наявності), якщо заявник є юридичною особою - нерезидентом; адресу місцезнаходження; б) для фізичної особи: прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності); реєстраційний номер облікової картки платника податків або серію (за наявності) та номер паспорта громадянина України (для фізичних осіб, які через свої релігійні переконання відмовилися від	

		прийняття реєстраційного номера облікової картки платника податків та повідомили про це центральний орган виконавчої влади, що реалізує державну податкову політику, і мають відмітку в паспорті); унікальний номер запису в Єдиному державному демографічному реєстрі (за наявності); адресу постійного чи тимчасового місця проживання; в) адресу для листування, номер телефону та адресу електронної пошти заявника; г) код держави, у якій проживає фізична особа або в якій має постійне місцезнаходження юридична особа;	
158	(c) a list of the goods or services in respect of which the registration is requested; (с) список товарів чи послуг, запит на реєстрацію торговельної марки для яких подається;	3) перелік товарів і послуг, для яких заявник просить зареєструвати торговельну марку, згрупованих за МКТП;	
159	(d) a representation of the trade mark, which satisfies the requirements set out in point (b) of Article 3. (d) представлення торговельної марки, яке відповідає вимогам, установленим у пункті (b) статті 3.	4) представлення позначення, що заявляється, яке відповідає вимогам, встановленим у пункті 2) частини першої статті 6 цього Закону.	
160	2. The application for a trade mark shall be subject to the payment of a fee determined by the Member State concerned. 2. За заявку на торговельну марку необхідно сплатити збір, установлений відповідною державою-членом.	2. За подання заявки сплачується збір, розмір якого встановлюється з урахуванням кількості заявників, особливостей заявленого позначення, виду торговельної марки та способу подання заявки. Якщо заявка подана відносно кількох класів товарів та/або послуг МКТП, заявником сплачується додатковий збір за кожний клас товарів та/або послуг понад один. Збір за подання заявки може бути сплачений протягом одного місяця з дати одержання НОІВ	<i>Враховано статтю 42 TMD</i> <u>Збори за класи</u> Держави-члени можуть передбачити, що за подання заявки та продовження торговельної марки підлягає сплаті додатковий збір за кожний клас товарів і послуг, окрім першого класу.

		заявки, цей строк не може бути продовжений. 3. Заявка та додані до неї документи повинні відповідати формальним вимогам, визначеним цим Законом та Правилами.	
161	Article 38 Date of filing 1. The date of filing of a trade mark application shall be the date on which the documents containing the information specified in Article 37(1) are filed with the office by the applicant. Стаття 38 Дата подання 1. Датою подання заявки на торговельну марку є дата подання до офісу заявником документів, які містять інформацію, зазначену в статті 37(1).	Стаття 32. Дата подання заявки 1. Датою подання заявки є дата одержання НОІВ документів, що містять всі відомості, зазначені в частині першій статті 31 цього Закону, за умови сплати збору за подання заявки відповідно до частини другої статті 31 цього Закону. 2. Дата подання заявки встановлюється згідно з статтею 38 цього Закону.	<i>Враховано статтю 32 EUTMR</i>
162	2. Member States may, in addition, provide that the accordance of the date of filing is to be subject to the payment of a fee as referred to in Article 37(2). 2. Окрім того, держави-члени можуть передбачити, що за встановлення дати подання необхідно сплатити збір, як зазначено у статті 37(2).		<i>Положення передбачено в ч. 2 статті 31 Закону</i>
163	Article 39 Designation and classification of goods and services 1. The goods and services in respect of which trade mark registration is applied for shall be classified in conformity with the system of classification established by the Nice Agreement Concerning the International Classification of Goods and Services for the Purposes of the Registration of	Стаття 33. Найменування та класифікація товарів і послуг 1. Товари і послуги, для яких заявник просить зареєструвати торговельну марку, класифікуються відповідно до МКТП.	<i>Враховано:</i> <i>1. Статтю 9 Сінгапурського договору</i> <i>2. Статтю 33 EUTMR</i>

	Marks of 15 June 1957 ('the Nice Classification'). Стаття 39 Зазначення та класифікація товарів і послуг 1. Товари і послуги, заявку на реєстрацію торговельної марки для яких подано, необхідно класифікувати відповідно до системи класифікації, встановленої Ніццькою угодою про міжнародну класифікацію товарів і послуг для реєстрації знаків від 15 червня 1957 року («Ніццька класифікація»).		
164	2. The goods and services for which protection is sought shall be identified by the applicant with sufficient clarity and precision to enable the competent authorities and economic operators, on that sole basis, to determine the extent of the protection sought. 2. Заявник ідентифікує товари та послуги, охорона торговельної марки для яких є необхідною, достатньо чітко і точно, щоб надати можливість компетентним органам і економічним операторам лише на підставі цього визначити обсяг охорони, який заявляється.	2. Назви товарів і послуг, для яких заявник просить надати правову охорону, повинні бути вказані в заявці достатньо ясно та точно, щоб дати змогу компетентним органам та суб'єктам господарювання на їх основі визначити обсяг правової охорони, що заявляється.	
165	3. For the purposes of paragraph 2, the general indications included in the class headings of the Nice Classification or other general terms may be used, provided that they comply with the requisite standards of clarity and precision set out in this Article. 3. Для цілей параграфу 2 загальні назви, які входять до заголовків класів Ніццької класифікації, або інші загальні терміни можна використовувати, якщо вони відповідають необхідним стандартам чіткості та точності, встановленим у цій статті.	3. Для цілей частини другої цієї статті допускається використання загальних назв, які входять до заголовків класів МКТП, або інших загальних термінів за умови, що вони відповідають необхідним стандартам ясності та точності, вказаним у цій статті.	

166	4. The office shall reject an application in respect of indications or terms which are unclear or imprecise, where the applicant does not suggest an acceptable wording within a period set by the office to that effect. 4. Офіс відхиляє заявку щодо назв чи термінів, які не є чіткими і точними, якщо заявник не запропонує прийняттого формулювання у межах строку, встановленого офісом для такої цілі.		Перенесено та враховано в ч.7 статті 38 (Формальна експертиза заявки) Закону
167	5. The use of general terms, including the general indications of the class headings of the Nice Classification, shall be interpreted as including all the goods or services clearly covered by the literal meaning of the indication or term. The use of such terms or indications shall not be interpreted as comprising a claim to goods or services which cannot be so understood. 5. Використання загальних термінів, у тому числі загальних назв заголовків класів Ніццької класифікації, необхідно тлумачити як таке, що охоплює усі товари і послуги, які чітко покриває буквальне значення назви або терміну. Використання таких термінів або назв не повинно тлумачитися як таке, що містить вимогу щодо товарів або послуг, які неможливо зрозуміти під ними.	4. Використання загальних термінів, у тому числі загальних назв, які входять до заголовків класів МКТП, повинно тлумачитись як таке, що включає всі товари і послуги, які охоплюються буквальним значенням відповідної назви або терміну. Товари і послуги, які не охоплюються буквальним значенням загальних термінів або назв заголовків класів МКТП, не повинні вважатись включеними до заявки чи реєстрації.	
168	6. Where the applicant requests registration for more than one class, the applicant shall group the goods and services according to the classes of the Nice Classification, each group being preceded by the number of the class to which that group of goods or services belongs, and shall present them in the order of the classes. 6. Якщо заявник подає запити на реєстрацію більш ніж	5. Якщо заявка містить вимогу про реєстрацію торговельної марки стосовно товарів і послуг, що належать до більш ніж одного класу МКТП, назви товарів і послуг групуються без повторів за відповідними класами чинної версії поточної редакції МКТП, що діє на дату подання заявки. Перед кожною групою товарів і послуг проставляється номер класу МКТП. Групи товарів і послуг наводяться у порядку зростання номерів	

	одного класу, заявник групує товари і послуги за класами Ніццької класифікації, зазначаючи перед кожною групою номер класу, до якого належить така група товарів чи послуг, та подає їх у порядку класів.	класів МКТП.	
169	7. Goods and services shall not be regarded as being similar to each other on the ground that they appear in the same class under the Nice Classification. Goods and services shall not be regarded as being dissimilar from each other on the ground that they appear in different classes under the Nice Classification. 7. Товари і послуги не можна вважати схожими між собою на підставі того, що вони відносяться до одного ж того ж класу за Ніццькою класифікацією. Товари і послуги не можна вважати несхожими між собою на підставі того, що вони відносяться до різних класів за Ніццькою класифікацією.	6. Товари і послуги не можуть вважатися спорідненими між собою лише на тій підставі, що вони відносяться до одного класу МКТП, і не можуть вважатися неспорідненими лише на тій підставі, що вони відносяться до різних класів МКТП.	
		Глава 2. Право пріоритету Стаття 34. Право пріоритету 1. Особа, яка належним чином подала заявку на торговельну марку в будь-якій іншій державі-учасниці Паризької конвенції чи Угоди про заснування Світової організації торгівлі або стосовно неї, чи її правонаступники мають право на пріоритет попередньої заявки на таку саму торговельну марку щодо таких самих товарів і послуг або таких, що охоплюються переліком товарів і послуг, зазначених у попередній заявці, протягом шести місяців з дати подання попередньої заявки, якщо на попередню заявку не заявлено пріоритет. 2. Підставою для виникнення права пріоритету	<i>1. Ч. 2 та 3 вказані відповідно до статті 4 Паризької конвенції</i> <i>2. Враховано статтю 34 EUTMR</i> <u>Right of priority</u> 1. A person who has duly filed an application for a trade mark in or in respect of any State party to the Paris Convention or to the Agreement establishing the World Trade Organisation, or his successors in title, shall enjoy, for the purpose of filing an EU trade mark application for the same trade mark in respect of goods or services which are identical with or contained within those for which the application has been filed, a right of priority during a period of six months from the date of filing of the first application.

		визнається будь-яке подання заявки, що має силу правильно оформленого національного подання заявки відповідно до національного законодавства держави, в якій вона була подана, або до двосторонніх чи багатосторонніх угод. 3. Під правильно оформленим національним поданням заявки слід розуміти будь-яке подання, якого достатньо для встановлення дати подання заявки у відповідній країні, якою б не була подальша доля цієї заявки. 4. Подальша заявка на реєстрацію торговельної марки, яка була предметом попередньої (першої) заявки щодо тих самих товарів чи послуг і яка подана в тій самій державі або стосовно неї, повинна розглядатися як перша заявка для цілей визначення пріоритету, за умови, що на дату подання подальшої заявки попередня (перша) заявка була відкликана або вважається неподаною, не будучи оприлюдненою та не спричинивши виникнення жодних прав, і не ставши підставою для вимоги права на пріоритет. У такому випадку попередня (перша) заявка не може згодом бути підставою для встановлення пріоритету. 5. Якщо перше подання було зроблено в державі, яка не є учасницею Паризької конвенції чи Угоди про заснування Світової організації торгівлі, частини перша - четверта цієї статті застосовуються лише в тій мірі, в якій законодавство відповідної держави надає право пріоритету на підставі першого подання заявки до НОІВ відповідно до умов аналогічних тим, що передбачені цим Законом.	2. Every filing that is equivalent to a regular national filing under the national law of the State where it was made or under bilateral or multilateral agreements shall be recognised as giving rise to a right of priority. 3. By a regular national filing is meant any filing that is sufficient to establish the date on which the application was filed, whatever may be the outcome of the application. 4. A subsequent application for a trade mark which was the subject of a previous first application in respect of the same goods or services and which is filed in or in respect of the same State shall be considered as the first application for the purposes of determining priority, provided that, at the date of filing of the subsequent application, the previous application has been withdrawn, abandoned or refused, without being open to public inspection and without leaving any rights outstanding, and has not served as a basis for claiming a right of priority. The previous application may not thereafter serve as a basis for claiming a right of priority. 5. If the first filing has been made in a State which is not a party to the Paris Convention or to the Agreement establishing the World Trade Organisation, paragraphs 1 to 4 shall apply only in so far as that State, according to published findings, grants, on the basis of the first filing made at the Office and subject to conditions equivalent to those laid down in this Regulation, a right of priority having equivalent effect. The Executive Director shall, where necessary, request the Commission to consider enquiring as to whether a State within the meaning
--	--	--	--

			of the first sentence accords that reciprocal treatment. If the Commission determines that reciprocal treatment in accordance with the first sentence is accorded, it shall publish a communication to that effect in the Official Journal of the European Union. 6. Paragraph 5 shall apply from the date of publication in the Official Journal of the European Union of the communication determining that reciprocal treatment is accorded, unless the communication states an earlier date from which it is applicable. It shall cease to apply from the date of publication in the Official Journal of the European Union of a communication of the Commission to the effect that reciprocal treatment is no longer accorded, unless the communication states an earlier date from which it is applicable. 7. Communications as referred to in paragraphs 5 and 6 shall also be published in the Official Journal of the Office.
		Стаття 35. Дія права пріоритету 1. Право пріоритету означає, що дата пріоритету вважається датою подання заявки, як зазначено у статті 32 цього Закону, для цілей встановлення першості прав на торговельну марку.	<i>Враховано статтю 36 EUTMR</i> <u>Effect of priority right</u> The right of priority shall have the effect that the date of priority shall count as the date of filing of the EU trade mark application for the purposes of establishing which rights take precedence.
		Стаття 36. Право на виставковий пріоритет 1. Заявник, має право на пріоритет торговельної марки, використаної ним в експонаті, показаному на офіційних або офіційно визнаних міжнародних виставках, проведених на території держави -	<i>Враховано статтю 38 EUTMR</i> <u>Exhibition priority</u> 1. If an applicant for an EU trade mark has displayed goods or services under the mark applied for, at an official or officially recognised international exhibition falling within the terms of the

		учасниці Паризької конвенції чи Угоди про заснування Світової організації торгівлі, що підпадає під дію Конвенції про міжнародні виставки, підписаної в Парижі 22 листопада 1928 року з останніми змінами від 30 листопада 1972 року, щодо товарів і послуг, для яких використано торговельну марку (право на виставковий пріоритет). 2. Право на виставковий пріоритет може бути встановлене за датою початку першого відкритого показу на виставці експоната, в якому використано або представлено заявлену торговельну марку, якщо заявка надійшла до НОІВ протягом шести місяців від зазначеної дати. 3. Наданий виставковий пріоритет не продовжує строк пріоритету, встановлений у статті 34 цього Закону.	Convention relating to international exhibitions signed at Paris on 22 November 1928 and last revised on 30 November 1972, he may, if he files the application within a period of six months of the date of the first display of the goods or services under the mark applied for, claim a right of priority from that date within the meaning of Article 36. The priority claim shall be filed together with the EU trade mark application. 2. An applicant who wishes to claim priority pursuant to paragraph 1 shall file evidence of the display of goods or services under the mark applied for within three months of the filing date. 3. An exhibition priority granted in a Member State or in a third country shall not extend the period of priority laid down in Article 34. 4. The Commission shall adopt implementing acts specifying the type and details of evidence to be filed for claiming an exhibition priority in accordance with paragraph 2 of this Article. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 207(2).
		Стаття 37. Установлення пріоритету 1. Заява про пріоритет подається до НОІВ разом із заявкою і містить номер попередньої заявки, дату її подання та код держави, до компетентного органу якої подано попередню заявку, або дату початку першого відкритого показу на виставці експоната, в якому використано або представлено заявлену торговельну марку, та код держави, на території якої проведено виставку.	<i>Враховано статтю 35 EUTMR</i> <u>Claiming priority</u> 1. Priority claims shall be filed together with the EU trade mark application and shall include the date, number and country of the previous application. The documentation in support of priority claims shall be filed within three months of the filing date. 2. The Commission shall adopt implementing acts specifying the kind of documentation to be filed for claiming the priority of a previous

		2. Документи на підтвердження права на пріоритет подаються протягом трьох місяців з дати подання заявки. Якщо документи подано несвоєчасно, право на пріоритет вважається втраченим. 3. Порядок установлення пріоритету та вимоги до документів, що подаються заявником, встановлюються Правилами.	application in accordance with paragraph 1 of this Article. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 207(2). 3. The Executive Director may determine that the documentation to be provided by the applicant in support of the priority claim may consist of less than what is required under the specifications adopted in accordance with paragraph 2, provided that the information required is available to the Office from other sources.
		Глава 3. Експертиза заявки Стаття 38. Формальна експертиза заявки 1. Протягом одного місяця з дати одержання заявки НОІВ перевіряє: 1) документи заявки на відповідність вимогам частини першої статті 31 цього Закону; 2) сплату збору за подання заявки відповідно до частини другої статті 31 цього Закону; 3) документи заявки на відповідність вимогам частини третьої статті 31 цього Закону. 2. У разі відповідності документів заявки вимогам частини першої статті 31 цього Закону, НОІВ вносить відомості про заявку до Баз даних заявок, ведення якої здійснюється відповідно до статті 39 цього Закону. НОІВ може утриматися від оприлюднення відомостей про заявку, яка стосується позначення, що явно суперечить публічному порядку або моралі. У разі відповідності заявки та сплаченого збору за її подання вимогам статті 32 цього Закону, НОІВ встановлює дату подання заявки. Після встановлення дати подання заявки будь-яка	<i>Враховано статтю 41 EUTMR</i> <u>Examination of the conditions of filing</u> 1. The Office shall examine whether: (a) the EU trade mark application satisfies the requirements for the accordance of a date of filing in accordance with Article 32; (b) the EU trade mark application complies with the conditions and requirements referred to in Article 31(3); (c) where appropriate, the class fees have been paid within the prescribed period. 2. Where the EU trade mark application does not satisfy the requirements referred to in paragraph 1, the Office shall request the applicant to remedy the deficiencies or the default on payment within two months of the receipt of the notification. 3. If the deficiencies or the default on payment established pursuant to paragraph 1(a) are not remedied within this period, the application shall not be dealt with as an EU trade mark application. If the applicant complies with the Office's request, the Office shall accord as the date of filing of the

	особа має право ознайомитися з документами заявки в порядку, встановленому Правилами. За ознайомлення з документами заявки сплачується збір. 3. Якщо за результатами перевірки встановлено невідповідність документів заявки вимогам частини першої та/або другої статті 31 цього Закону, протягом трьох робочих днів з дня одержання заявки НОІВ приймає рішення про залишення заявки без руху та надсилає заявнику повідомлення із пропозиціями щодо усунення виявлених недоліків. 4. Для усунення недоліків, виявлених відповідно до частини першої статті 31 цього Закону, заявнику надається двомісячний строк з дня одержання ним відповідного повідомлення НОІВ. Якщо виявлені недоліки будуть усунені у встановлений строк, датою подання заявки вважається дата одержання НОІВ виправлених документів, заявнику надсилається повідомлення про встановлену дату подання заявки та відомості про заявку вносяться до Баз даних заявок. Якщо виявлені недоліки не будуть усунені у встановлений строк, заявка вважається неподаною, про що заявнику надсилається повідомлення. 5. Усунення недоліків щодо сплати збору за подання заявки, виявлених відповідно до частини другої статті 31 цього Закону, здійснюється протягом одного місяця з дати одержання НОІВ заявки. Якщо виявлені недоліки будуть усунені у встановлений строк, заявнику надсилається повідомлення про встановлену дату подання заявки. Якщо виявлені недоліки щодо сплати збору за подання заявки не будуть усунені у встановлений	application the date on which the deficiencies or the default on payment established are remedied. 4. If the deficiencies established pursuant to paragraph 1(b) are not remedied within the prescribed period, the Office shall refuse the application. 5. If the default on payment established pursuant to paragraph 1(c) is not remedied within the prescribed period, the application shall be deemed to be withdrawn unless it is clear which categories of goods or services the amount paid is intended to cover. In the absence of other criteria to determine which classes are intended to be covered, the Office shall take the classes in the order of the classification. The application shall be deemed to have been withdrawn with regard to those classes for which the class fees have not been paid or have not been paid in full. 6. Failure to satisfy the requirements concerning the claim to priority shall result in loss of the right of priority for the application. 7. Failure to satisfy the requirements concerning the claiming of seniority of a national trade mark shall result in loss of that right for the application. 8. Where failure to satisfy the requirements referred to in paragraph 1(b) and (c) concerns only some of the goods or services, the Office shall refuse the application, or the right of priority or the right of seniority shall be lost, only in so far as those goods and services are concerned.
--	--	---

		строк, заявка вважається відкликаною повністю або щодо частини заявлених класів МКТП, за які збір за подачу не сплачено або сплачено не в повному обсязі, про що заявнику надсилається повідомлення. Якщо не можливо визначити, за яку частину заявлених класів МКТП сплачено збір, НОІВ зараховує сплату збору за класи МКТП у порядку зростання номерів класів МКТП, зазначених в заявці. 6. Якщо за результатами перевірки встановлено невідповідність документів заявки вимогам частини третьої статті 31 цього Закону, НОІВ повідомляє заявника про виявлені недоліки. Усунення недоліків, зазначених у повідомленні НОІВ, проводиться у строк та в порядку, встановленому статтею 92 цього Закону. Вказаний строк може бути продовжений або права заявника щодо заявки можуть бути відновлені відповідно до статті 93 цього Закону. Якщо вказані в заявці назви чи терміни не є ясними або точними, НОІВ надсилає заявнику повідомлення з пропозицією уточнити формулювання для усунення наявних недоліків. Якщо недоліки стосуються групування товарів і послуг, то в повідомленні заявнику наводиться перелік товарів і послуг, згрупованих НОІВ, та, за необхідності, зазначається сума збору за подання заявки, яку належить доплатити. У випадку, коли товар або послугу викладено у заявці як термін, що не дає можливості віднести його до певного класу МКТП, заявнику пропонується замінити цей термін або виключити його. Якщо заявник у відповідь на повідомлення НОІВ не усунув наявні недоліки, не запропонував прийняттого ясного та точного формулювання для виправлення наявних недоліків, не здійснив доплату	
--	--	---	--

		збору, не замінив або не виключив незрозумілий термін, заявка вважається відкликаною щодо таких товарів і послуг, про що заявнику надсилається повідомлення. Експертиза за заявкою продовжується щодо скороченого переліку товарів і послуг. Якщо інші недоліки, виявлені щодо порушення вимог частини третьої статті 31 цього Закону, не будуть усунені у встановлений строк, заявка вважається відкликаною повністю, про що заявнику надсилається повідомлення. 7. Недотримання вимог статті 37 цього Закону тягне за собою втрату права пріоритету за заявкою. Якщо недотримання вимог стосується лише деяких товарів і послуг, заявник втрачає право пріоритету лише в тій частині, що стосується таких товарів і послуг. Про втрату права пріоритету заявнику надсилається повідомлення, яке може бути оскаржене окремо від остаточного рішення за заявкою до його прийняття відповідно до частини другої статті 66 цього Закону.	
		Стаття 39. База даних заявок 1. Порядок ведення Баз даних заявок визначається Правилами. 2. Склад відомостей про заявку, що підлягають внесенню до Баз даних заявок, повинен включати принаймні таку інформацію (за наявності), представлену за номерами для ідентифікації бібліографічних даних ІНІД: (210) номер заявки; (220) дата подання заявки; (442) дата публікації відомостей про заявку та номер Бюлетеня;	<i>Враховано статтю 112 EUTMR</i> <u>Database</u> 1. In addition to the obligation to keep a Register within the meaning of Article 111, the Office shall collect and store in an electronic database all the particulars provided by applicants or any other party to the proceedings pursuant to this Regulation or acts adopted pursuant to it. 2. The electronic database may include personal data, beyond those included in the Register pursuant to Article 111, to the extent that such particulars are required by this Regulation or by acts adopted pursuant to it. The collection,

	(541) назва торговельної марки; (521) зазначення того, що торговельна марка набула розрізняльної здатності внаслідок використання; (546) представлення торговельної марки; (531) індекс (індекси) Віденської класифікації; (550) - (559) зазначення стосовно виду та типу торговельної марки; (731) ім'я (повне найменування) та адреса заявника (заявників); (740) ім'я (повне найменування) та адреса представника; (750) адреса для листування; (511) клас (класи) МКТП та перелік товарів і послуг; (300) дані щодо пріоритету (двобуквенний код держави – учасниці Паризької конвенції чи Угоди СОТ, до органу якої подано попередню заявку, відповідно до Стандарту BOIV ST.3, дата подання та номер попередньої заявки відповідно до Паризької конвенції чи Угоди СОТ або дата виставкового пріоритету). 3. База даних може включати персональні дані, окрім тих, що включені до Реєстру відповідно до статті 47 цього Закону, у тій мірі, в якій такі відомості вимагаються цим Законом або Правилами. Обробка таких даних здійснюються з метою: 1) здійснення діловодства за заявками та реєстраціями; 2) більш простого та ефективного доступу до інформації, необхідної для здійснення відповідного провадження; 3) спілкування із заявниками та іншими учасниками провадження; 4) створення звітів і статистичних даних, які дозволяють НОІВ оптимізувати свою діяльність і покращити функціонування державної системи	storage and processing of such data shall serve the purposes of: (a) administering the applications and/or registrations as described in this Regulation and in acts adopted pursuant to it; (b) accessing the information necessary for conducting the relevant proceedings more easily and efficiently; (c) communicating with the applicants and other parties to the proceedings; (d) producing reports and statistics enabling the Office to optimise its operations and improve the functioning of the system. 3. The Executive Director shall determine the conditions of access to the electronic database and the manner in which its contents, other than the personal data referred to in paragraph 2 of this Article but including those listed in Article 111, may be made available in machine-readable form, including the charge for such access. 4. Access to the personal data referred to in paragraph 2 shall be restricted and such data shall not be made publicly available unless the party concerned has given his express consent. 5. All data shall be kept indefinitely. However, the party concerned may request the removal of any personal data from the database after 18 months from the expiry of the EU trade mark or the closure of the relevant inter partes procedure. The party concerned shall have the right to obtain the correction of inaccurate or erroneous data at any time.
--	---	--

		правової охорони інтелектуальної власності. 4. Персональні дані, окрім тих, що передбачені абзацом другим частини шостої статті 47 цього Закону, є інформацією з обмеженим доступом і не підлягають оприлюдненню. 5. До Баз даних заявок вносяться відомості про поточне діловодство за заявкою. Усі дані зберігаються безстроково. 6. Якщо відомості про заявку, внесені до Баз даних заявок, містять граматичні, стилістичні описки та арифметичні помилки, допущені НОІВ, такі описки та помилки виправляється НОІВ з власної ініціативи або за заявою заявника.	
		Стаття 40. Експертиза заявки щодо наявності абсолютних підстав для відмови 1. Протягом двох місяців з дня завершення процедур щодо формальної експертизи заявки, передбачених статтею 38 цього Закону, НОІВ проводить експертизу заявки щодо наявності абсолютних підстав для відмови, передбачених статтею 9 цього Закону. 2. Якщо за результатами експертизи, проведеної відповідно до частини першої цієї статті, встановлено, що торговельна марка не підлягає реєстрації на будь-якій з підстав, передбачених статтею 9 цього Закону, щодо всіх або частини заявлених товарів і послуг, НОІВ надсилає заявнику про це обґрунтований попередній висновок експертизи із викладенням вичерпного переліку наявних підстав для відмови.	<i>Враховано:</i> 1. <i>Статтю 21 Сінгапурського договору</i> 2. <i>Статтю 42 EUTMR</i> <u>Examination as to absolute grounds for refusal</u> 1. Where, under Article 7, a trade mark is ineligible for registration in respect of some or all of the goods or services covered by the EU trade mark application, the application shall be refused as regards those goods or services. 2. The application shall not be refused before the applicant has been allowed the opportunity to withdraw or amend the application or to submit his observations. To this effect, the Office shall notify the applicant of the grounds for refusing registration and shall specify a period within which he may withdraw or amend the application or

		3. У відповідь на попередній висновок експертизи заявник має право: 1) подати обґрунтовані доводи на користь реєстрації торговельної марки та докази щодо фактів, які можуть вплинути на остаточне рішення за заявкою; 2) подати заяву про внесення змін, за умови сплати відповідних зборів; 3) відкликати заявку щодо одного або декількох класів МКТП або щодо певних товарів і послуг. Відповідь на попередній висновок експертизи може бути надана заявником у строк та в порядку, встановленому статтею 92 цього Закону. Вказаний строк може бути продовжений відповідно до статті 93 цього Закону. 4. Якщо підстави для відмови, виявлені щодо всіх заявлених товарів і послуг, не були усунені внаслідок вчинення заявником дій, передбачених пунктами 1) - 3) частини третьої цієї статті, або заявником не надано відповідь на попередній висновок експертизи, НОІВ приймає рішення про відмову в реєстрації торговельної марки щодо всіх товарів і послуг. 5. Якщо підстави для відмови, виявлені щодо частини заявлених товарів і послуг, не були усунені внаслідок вчинення заявником дій, передбачених пунктами 1) - 3) частини третьої цієї статті, або заявником не надано відповідь на попередній висновок експертизи, НОІВ приймає рішення про відмову в реєстрації торговельної марки щодо частини товарів і послуг. 6. Рішення НОІВ, прийняте відповідно до частини четвертої або п'ятої цієї статті, набирає чинності з дня спливу строку для оскарження відповідно до	submit his observations. Where the applicant fails to overcome the grounds for refusing registration, the Office shall refuse registration in whole or in part.
--	--	--	--

		статті 68 цього Закону.	
		Стаття 41. Прискорення експертизи заявки 1. НОІВ проводить експертизу заявки відповідно до статей 38 та 40 цього Закону у прискореному порядку, якщо заявником подано заяву про прискорення експертизи заявки та сплачено відповідний додатковий збір.	
		Стаття 42. Звіт про пошук 1. На вимогу будь-якої заінтересованої особи НОІВ проводить пошук на тотожність і схожість торговельних марок, заявлених і зареєстрованих в Україні, а також торговельних марок за міжнародними реєстраціями з поширенням на територію України. За проведення пошуку сплачується збір.	<i>Враховано статтю 43 EUTMR, але Стаття 43 (6) (7) EUTMR передбачає також інформування власників попередніх ТМ про подану заявку:</i> 6. The Office shall transmit to the applicant for the EU trade mark the EU search report requested and any requested national search reports received. 7. Upon publication of the EU trade mark application, the Office shall inform the proprietors of any earlier EU trade marks or EU trade mark applications cited in the EU search report of the publication of the EU trade mark application. The latter shall apply irrespective of whether the applicant has requested to receive the EU search report, unless the proprietor of an earlier registration or application requests not to receive the notification. <u>Guidelines:</u> <i>Звіт про пошук в ЄС враховує дату подання заявки, словесні елементи торговельної марки, зображувальні елементи марки (якщо є) і класи товарів і послуг згідно з Ніццькою</i>

			класифікацією. Пошук призначений для ідентифікації подібних попередніх знаків, поданих для тих самих класів або для класів, які, як вважає Офіс, містять схожі товари та/або послуги. Після публікації нової заявки Офіс надішле <u>спостережний лист власникам будь-яких попередніх торгових марок EUTM, заявок EUTM або міжнародних реєстрацій із зазначенням ЄС, зазначених у звіті про пошук ЄС, якщо власники прямо не попросили не отримувати ці повідомлення.</u> Такий запит можна подати в будь-який час у письмовій формі із зазначенням марки EUTM, щодо якої власник не бажає отримувати листи спостереження. Єдина мета пошуку полягає в тому, щоб повідомити заявника на торговельну марку ЄС у невичерпний спосіб, чи існують будь-які конфлікти щодо відносних підстав для відмови. Вони не призначені для надання інформації, корисної для перевірки абсолютних підстав для відмови. У звіті про пошук Офісу цитуються лише ті торговельні марки, які були виявлені та на які потенційно можна посилатися відповідно до статті 8 EUTMR. <u>Це не перешкоджає використанню інших торговельних марок, які не були виявлені та не внесені до переліку, у провадженні заперечення.</u> Реалізація таких положень на практиці може бути складною та значно збільшити адміністративне навантаження на НОІВ. Зокрема, з урахуванням можливостей наявної пошукової системи, результати пошуку
--	--	--	---

			можуть бути досить об'ємними через велику кількість схожих до ступеню змішування ТМ (напр., ТМ зі словом <i>market</i> в 35 класі). Як в такому випадку будуть визначатись особи, яким необхідно направити інформаційні повідомлення? Крім того, строки проведення пошуку мають бути достатньо короткими, що ставить під ризик якість пошуку, а також може призвести до затягування строків реєстрації.
170	Article 40 Observations by third parties 1. Member States may provide that prior to registration of a trade mark, any natural or legal person and any group or body representing manufacturers, producers, suppliers of services, traders or consumers may submit to the office written observations, explaining on which grounds the trade mark should not be registered <i>ex officio</i>. Persons and groups or bodies, as referred to in the first subparagraph, shall not be parties to the proceedings before the office. Стаття 40 Зауваги третіх осіб 1. Держави-члени можуть передбачити, що перед реєстрацією торговельної марки будь-яка фізична або юридична особа та будь-яка група чи орган, що представляють виробників, постачальників послуг, торговців або споживачів, може надати офісу письмові зауваги для пояснення підстав, на яких торговельна марка не підлягає реєстрації <i>ex officio</i>. Особи та групи або органи, зазначені у першому підпараграфі, не є сторонами провадження, яке розглядає офіс.	Стаття 43. Зауваження третіх осіб 1. Будь-яка фізична або юридична особа, будь-яка група осіб чи орган, що представляють виготовлювачів, виробників, постачальників послуг, торговців або споживачів, може подати до НОІВ письмове мотивоване зауваження щодо наявності підстав для відмови в реєстрації торговельної марки відповідно до статей 7 та 9 цього Закону щодо всіх або частини заявлених товарів і послуг. 2. Особи, групи осіб або органи, зазначені в частині першій цієї статті, не набувають статусу сторони провадження в процедурах, які проводяться НОІВ щодо розгляду поданого зауваження.	Враховано статтю 45 EUTMR

		3. Зауваження третіх осіб можуть бути подані до НОІВ до реєстрації торговельної марки, яка здійснюється відповідно до статті 46 цього Закону. 4. НОІВ надсилає копію зауваження заявнику. Заявник вправі повідомити НОІВ про своє ставлення до зауваження протягом одного місяця з дня його одержання. 5. Якщо заявник не повідомив НОІВ про своє ставлення до зауваження в зазначений строк, зауваження розглядається на підставі наявних документів. 6. НОІВ має право поновити експертизу заявки щодо наявності абсолютних підстав для відмови, передбачених статтею 9 цього Закону, за власною ініціативою в будь-який час до реєстрації торговельної марки, яка здійснюється відповідно до статті 46 цього Закону, незалежно від подання зауважень, зазначених у частині першій цієї статті.	<i>Враховано статтю 44 EUTMR</i> <u>Observations by third parties</u> 1. Any natural or legal person and any group or body representing manufacturers, producers, suppliers of services, traders or consumers may submit to the Office written observations, explaining on which grounds, under Articles 5 and 7, the trade mark should not be registered ex officio. Persons and groups or bodies as referred to in the first subparagraph shall not be parties to the proceedings before the Office. 2. Third party observations shall be submitted before the end of the opposition period or, where an opposition against the trade mark has been filed, before the final decision on the opposition is taken. 3. The submission referred to in paragraph 1 shall be without prejudice to the right of the Office to re-open the examination of absolute grounds on its own initiative at any time before registration, where appropriate. 4. The observations referred to in paragraph 1 shall be communicated to the applicant who may comment on them.
171	2. In addition to the grounds referred to in paragraph 1 of this Article, any natural or legal person and any group or body representing manufacturers, producers, suppliers of services, traders or consumers may submit to the office written observations based on the particular grounds on which the application for a collective mark should be refused under Article 31(1) and (2). This provision may be extended to cover certification and guarantee marks where regulated in	7. Окрім підстав, зазначених у частині першій цієї статті, будь-яка фізична або юридична особа, будь-яка група осіб чи орган, що представляють виготовлювачів, виробників, постачальників послуг, торговців або споживачів, може подати до НОІВ письмове мотивоване зауваження щодо наявності підстав для відмови в реєстрації колективної торговельної марки відповідно до частин першої – другої статті 80 або сертифікаційної торговельної	

	Member States. 2. Окрім підстав, зазначених у параграфі 1 цієї статті, будь-яка фізична або юридична особа та будь-яка група чи орган, що представляють виробників, постачальників послуг, торговців або споживачів, може подати до офісу письмові зауваги для пояснення певних підстав, на яких відповідно до статей 31(1) і (2) заявка на торговельну марку підлягає відхиленню. Це положення може поширюватися на сертифікаційні та гарантійні марки, якщо такі регулюються у державах-членах.	марки відповідно до частин першої – другої статті 73 цього Закону.	
		Стаття 44. Відкликання заявки та внесення змін до неї 1. Заявник може в будь-який час відкликати свою заявку або внести до заявки зміни стосовно скорочення переліку товарів і послуг. 2. До заявки можуть бути внесені зміни стосовно відомостей, що ідентифікують заявника або його представника, а також зміни, пов'язані зі зміною особи заявника. Зміни, пов'язані зі зміною особи одного із заявників, вносяться за умови згоди інших заявників, зазначених у заявці. Такі зміни може за згодою всіх заявників вносити також особа, яка бажає стати заявником. 3. Заявник має право вносити до заявки виправлення помилок, за умови що такі виправлення не виходять за межі розкритої у поданій заявці суті позначення та переліку товарів і послуг, зазначених у заявці. Виправлення виходять за межі розкритої у поданій заявці суті позначення, якщо вони суттєво змінюють представлення торговельної марки та стосуються	<i>Враховано:</i> 1. Статтю 12 Сінгапурського договору 2. Статтю 49 EUTMR <u>Withdrawal, restriction and amendment of the application</u> 1. The applicant may at any time withdraw his EU trade mark application or restrict the list of goods or services contained therein. Where the application has already been published, the withdrawal or restriction shall also be published. 2. In other respects, an EU trade mark application may be amended, upon request of the applicant, only by correcting the name and address of the applicant, errors of wording or of copying, or obvious mistakes, provided that such correction does not substantially change the trade mark or extend the list of goods or services. Where the amendments affect the representation of the trade mark or the list of goods or services and are made after publication of the application, the trade mark application shall be published as amended.

		помилки, які не є очевидними. 4. Виправлення та зміни враховуються, якщо вони одержані НОІВ не пізніше реєстрації торговельної марки, яка здійснюється відповідно до статті 46 цього Закону. За подання заяви про виправлення помилки або про внесення будь-якої із зазначених змін сплачується збір, за умови, що помилка не є очевидною чи технічною, а зміна виникла через залежні від подавця заяви обставини.	3. The Commission is empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 208 specifying the details of the procedure governing the amendment of the application.
172	Article 41 Division of applications and registrations The applicant or proprietor may divide a national trade mark application or registration into two or more separate applications or registrations by sending a declaration to the office and indicating for each divisional application or registration the goods or services covered by the original application or registration which are to be covered by the divisional applications or registrations. Стаття 41 Поділ заявок і реєстрацій Заявник або власник може поділити заявку на національну торговельну марку або її реєстрацію на дві чи більше окремі заявки або реєстрації, надіславши заяву офісу і вказавши для кожної виділеної заявки або реєстрації товари чи послуги, які охоплює первинна заявка або реєстрація і які повинні охоплювати виділені заявки або реєстрації.	Стаття 45. Поділ заявки 1. До реєстрації торговельної марки, яка здійснюється відповідно до статті 46 цього Закону, заявник має право поділити заявку на дві і більше окремі заявки, шляхом розподілу між ними перелічених у первинній заявці товарів і послуг таким чином, щоб кожна з виділених заявок не містила товари і послуги, ідентичні та споріднені з товарами і послугами, переліченими у первинній та інших виділених заявках. 2. Поділ заявки здійснюється на підставі заяви заявника про внесення до заявки відповідних змін та виділеної заявки (заявок), за умови сплати збору за поділ заявки. 3. Заява про поділ заявки розглядається протягом одного місяця з дня її одержання НОІВ. 4. Заява про поділ заявки не підлягає розгляду, якщо вона подана до встановлення дати подання заявки відповідно до статті 32 цього Закону. 5. У разі невідповідності заяви вимогам,	Положення статті 41 TMD розділено між двома статтями Закону: Стаття 45. Поділ заявки Стаття 51. Поділ реєстрації <i>Враховано:</i> 1. Статтю 50 EUTMR 2. Статтю 7 Сінгапурського договору

		встановленим частиною другою цієї статті, НОІВ приймає рішення про залишення заяви без руху, порядок прийняття та виконання якого встановлений статтею 95 цього Закону. 6. Поділ заявки набирає чинності з дати внесення відомостей про виділену заявку (заявки) до Баз даних заявок. Після внесення відомостей про виділену заявку (заявки) до Баз даних заявок заява про поділ не може бути відкликана. 7. Дата подання виділеної заявки (заявок) є такою самою, як дата подання первинної заявки. Дата пріоритету виділеної заявки (заявок) встановлюється, якщо на це є підстава, такою самою, як дата пріоритету поділеної заявки. 8. Усі подані до НОІВ заяви щодо первинної заявки, а також збори, сплачені щодо неї до дня одержання НОІВ заяви про поділ, вважаються поданими або сплаченими щодо виділеної заявки (заявок). Збори за первинну заявку, які були належним чином сплачені до дня одержання НОІВ заяви про поділ, не повертаються.	
173	Article 42 Class fees Member States may provide that the application and renewal of a trade mark is to be subject to an additional fee for each class of goods and services beyond the first class. Стаття 42 Збори за класи Держави-члени можуть передбачити, що за подання заявки та продовження торговельної марки підлягає		Положення статті 42 ТМД враховано: щодо подачі заявки - в ч. 2 статті 31 Закону (Вимоги до заявки) щодо продовження - в статті 49 Закону (Продовження строку дії)

	сплаті додатковий збір за кожний клас товарів і послуг, окрім першого класу.		
174	SECTION 2 Procedures for opposition, revocation and invalidity Article 43 Opposition procedure 1. Member States shall provide for an efficient and expeditious administrative procedure before their offices for opposing the registration of a trade mark application on the grounds provided for in Article 5. СЕКЦІЯ 2 Процедури заперечення, анулювання й визнання недійсності Стаття 43 Процедура заперечення 1. Держави-члени передбачають дієву та невідкладну адміністративну процедуру у своїх офісах для заперечення проти реєстрації заявки на торговельну марку на підставах, установлених у статті 5.	« Глава 2. Заперечення проти реєстрації торговельної марки Стаття 52. Заперечення проти реєстрації торговельної марки 1. Протягом трьох місяців з дати публікації в Бюлетені відомостей про реєстрацію торговельної марки відповідно до частини першої статті 46 цього Закону, до НОІВ може бути подано мотивоване заперечення проти реєстрації торговельної марки щодо наявності підстав для відмови в реєстрації торговельної марки, встановлених статтею 10 цього Закону щодо всіх або частини заявлених товарів і послуг: 1) власниками більш ранніх торговельних марок, зазначених у частині другій статті 10 цього Закону, а також ліцензіатами, уповноваженими на це власниками таких торговельних марок у ліцензії, щодо підстав, встановлених частиною першою статті 10 цього Закону;	Перенесено далі - в Главу 2 Заперечення проти реєстрації торговельної марки Розділу IV ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНОЇ МАРКИ Враховано статтю 46 EUTMR
175	2. The administrative procedure referred to in paragraph 1 of this Article shall at least provide that the proprietor of an earlier trade mark as referred to in Article 5(2) and Article 5(3)(a), and the person authorised under the relevant law to exercise the rights arising from a protected designation of origin or geographical indication as referred to in Article 5(3)(c) shall be entitled to file a notice of opposition. A notice of opposition may be filed on the basis of one or more earlier rights, provided that they all belong to the same proprietor, and on the basis of part or the totality of the goods or services in respect of which the earlier right is	2) власниками торговельних марок, зазначених у частині третій статті 10 цього Закону; 3) особами, уповноваженими згідно з відповідним законодавством ЄС або національним законодавством України про правову охорону географічних зазначень здійснювати права, зазначені в частині четвертій статті 10 цього Закону; 4) власниками комерційного найменування, зазначеними у частині п'ятій статті 10 цього Закону; 5) особами, уповноваженими забороняти	

	protected or applied for, and may be directed against part or the totality of the goods or services in respect of which the contested mark is applied for. 2. В адміністративній процедурі, зазначеній у параграфі 1 цієї статті, передбачають щонайменше те, що власник більш ранньої торговельної марки, як зазначено у статті 5(2) і статті 5(3)(а), та особа, уповноважена відповідним законодавством здійснювати права, які виникають на підставі охоронюваної назви місця походження або географічного зазначення, як вказано у статті 5(3)(с), мають право подати повідомлення про заперечення. Повідомлення про заперечення можна подати на підставі одного більш раннього права або кількох таких прав за умови, що вони належать тому самому власнику, та на підставі частини або всіх товарів чи послуг, у зв'язку з якими охороняється більш раннє право або подано заявку на таке право, та можна застосувати проти частини або всіх товарів чи послуг, для яких подано заявку на опротестовувану марку.	<i>використання торговельної марки на підставі іншого більш раннього права, зазначеного у частині шостій статті 10 цього Закону.</i> <i>Від імені осіб, вказаних в пунктах 1) - 5) цієї частини, заперечення може бути подано їх представником.</i> <i>2. Мотивоване заперечення складається українською мовою із зазначенням вимог та підстав, на яких воно ґрунтується, і подається до НОІВ в письмовій формі.</i> <i>Заперечення подається разом з його копією, якщо воно подається в паперовій формі.</i> <i>3. Інші вимоги до заперечення та документів, що додаються до нього, визначаються Правилами.</i> <i>4. Заперечення може ґрунтуватися на одній або декількох відносних підставах для відмови за умови, що більш ранні права належать одній і тій самій особі, з урахуванням всіх або частини товарів і послуг, щодо яких більш раннє право охороняється або заявляється.</i> <i>Заперечення може бути подано стосовно всіх або частини заявлених товарів і послуг.</i> <i>5. Заперечення вважається належним чином поданим лише після сплати відповідного збору. Розмір збору встановлюється з урахуванням кількості відносних підстав для відмови, на яких ґрунтується заперечення.</i> <i>Строк подання заперечення та сплати відповідного збору не може бути продовжений.»</i>	
		«Стаття 53. Провадження щодо заперечення проти реєстрації торговельної марки <i>1. Заперечення проти реєстрації торговельної марки розглядається уповноваженим структурним підрозділом НОІВ відповідно до Правил протягом</i>	<i>Перенесено далі - в Главу 2</i> <i>Заперечення проти реєстрації торговельної марки</i> <i>Розділу IV</i> ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНОЇ МАРКИ

		двох місяців з дня його одержання. Строк розгляду заперечення продовжується за ініціативою сторони, але не більше ніж на два місяці, якщо до його спливу буде подано відповідну заяву та сплачено збір за її подання. 2. Після одержання заперечення уповноважений структурний підрозділ НОІВ здійснює його розгляд щодо відповідності вимогам частин першої - другої статті 52 цього Закону. Якщо за результатами такого розгляду встановлено, що вказані вимоги дотримані, воно приймається до розгляду, про що подавцю заперечення надсилається повідомлення. У разі невідповідності заперечення вказаним вимогам НОІВ приймає рішення про залишення заперечення без руху, порядок прийняття та виконання якого встановлений статтею 95 цього Закону. У разі порушення строку, встановленого статтею 52 цього Закону для подання заперечення та сплати збору за подання заперечення, або невідповідності такого збору встановленим вимогам, заперечення вважається неподаним. 3. Після прийняття заперечення до розгляду його копія надсилається власнику реєстрації. Протягом двох місяців з дня одержання копії заперечення власник реєстрації має право подати відзив на заперечення із викладенням своїх пояснень, міркувань, аргументів щодо заперечення і мотивів його визнання або відхилення. Власник реєстрації може спростувати заперечення і залишити реєстрацію без змін, внести до реєстрації зміни або відмовитись від неї. Власник реєстрації та подавець заперечення набувають статусу сторін провадження в процедурах, які проводяться НОІВ щодо розгляду поданого заперечення.	<i>Враховано статтю 47 EUTMR</i> <u>Examination of opposition</u> 1. In the examination of the opposition the Office shall invite the parties, as often as necessary, to file observations, within a period set by the Office, on communications from the other parties or issued by itself. 2. If the applicant so requests, the proprietor of an earlier EU trade mark who has given notice of opposition shall furnish proof that, during the five-year period preceding the date of filing or the date of priority of the EU trade mark application, the earlier EU trade mark has been put to genuine use in the Union in connection with the goods or services in respect of which it is registered and which he cites as justification for his opposition, or that there are proper reasons for non-use, provided that the earlier EU trade mark has at that date been registered for not less than five years. In the absence of proof to this effect, the opposition shall be rejected. If the earlier EU trade mark has been used in relation to only part of the goods or services for which it is registered it shall, for the purposes of the examination of the opposition, be deemed to be registered in respect only of that part of the goods or services. 3. Paragraph 2 shall apply to earlier national trade marks referred to in Article 8(2)(a), by substituting use in the Member State in which the earlier national trade mark is protected for use in the Union. 4. The Office may, if it thinks fit, invite the parties to make a friendly settlement.
--	--	--	---

		4. <i>НОІВ повідомляє сторону і надсилає їй одержані від іншої сторони додаткові пояснення та докази. Протягом одного місяця з дня одержання відповідного повідомлення сторона має право поінформувати НОІВ про своє ставлення до одержаних додаткових пояснень та доказів. Якщо сторони не поінформували НОІВ про своє ставлення в зазначений строк, заперечення розглядається на підставі наявних документів.</i> 5. <i>У разі подання відзиву, додаткових пояснень та доказів в паперовій формі до НОІВ також подається їх копія.</i>	5. If examination of the opposition reveals that the trade mark may not be registered in respect of some or all of the goods or services for which the EU trade mark application has been made, the application shall be refused in respect of those goods or services. Otherwise the opposition shall be rejected. 6. The decision refusing the application shall be published upon becoming final.
176	3. The parties shall be granted, at their joint request, a minimum of two months in the opposition proceedings in order to allow for the possibility of a friendly settlement between the opposing party and the applicant. 3. Сторонам дають, на їхній спільний запит, щонайменше два місяці у межах провадження щодо заперечення для уможливлення дружнього врегулювання питання між стороною, яка подала заперечення, і заявником.	6. <i>Під час розгляду заперечення власник реєстрації має право вимагати від особи, яка подала заперечення, надання доказів використання більш ранньої торговельної марки відповідно до статті 55 цього Закону.</i> 7. <i>НОІВ може запропонувати власнику реєстрації та подавцю заперечення врегулювати спір мирним шляхом.</i> <i>За спільною заявою сторін НОІВ надає щонайменше два місяці для забезпечення можливості примирення. Цей строк може бути продовжено за спільною заявою сторін, але не більше ніж на три місяці.</i> 8. <i>Якщо сторони досягають мирного врегулювання спору або заперечення відкликається, НОІВ приймає рішення про закриття провадження щодо розгляду заперечення.</i> 9. <i>За результатами розгляду заперечення НОІВ приймає рішення про:</i> <i>задоволення заперечення повністю та скасування реєстрації повністю;</i> <i>задоволення заперечення частково та скасування реєстрації частково;</i> <i>відмову в задоволенні заперечення повністю.</i>	

		<i>Рішення НОІВ надсилається подавцю заперечення. Копія рішення НОІВ надсилається власнику реєстрації.</i> <i>10. Реєстрацію, скасовану повністю або частково за рішенням НОІВ, прийнятим відповідно до частини дев'ятої цієї статті, вважають такою, що не набрала чинності з дати подання заявки, в обсязі, в якому таку реєстрацію було скасовано.</i> <i>У разі скасування реєстрації повністю або частково за результатами розгляду заперечення, застосовуються положення частини третьої статті 65 цього Закону.</i> <i>11. Рішення НОІВ, прийняте відповідно до частини дев'ятої цієї статті, набирає чинності з дня спливу строку для оскарження відповідно до статті 68 цього Закону. »</i>	
		«Стаття 54. Зупинення провадження щодо заперечення проти реєстрації торговельної марки <i>1. НОІВ зупиняє провадження щодо заперечення проти реєстрації торговельної марки у разі:</i> <i>1) якщо підставою для подання заперечення є заявка на реєстрацію торговельної марки, відповідно до пункту 3) частини другої статті 10 цього Закону, або заявка на реєстрацію назви місця походження товару або географічного зазначення, відповідно до пункту 1) частини четвертої статті 10 цього Закону – до прийняття остаточного рішення щодо такої заявки;</i> <i>2) якщо підставою для подання заперечення є більшість торговельна марка, відповідно до пунктів 1) - 2) частини другої статті 10 цього Закону, стосовно якої здійснюються провадження щодо припинення дії реєстрації або визнання її недійсною - до того як рішення, прийняте за результатами розгляду відповідної заяви, набере чинності або таке</i>	<i>Перенесено далі - в Главу 2</i> <i>Заперечення проти реєстрації торговельної марки</i> <i>Розділу IV</i> ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНОЇ МАРКИ <i>Враховано статтю 64 ЗУ «Про адміністративну процедуру»</i>

		провадження не буде закрито; 3) існування обставин, передбачених частиною першою статті 96 цього Закону. 2. Порядок зупинення провадження, встановлюється статтею 96 цього Закону. »	
177	Article 44 Non-use as defence in opposition proceedings 1. In opposition proceedings pursuant to Article 43, where at the filing date or date of priority of the later trade mark, the five-year period within which the earlier trade mark must have been put to genuine use as provided for in Article 16 had expired, at the request of the applicant, the proprietor of the earlier trade mark who has given notice of opposition shall furnish proof that the earlier trade mark has been put to genuine use as provided for in Article 16 during the five-year period preceding the filing date or date of priority of the later trade mark, or that proper reasons for non-use existed. Стаття 44 Невикористання як захист у провадженні щодо заперечення 1. У межах провадження щодо заперечення відповідно до статті 43, якщо на дату подання або дату пріоритету пізнішої торговельної марки п'ятирічний строк, протягом якого необхідно було ввести більш ранню торговельну марку у дійсне використання, як передбачено у статті 16, завершився, на запит заявника власник більш ранньої торговельної марки, який надіслав повідомлення про заперечення, надає докази того, що більш ранню торговельну марку було введено у дійсне використання, як передбачено у статті 16, протягом п'ятирічного строку, що передує даті подання або даті пріоритету пізнішої торговельної марки, або	«Стаття 55. Невикористання як захист у провадженні щодо заперечення проти реєстрації торговельної марки 1. У провадженні щодо розгляду заперечення відповідно до статті 53 цього Закону, у випадку, коли на дату подання заявки або дату пріоритету пізнішої торговельної марки закінчився п'ятирічний строк, протягом якого повинно було розпочатись фактичне використання в Україні більш ранньої торговельної марки, як передбачено у статті 19 цього Закону, власник більш ранньої торговельної марки, який подав заперечення, на вимогу власника реєстрації повинен надати: 1) докази того, що протягом п'яти років до дати подання або дати пріоритету заявки на торговельну марку, було розпочато фактичне використання більш ранньої торговельної марки, як передбачено у статті 19 цього Закону, стосовно товарів або послуг, для яких її зареєстровано та які наведено в запереченні, або 2) докази наявності поважних причин її невикористання.	Перенесено далі - в Главу 2 Заперечення проти реєстрації торговельної марки Розділу IV ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНОЇ МАРКИ Враховано статтю 47(2) EUTMR

	докази наявності належних підстав для такого невикористання.		
	In the absence of proof to this effect, the opposition shall be rejected. За відсутності таких доказів заперечення буде відхилено.	<i>2. Вимога власника реєстрації щодо надання доказів використання торговельної марки надсилається подавцю заперечення НОІВ.</i> <i>Відповідь подавця заперечення з витребуваними доказами надається до НОІВ протягом двох місяців з дня одержання ним відповідної вимоги власника реєстрації.</i> <i>Вказаний строк може бути продовжений відповідно до статті 93 цього Закону.</i> <i>3. У випадку, коли відповідь від подавця заперечення у встановлений строк до НОІВ не надійшла та/або вказані в частині першій цієї статті докази відсутні, в задоволенні заперечення відмовляється повністю.</i> <i>У випадку одержання від подавця заперечення відповіді з витребуваними доказами НОІВ надсилає її копію власнику реєстрації. Протягом одного місяця з дня одержання відповідного повідомлення власник реєстрації має право поінформувати НОІВ про своє ставлення до одержаних доказів.</i>	
178	2. If the earlier trade mark has been used in relation to only part of the goods or services for which it is registered, it shall, for the purpose of the examination of the opposition as provided for in paragraph 1, be deemed to be registered in respect of that part of the goods or services only. 2. Якщо більш ранню торговельну марку використовували лише у зв'язку з частиною товарів чи послуг, для яких її зареєстровано, її вважають для цілей розгляду заперечення, як передбачено у параграфі 1, зареєстрованою лише для такої частини товарів чи послуг.	<i>4. Якщо під час розгляду заперечення буде встановлено, що більш рання торговельна марка використовувалася в Україні лише для частини товарів і послуг, для яких вона зареєстрована, для цілей розгляду заперечення вона вважається зареєстрованою лише щодо цієї частини товарів і послуг.</i>	

179	3. Paragraphs 1 and 2 of this Article shall also apply where the earlier trade mark is an EU trade mark. In such a case, the genuine use of the EU trade mark shall be determined in accordance with Article 15 of Regulation (EC) No 207/2009. 3. Параграфи 1 і 2 цієї статті також застосовуються, якщо більш рання торговельна марка є торговельною маркою ЄС. У такому разі дійсне використання торговельної марки ЄС визначають згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 207/2009.	<i>Положення цієї статті підлягають застосуванню також тоді, коли більш рання торговельна марка є торговельною маркою ЄС. У такому разі фактичне використання більш ранньої торговельної марки ЄС визначають відповідно до статті 18 Регламенту (ЄС) № 2017/1001.»</i>	Регламент (ЄС) № 207/2009, вказаний в ТМД, втратив чинність з 30/09/2017. Виправлено на чинний Регламент (ЄС) № 2017/1001 (EUTMR)
180	Article 45 Procedure for revocation or declaration of invalidity 1. Without prejudice to the right of the parties to appeal to the courts, Member States shall provide for an efficient and expeditious administrative procedure before their offices for the revocation or declaration of invalidity of a trade mark. Стаття 45 Процедура анулювання або визнання недійсності 1. Без обмеження права сторін на оскарження у судах, держави-члени передбачають дієву та швидку адміністративну процедуру в своїх офісах для анулювання або визнання недійсності торговельної марки.	Стаття 63. Провадження в НОІВ щодо припинення дії реєстрації або визнання реєстрації недійсною	<i>Перенесено в Главу 3 Відмова від реєстрації, припинення дії реєстрації, визнання реєстрації недійсною</i> <i>Розділу IV</i> <i>ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНОЇ МАРКИ</i> <i>Враховано статті 63-64 EUTMR</i>
181	2. The administrative procedure for revocation shall provide that the trade mark is to be revoked on the grounds provided for in Articles 19 and 20.	1. Дія реєстрації торговельної марки може бути припинена за рішенням НОІВ на підставах, передбачених у статті 57 цього Закону.	

	2. В адміністративній процедурі анулювання передбачають, що торговельна марка підлягає анулюванню на підставах, установлених у статтях 19 і 20.		
182	3. The administrative procedure for invalidity shall provide that the trade mark is to be declared invalid at least on the following grounds: 3. В адміністративній процедурі визнання недійсності передбачають, що торговельну марку визнають недійсною щонайменше на таких підставах:	2. Реєстрація торговельної марки може бути визнана недійсною за рішенням НОІВ на підставах, передбачених у статті 58 і 59 цього Закону. 3. Обґрунтована заява про припинення дії реєстрації або про визнання реєстрації недійсною подається до НОІВ в письмовій формі. За подання заяви про припинення дії реєстрації або про визнання реєстрації недійсною сплачується збір. 4. Вимоги до заяви про припинення дії реєстрації або про визнання реєстрації недійсною, порядок її подання та розгляду визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. 5. Заява про припинення дії реєстрації або про визнання реєстрації недійсною розглядається протягом трьох місяців з дня її одержання НОІВ. Строк розгляду заяви продовжується за ініціативою сторони, але не більше ніж на два місяці, якщо до його спливу буде подано відповідну заяву та сплачено збір за її подання.	
183	(a) the trade mark should not have been registered because it does not comply with the requirements provided for in Article 4; (a) торговельна марка не повинна була бути зареєстрованою, оскільки вона не відповідає вимогам,		Охоплюється підставами, наведеними в статті 58. Абсолютні підстави для визнання реєстрації недійсною

	передбаченим у статті 4;		
184	(b) the trade mark should not have been registered because of the existence of an earlier right within the meaning of Article 5(1) to (3). (b) торговельна марка не повинна була бути зареєстрованою через наявність більш раннього права у розумінні статті 5(1)-(3).		Охоплюється підставами, наведеними в статті 59. Відносні підстави для визнання реєстрації недійсною
185	4. The administrative procedure shall provide that at least the following are to be entitled to file an application for revocation or for a declaration of invalidity: 4. В адміністративній процедурі передбачають, що заявку на анулювання або визнання недійсності мають право подати щонайменше такі особи:	6. Заява про припинення дії реєстрації торговельної марки або про визнання реєстрації недійсною може бути подана до НОІВ:	
186	(a) in the case of paragraph 2 and paragraph 3(a), any natural or legal person and any group or body set up for the purpose of representing the interests of manufacturers, producers, suppliers of services, traders or consumers, and which, under the terms of the law governing it, has the capacity to sue in its own name and to be sued; (a) у ситуації параграфу 2 і параграфу 3(a), будь-яка фізична або юридична особа та будь-яка група чи орган, створені з метою представлення інтересів виробників, постачальників послуг, торговців або споживачів, які за умовами права, що регулює їхню діяльність, можуть від власного імені виступати позивачами та відповідачами;	1) якщо застосовуються статті 57 і 58 цього Закону, будь-якою фізичною або юридичною особою, групою осіб чи органом, створеним з метою представлення інтересів виготовлювачів, виробників, постачальників послуг, торговців або споживачів, які відповідно до законодавства, що регулює їх діяльність, мають право від свого імені бути позивачем та відповідачем у суді;	
187	(b) in the case of paragraph 3(b) of this Article, the proprietor of an earlier trade mark as referred to in Article 5(2) and Article 5(3)(a), and the person authorised under the relevant law to exercise the rights arising from a protected	2) якщо застосовуються пункти 1) і 7) частини першої статті 59 цього Закону, власником більш ранньої торговельної марки, зазначеним у частинах першій - другій статті 10 цього Закону;	

	designation of origin or geographical indication as referred to in Article 5(3)(c). (b) у ситуації параграфу 3(b) цієї статті, власник більш ранньої торговельної марки, як зазначено у статті 5(2) і статті 5(3)(a), та особа, уповноважена відповідним законодавством здійснювати права, які виникають на підставі охоронюваної назви місця походження або географічного зазначення, як вказано у статті 5(3)(c).	3) якщо застосовується пункт 2) частини першої статті 59 цього Закону, власником торговельної марки, зазначеним у частині третій статті 10 цього Закону; 4) якщо застосовується пункт 3) частини першої статті 59 цього Закону, особою, уповноваженою відповідно до законодавства про правову охорону географічних зазначень здійснювати права, які впливають із реєстрації назви місця походження товару або географічного зазначення, зазначеною у частині четвертій статті 10 цього Закону; 5) якщо застосовується пункт 4) частини першої статті 59 цього Закону, власником комерційного найменування або іншого позначення, що використовується під час торгівлі, зазначеним у частині п'ятій статті 10 цього Закону; 6) якщо застосовується пункт 5) частини першої статті 59 цього Закону, власником іншого позначення, що використовується під час торгівлі; 7) якщо застосовується пункт 6) частини першої статті 59 цього Закону, власником більш раннього права або особою, яка має право здійснювати відповідні права згідно із законодавством, зазначеною у частині шостій статті 10 цього Закону.	
188	5. An application for revocation or for a declaration of invalidity may be directed against a part or the totality of the goods or services in respect of which the contested mark is registered. 5. Заявку на анулювання або визнання недійсності можна застосувати проти частини або всіх товарів чи послуг, для яких зареєстровано опротестовувану марку.	7. Заява про припинення дії реєстрації або про визнання реєстрації недійсною може бути подана до НОІВ стосовно всіх або частини товарів і послуг, для яких торговельну марку зареєстровано.	

189	6. An application for a declaration of invalidity may be filed on the basis of one or more earlier rights, provided they all belong to the same proprietor. 6. Заявку на визнання недійсності можна подати на підставі одного більш раннього права або кількох таких прав за умови, що усі вони належать тому самому власнику.	8. Заява про визнання реєстрації недійсною може ґрунтуватися на одній або декількох відносних підставах для визнання реєстрації недійсною за умови, що більш ранні права належать одній і тій самій особі, з урахуванням всіх або частини товарів і послуг, щодо яких більш раннє право охороняється або заявляється. 9. Заява про припинення дії реєстрації або про визнання реєстрації недійсною не підлягає розгляду або провадження закривається, якщо у спорі між тими самими сторонами заява про той самий предмет, з тих самих підстав і в тому ж обсязі (повністю або частково) була розглянута по суті НОІВ або судом і рішення, прийняте за результатами такого розгляду, набрало чинності. 10. Під час розгляду заяви про припинення дії реєстрації або про визнання реєстрації недійсною НОІВ повідомляє сторону і надсилає їй одержані від іншої сторони додаткові пояснення та докази. Протягом одного місяця з дня одержання відповідного повідомлення сторона має право поінформувати НОІВ про своє ставлення до одержаних додаткових пояснень та доказів. Якщо сторони не поінформували НОІВ про своє ставлення в зазначений строк, заява про припинення дії реєстрації торговельної марки або про визнання реєстрації недійсною розглядається на підставі наявних документів. 11. НОІВ може запропонувати заявнику та подавцю заяви про припинення дії реєстрації або про визнання реєстрації недійсною врегулювати спір мирним шляхом. За спільною заявою сторін НОІВ надає щонайменше два місяці для забезпечення можливості	
-----	--	--	--

		примирення. Цей строк може бути продовжено за спільною заявою сторін, але не більше ніж на три місяці. 12. Якщо сторони досягають мирного врегулювання спору або заява про припинення дії реєстрації або про визнання реєстрації недійсною відкликається, HOIV приймає рішення про закриття провадження щодо розгляду такої заяви. 13. За результатами розгляду заяви про припинення дії реєстрації HOIV приймає рішення про: задоволення заяви повністю або частково та припинення дії реєстрації повністю або частково; відмову в задоволенні заяви повністю. 14. За результатами розгляду заяви про визнання реєстрації недійсною HOIV приймає рішення про: задоволення заяви повністю або частково та визнання реєстрації недійсною повністю або частково; відмову в задоволенні заяви повністю. 15. Рішення HOIV, прийняте відповідно до частини тринадцятої або чотирнадцятої цієї статті, набирає чинності з дня спливу строку для оскарження відповідно до статті 68 цього Закону. Відомості про таке рішення вноситься до Реєстру, про що здійснюється публікація в Бюлетені.	
190	Article 46 Non-use as a defence in proceedings seeking a declaration of invalidity 1. In proceedings for a declaration of invalidity based on a registered trade mark with an earlier filing date or priority date, if the proprietor of the later trade mark so requests, the proprietor of the earlier trade mark shall furnish proof that,	Стаття 64. Невикористання як захист у провадженні щодо визнання реєстрації недійсною 1. Під час провадження щодо розгляду заяви про визнання реєстрації недійсною, поданої на підставі більш ранньої торговельної марки, на вимогу власника пізнішої торговельної марки власник більш	<i>Враховано статтю 64(2) EUTMR</i>

	during the five-year period preceding the date of the application for a declaration of invalidity, the earlier trade mark has been put to genuine use, as provided for in Article 16, in connection with the goods or services in respect of which it is registered and which are cited as justification for the application, or that there are proper reasons for nonuse, provided that the registration process of the earlier trade mark has at the date of the application for a declaration of invalidity been completed for not less than five years. Стаття 46 Невикористання як захист у провадженні щодо визнання недійсності 1. У межах провадження щодо визнання недійсності, що ґрунтується на зареєстрованій торговельній марці з більш ранньою датою подання або датою пріоритету, якщо власник пізнішої торговельної марки звертається з запитом про таке, власник більш ранньої торговельної марки надає докази того, що протягом п'яти років до дати подання заявки на визнання недійсності більш ранню торговельну марку було введено у дійсне використання, як передбачено у статті 16, у зв'язку з товарами чи послугами, для яких її зареєстровано та які надано як обґрунтування заявки, або докази наявності вагомих підстав для невикористання такої за умови, що процес реєстрації більш ранньої торговельної марки було завершено щонайменше за п'ять років до дати подання заявки на визнання недійсності.	ранньої торговельної марки повинен надати докази того, що протягом п'яти років до дати подання заяви про визнання реєстрації недійсною він розпочав фактичне використання торговельної марки в Україні відповідно до статті 19 цього Закону стосовно товарів або послуг, для яких її зареєстровано, або докази наявності поважних причин такого невикористання, за умови, що з дати завершення процедури реєстрації торговельної марки, до дати подання заяви про визнання реєстрації недійсною пройшло щонайменше п'ять років.	
191	2. Where, at the filing date or date of priority of the later trade mark, the five-year period within which the earlier trade mark was to have been put to genuine use, as provided for in Article 16, had expired, the proprietor of the earlier trade mark shall, in addition to the proof required under paragraph 1 of this Article, furnish proof that the trade mark	2. Якщо на дату подання або дату пріоритету пізнішої торговельної марки п'ятирічний строк, протягом якого необхідно було розпочати фактичне використання торговельної марки в Україні відповідно до статті 19 цього Закону, завершився, власник більш ранньої торговельної марки, окрім	

	was put to genuine use during the five-year period preceding the filing date or date of priority, or that proper reasons for non-use existed. 2. Якщо на дату подання або дату пріоритету пізнішої торговельної марки п'ятирічний строк, протягом якого необхідно було ввести більш ранню торговельну марку у дійсне використання, як передбачено у статті 16, завершився, власник більш ранньої торговельної марки, окрім доказів, передбачених у параграф 1 цієї статті, надає докази того, що торговельну марку було введено у дійсне використання протягом п'ятирічного строку, що передує даті подання або даті пріоритету, або докази наявності належних підстав для такого невикористання.	доказів, передбачених у частині першій цієї статті, надає також докази того, що було розпочато фактичне використання торговельної марки протягом п'яти років до дати подання або дати пріоритету заявки на пізнішу торговельну марку, або докази наявності поважних причин такого невикористання.	
192	3. In the absence of the proof referred to in paragraphs 1 and 2, an application for a declaration of invalidity on the basis of an earlier trade mark shall be rejected. 3. За відсутності доказів, зазначених у параграфах 1 і 2, заявку на визнання недійсності на підставі більш ранньої торговельної марки відхиляють.	3. За відсутності доказів, зазначених у частинах першій - другій цієї статті, в задоволенні заяви про визнання реєстрації недійсною на підставі більш ранньої торговельної марки відмовляється повністю.	
		У випадку одержання від власника більш ранньої торговельної марки відповіді з витребуваними доказами НОІВ надсилає її копію власнику пізнішої торговельної марки. Протягом одного місяця з дня одержання відповідного повідомлення власник пізнішої торговельної марки має право поінформувати НОІВ про своє ставлення до одержаних доказів.	
193	4. If the earlier trade mark has been used in accordance with Article 16 in relation to only part of the goods or services for which it is registered, it shall, for the purpose of the examination of the application for a declaration of invalidity, be deemed to be registered in respect of that part of the goods or services only.	4. Якщо фактичне використання більш ранньої торговельної марки було розпочате в Україні відповідно до статті 19 цього Закону лише для частини товарів і послуг, для яких вона зареєстрована, у провадженні щодо розгляду заяви про визнання реєстрації недійсною така торговельна	

	4. Якщо більш ранню торговельну марку використовували відповідно до статті 16 у зв'язку лише з частиною товарів чи послуг, для яких її зареєстровано, її вважають для цілей розгляду заявки на визнання недійсності зареєстрованою лише для такої частини товарів чи послуг.	марка вважається зареєстрованою лише щодо цієї частини товарів і послуг.	
194	5. Paragraphs 1 to 4 of this Article shall also apply where the earlier trade mark is an EU trade mark. In such a case, genuine use of the EU trade mark shall be determined in accordance with Article 15 of Regulation (EC) No 207/2009. 5. Параграфи 1-4 цієї статті також застосовуються, якщо більш рання торговельна марка є торговельною маркою ЄС. У такому разі дійсне використання торговельної марки ЄС визначають згідно зі статтею 15 Регламенту (ЄС) № 207/2009.	5. Положення цієї статті підлягають застосуванню також тоді, коли більш рання торговельна марка є торговельною маркою ЄС. У такому разі фактичне використання більш ранньої торговельної марки ЄС визначають відповідно до статті 18 Регламенту (ЄС) № 2017/1001.	Регламент (ЄС) № 207/2009 втратив чинність з 30/09/2017. Виправлено на чинний Регламент (ЄС) № 2017/1001 (EUTMR)
195	Article 47 Consequences of revocation and invalidity 1. A registered trade mark shall be deemed not to have had, as from the date of the application for revocation, the effects specified in this Directive, to the extent that the rights of the proprietor have been revoked. An earlier date, on which one of the grounds for revocation occurred, may be fixed in the decision on the application for revocation, at the request of one of the parties. Стаття 47 Наслідки анулювання та визнання недійсності 1. Зареєстровану торговельну марку вважають такою, що не мала з дня подання заявки на анулювання сили, визначеної у цій Директиві, тією мірою, якою було	Стаття 65. Наслідки припинення дії та визнання реєстрації недійсною 1. Реєстрацію вважають такою, що втратила чинність з дати подання до НОІВ заяви або зустрічного позову у судовому провадженні щодо порушення прав в обсязі, в якому дію реєстрації було припинено. На запит однієї зі сторін у рішенні про припинення дії реєстрації може бути встановлено більш ранню дату, на яку виникла одна з підстав для припинення дії.	Враховано статтю 62 EUTMR

	анульовано права власника. Більш ранню дату, коли виникла одна з підстав для анулювання, може бути встановлено у рішенні щодо заявки на анулювання на запит однієї зі сторін.		
196	2. A registered trade mark shall be deemed not to have had, as from the outset, the effects specified in this Directive, to the extent that the trade mark has been declared invalid. 2. Зареєстровану торговельну марку вважають такою, що не мала з самого початку сили, визначеної у цій Директиві, тією мірою, якою торговельну марку було визнано недійсною.	2. Реєстрацію вважають такою, що не набрала чинності з дати подання заявки, в обсязі, в якому реєстрацію було визнано недійсною. 3. При застосуванні положень щодо відшкодування шкоди, завданої недбалими або недобросовісними діями власника торговельної марки, а також щодо неправомірного збагачення зворотна дія припинення дії або визнання реєстрації недійсною не впливає на: а) будь-яке остаточне рішення щодо порушення прав, яке було виконано до ухвалення рішення про припинення дії або визнання реєстрації недійсною; б) договори, укладені до ухвалення рішення про припинення дії або визнання реєстрації недійсною, у частині, у якій їх було виконано до ухвалення такого рішення. Ґрунтуючись на принципі справедливості можна вимагати повернення сплачених за відповідним договором коштів в обґрунтованому обставинами розмірі.	
		Розділ IV. ПРОЦЕДУРИ СТОСОВНО НАЦІОНАЛЬНОЇ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНОЇ МАРКИ Глава 1. Реєстрація Стаття 46. Реєстрація 1. Якщо умови, яким повинна відповідати заявка, виконані та відсутні абсолютні підстави для відмови в реєстрації, передбачені статтею 9 цього Закону, НОІВ здійснює реєстрацію торговельної марки для	<i>Враховано статтю 51 EUTMR</i> <u>Registration</u> 1. Where an application meets the requirements set out in this Regulation and where no notice of opposition has been given within the period referred to in Article 46(1) or where any opposition entered has been finally disposed of by withdrawal, rejection or other disposition, the trade mark and the particulars referred to in Article 111(2) shall be recorded in the Register. The registration shall be published.

		чого вносить до Реєстру відомості зазначені у частині четвертій статті 47 цього Закону, про що здійснюється публікація в Бюлетені. Якщо відповідно до частини п'ятої статті 40 цього Закону НОІВ прийнято рішення про відмову в реєстрації торговельної марки щодо частини товарів і послуг, реєстрація здійснюється для товарів і послуг, щодо яких відсутні абсолютні підстави для відмови в реєстрації, передбачені статтею 9 цього Закону. Реєстрація здійснюється після набрання чинності таким рішенням. 2. Після здійснення реєстрації НОІВ видає заявнику свідоцтво. Свідоцтво видається у формі електронного документа, який є оригіналом, та надсилається власнику з використанням електронних засобів. Паперова копія свідоцтва виготовляється НОІВ та надсилається власнику засобами поштового зв'язку за умови сплати збору. 3. Форма свідоцтва і зміст зазначених у ньому відомостей встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. 4. Якщо право на одержання свідоцтва мають кілька осіб, кожній особі надсилається електронний примірник свідоцтва, який вважається оригіналом електронного документа.	2. The Office shall issue a certificate of registration. That certificate may be issued by electronic means. The Office shall provide certified or uncertified copies of the certificate subject to the payment of a fee, where those copies are issued other than by electronic means. 3. The Commission shall adopt implementing acts specifying the details to be contained in and the form of the certificate of registration referred to in paragraph 2 of this Article. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 207(2).
		Стаття 47. Реєстр 1. Реєстр є інформаційно-комунікаційною системою НОІВ, що забезпечує збирання, накопичення, захист,	<i>Враховано статтю 7 ЗУ «Про електронні документи та електронний документообіг»</i> <i>Враховано:</i> 1. Статті 2, 3, 7, 28-29, 32, 34 ЗУ «Про публічні електронні реєстри» 2. Статті 6, 7, 11-14, 16 ЗУ «Про

	облік, відображення, оброблення реєстрових даних та надання реєстрової інформації про зареєстровані торговельні марки за національною реєстрацією. 2. Порядок ведення Реєстру визначається центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. 3. Джерелом інформації Реєстру та підставою для внесення до Реєстру відомостей є заявка, заява власника торговельної марки або заінтересованої особи, рішення НОІВ, рішення Апеляційної палати, судові рішення, інші юридично значущі факти, що стосуються відомостей про зареєстровані торговельні марки за національною реєстрацією. 4. До Реєстру вносяться реєстрові дані, що включають відомості, передбачені пунктами 2) - 4) частини першої статті 31 цього Закону, а також інші відомості, визначені центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. Реєстрові дані зберігаються НОІВ безстроково. 5. Оброблення реєстрових даних, включаючи будь-які персональні дані, здійснюється НОІВ з метою: 1) здійснення діловодства за реєстраціями; 2) більш простого та ефективного доступу до реєстрової інформації; 3) створення звітів і статистичних даних, які дозволяють НОІВ оптимізувати свою діяльність і покращити функціонування державної системи правової охорони інтелектуальної власності. 4) надання реєстрової інформації, зокрема, для	<i>захист персональних даних»</i> <i>3. Статті 6, 10, 15 ЗУ «Про доступ до публічної інформації»</i>
--	--	--

		здійснення прав, наданих відповідно до цього Закону, та інформування про існування попередніх прав, що належать іншим особам. 6. Надання реєстрової інформації здійснюється з дотриманням вимог Закону України «Про захист персональних даних», а реєстрова інформація з обмеженим доступом надається в порядку і на умовах, визначених Законом України «Про доступ до публічної інформації». Реєстрова інформація, що містить персональні дані фізичної особи, не оприлюднюється та не надається на запит, окрім таких відомостей: прізвище, власне ім'я, по батькові (за наявності), адреса постійного чи тимчасового місця проживання, адреса для листування. 7. Реєстр здійснює взаємодію з іншими публічними електронними реєстрами, інформаційно-комунікаційними системами та системою електронної інформаційної взаємодії у встановленому законодавством України порядку, з дотриманням вимог Законів України «Про захист персональних даних», «Про захист інформації в інформаційно-комунікаційних системах». У порядку загального доступу реєстрова інформація, крім інформації з обмеженим доступом: 1) оприлюднюється у формі відкритих даних на Єдиному державному веб-порталі відкритих даних; 2) розміщується на офіційному вебсайті НОІВ. 8. До Реєстру за ініціативою власника торговельної марки або заінтересованих осіб можуть бути внесені зміни згідно з установленим переліком можливих змін.	
--	--	--	--

		9. За результатами внесення до Реєстру змін або виправлення описок чи помилок НОІВ надає виписку з Реєстру, яка містить відомості про внесену зміну або виправлену описку чи помилку. Будь-яка особа може одержати витяг з Реєстру, що містить відомості про національну реєстрацію, актуальні на дату та час формування витягу або на дату та час, визначені особою, або інформацію про відсутність таких відомостей у Реєстрі. НОІВ формує та надає витяг з Реєстру за заявою, поданою до НОІВ, в якій зазначено номер національної реєстрації. Витяг з Реєстру може бути наданий за запитом, поданим в електронній формі з використанням програмного забезпечення Реєстру, розміщеного на офіційному вебсайті НОІВ. Запит підписується з використанням кваліфікованого електронного підпису або удосконаленого електронного підпису, що базується на кваліфікованому сертифікаті електронного підпису, відповідно до вимог Закону України «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги». За надання витягу з Реєстру щодо національної реєстрації сплачується збір. Виписка або витяг надаються у формі електронного документа, який є оригіналом, та надсилаються особі з використанням електронних засобів. За заявою особи НОІВ може бути виготовлена паперова копія виписки або витягу, яка надсилається особі засобами поштового зв'язку. 10. Особа, інформація про яку міститься у Реєстрі, обов'язково інформується про запити будь-яких осіб щодо наявної у Реєстрі інформації про неї та належні їй права на торговельну марку, а також про збирання, оброблення, внесення такої інформації до Реєстру, її	
--	--	---	--

		зміну та видалення, крім випадків, передбачених законом.	
197	SECTION 3 Duration and renewal of registration Article 48 Duration of registration 1. Trade marks shall be registered for a period of 10 years from the date of filing of the application. СЕКЦІЯ 3 Строк дії та продовження реєстрації Стаття 48 Строк дії реєстрації 1. Торговельні марки реєструють на десятирічний строк з дня подання заявки.	Стаття 48. Строк дії реєстрації 1. Строк дії реєстрації торговельної марки становить 10 років з дати подання заявки до НОІВ.	<i>Враховано:</i> 1. <i>Статтю 13 Сінгапурського договору</i> 2. <i>Статтю 52 EUTMR</i>
198	2. Registration may be renewed in accordance with Article 49 for further 10-year periods. 2. Реєстрацію може бути продовжено відповідно до статті 49 на додаткові строки у 10 років.	2. Строк дії реєстрації торговельної марки може бути послідовно продовжений щоразу на 10 років відповідно до статті 49 цього Закону.	
199	Article 49 Renewal 1. Registration of a trade mark shall be renewed at the request of the proprietor of the trade mark or any person authorised to do so by law or by contract, provided that the renewal fees have been paid. Member States may provide that receipt of payment of the renewal fees is to be deemed to constitute such a request.	Стаття 49. Продовження строку дії реєстрації 1. Строк дії реєстрації торговельної марки продовжується за заявою власника торговельної марки або будь-якої особи, уповноваженої законом або договором, за умови сплати збору за продовження строку дії реєстрації у строк, встановлений відповідно до цієї статті.	<i>Враховано:</i> 1. <i>Статтю 13 Сінгапурського договору</i> 2. <i>Статтю 53 EUTMR</i> Положення статті 49(1) TMD «Держави-члени можуть передбачити, що отримання зборів за продовження необхідно вважати запитом про таке» включені в ч.7 цієї статті Закону

	Стаття 49 Продовження 1. Реєстрацію торговельної марки продовжують на запит власника торговельної марки або будь-якої особи, уповноваженої на таке правом або договором, за умови, що сплачено збори за продовження. Держави-члени можуть передбачити, що отримання зборів за продовження необхідно вважати запитом про таке.		
200	2. The office shall inform the proprietor of the trade mark of the expiry of the registration at least six months before the said expiry. The office shall not be held liable if it fails to give such information. 2. Офіс повідомляє власника торговельної марки про завершення строку реєстрації щонайменше за шість місяців до такого завершення. Офіс не несе відповідальність за ненадання такої інформації.	2. НОІВ повідомляє власника (власників) торговельної марки про завершення строку дії реєстрації щонайменше за шість місяців до дня його завершення. Відсутність відповідного інформаційного повідомлення або його неодержання власником (власниками) не впливає на закінчення строку дії реєстрації.	
201	3. The request for renewal shall be submitted and the renewal fees shall be paid within a period of at least six months immediately preceding the expiry of the registration. Failing that, the request may be submitted within a further period of six months immediately following the expiry of the registration or of the subsequent renewal thereof. The renewal fees and an additional fee shall be paid within that further period. 3. Запит на продовження подають і збори за продовження сплачують протягом щонайменше шести місяців, що безпосередньо передують завершенню строку реєстрації. У разі нездійснення такого запиту можна подати протягом наступних шести місяців, що йдуть відразу після завершення строку реєстрації або його подальшого продовження. Збори за продовження	3. Заява про продовження строку дії реєстрації та збір за кожне продовження строку дії реєстрації мають надійти до НОІВ до кінця поточного періоду строку дії реєстрації, за умови сплати збору протягом шести останніх його місяців. Збір за продовження дії реєстрації може бути сплачено, а заява про продовження строку дії реєстрації – надійти до НОІВ протягом додаткових шести місяців після встановленого строку. У цьому разі розмір зазначеного збору збільшується на 50 відсотків.	

	та додатковий збір сплачують протягом такого наступного строку.		
		4. Заява про продовження строку дії реєстрації повинна містити: 1) ім'я (повне найменування) власника реєстрації; 2) номер реєстрації, строк дії якої має бути продовжений; 3) зазначення того, що строк дії має бути продовжений для всіх або частини товарів і послуг. Якщо продовження заявляється лише для частини класів МКТП або окремих товарів і послуг, в заяві зазначаються такі класи МКТП або товари і послуги, згруповані відповідно до класів МКТП, стосовно яких строк дії має бути продовжений. 5. Одна заява про продовження строку дії реєстрації торговельної марки може бути подана стосовно двох або більше реєстрацій за умови, що власником таких реєстрацій є одна і та сама особа та за продовження строку дії кожної реєстрації сплачується відповідний збір. 6. Інші вимоги до заяви про продовження строку дії реєстрації встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. 7. Оплата збору за продовження строку дії реєстрації, здійснена відповідно до цієї статті, прирівнюється до заяви про продовження строку дії реєстрації за умови, що така сплата містить усі необхідні дані для встановлення призначення платежу, зазначені у частині четвертій цієї статті. Якщо продовження заявляється лише для частини	Змінено послідовність частин

		класів МКТП або окремих товарів і послуг та оплата збору здійснюється особою, уповноваженою законом або договором, подання заяви про продовження строку дії реєстрації та підтвердження відповідних повноважень є обов'язковим. 8. Заява про продовження строку дії реєстрації розглядається протягом одного місяця з дня її одержання НОІВ.	
202	4. Where the request is submitted or the fees paid in respect of only some of the goods or services for which the trade mark is registered, registration shall be renewed for those goods or services only. 4. Якщо запит подано або збори сплачено лише у зв'язку з деякими товарами чи послугами, для яких зареєстровано торговельну марку, реєстрацію продовжують лише для таких товарів чи послуг.		Змінено послідовність частин: ці положення розкриті в ч.10 цієї статті Закону
		9. Якщо заява про продовження строку дії реєстрації не відповідає вимогам, встановленим частинами третьою - четвертою цієї статті, НОІВ приймає рішення про залишення заяви без руху, порядок прийняття та виконання якого встановлений статтею 95 цього Закону. Якщо недоліки стосуються сплати збору за продовження строку дії реєстрації не в повному обсязі та не можливо визначити, за яку частину класів МКТП сплачено збір, НОІВ зараховує сплату збору за продовження строку дії реєстрації за класи МКТП у порядку зростання номерів класів МКТП, зазначених в реєстрації. Права власника щодо продовження дії реєстрації можуть бути відновлені відповідно до статті 93 цього Закону.	

		У разі відновлення прав власника щодо застосування абзацу другої частини третьої цієї статті, додатковий шестимісячний строк віднімається від однорічного строку, встановленого в частині другій статті 93 цього Закону.	
203	5. Renewal shall take effect from the day following the date on which the existing registration expires. The renewal shall be recorded in the register. 5. Продовження набуває чинності з дня, наступного після дня завершення строку дії чинної реєстрації. Запис про продовження необхідно внести у реєстр.	10. Продовження строку дії реєстрації торговельної марки набуває чинності з дня, наступного за днем закінчення строку дії реєстрації. Дія реєстрації припиняється з першого дня періоду строку дії реєстрації, за який збір не сплачено. Відомості про продовження строку дії реєстрації або про припинення дії реєстрації вносяться до Реєстру, про що здійснюється публікація в Бюлетені. Якщо заяву про продовження строку дії реєстрації подано або відповідний збір сплачено лише для частини товарів і послуг, стосовно яких торговельну марку зареєстровано, строк дії реєстрації продовжується лише для цих товарів і послуг.	Розкрито положення статті 49 (4) TMD
		Стаття 50. Зміни стосовно реєстрації 1. До Реєстру за заявою власника реєстрації або заінтересованої особи можуть бути внесені зміни згідно з переліком, встановленим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. 2. До представлення торговельної марки, яке внесене до Реєстру, не можуть бути внесені зміни, окрім несуттєвих змін стосовно імені (найменування) та/або адреси власника, включених до представлення. 3. Помилки у внесених до Реєстру відомостях виправляються за ініціативою власника реєстрації,	<i>Враховано:</i> 1. <i>Статтю 12 Сінгапурського договору</i> 2. <i>Статті 54 та 55 EUTMR</i> <u>Alteration</u> 1. The EU trade mark shall not be altered in the Register during the period of registration or on renewal thereof. 2. Nevertheless, where the EU trade mark includes the name and address of the proprietor, any alteration thereof not substantially affecting the identity of the trade mark as originally registered may be registered at the request of the proprietor. 3. The request for alteration shall include the element of the mark to be altered and that element in its altered version.

		заінтересованої особи або НОІВ. 4. Вимоги до заяви та документів, що до неї додаються, а також порядок внесення змін до Реєстру встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. За подання заяви про внесення будь-якої із змін або про виправлення помилки сплачується збір, за умови, що зміна виникла через залежні від подавця заяви обставини, а помилка не є очевидною чи технічною. Одна заява може стосуватися змін в кількох реєстраціях одного і того самого власника. У цьому разі збір за подання заяви сплачується за кожну зміну щодо кожної реєстрації окремо. 5. Відомості, внесені до Реєстру, опубліковуються в Бюлетені.	The Commission shall adopt implementing acts specifying the details to be contained in the request for alteration. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 207(2). 4. The request shall be deemed not to have been filed until the required fee has been paid. If the fee has not been paid or has not been paid in full, the Office shall inform the applicant accordingly. A single request may be made for the alteration of the same element in two or more registrations of the same proprietor. The required fee shall be paid in respect of each registration to be altered. If the requirements governing the alteration of the registration are not fulfilled, the Office shall communicate the deficiency to the applicant. If the deficiency is not remedied within a period to be specified by the Office, the Office shall reject the request. 5. The publication of the registration of the alteration shall contain a representation of the EU trade mark as altered. Third parties whose rights may be affected by the alteration may challenge the registration thereof within the period of three months following publication. Articles 46 and 47 and rules adopted pursuant to Article 48 shall apply to the publication of the registration of the alteration. <u>Change of the name or address</u> 1. A change of the name or address of the proprietor of the EU trade mark which is not an alteration of the EU trade mark pursuant to Article 54(2) and which is not the consequence of a whole or partial transfer of the EU trade mark
--	--	---	---

			shall, at the request of the proprietor, be recorded in the Register. The Commission shall adopt implementing acts specifying the details to be contained in a request for the change of name or address pursuant to the first subparagraph of this paragraph. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 207(2). 2. A single request may be made for the change of the name or address in respect of two or more registrations of the same proprietor. 3. If the requirements governing the recording of a change are not fulfilled, the Office shall communicate the deficiency to the proprietor of the EU trade mark. If the deficiency is not remedied within a period to be specified by the Office, the Office shall reject the request. 4. Paragraphs 1, 2 and 3 shall also apply to a change of the name or address of the registered representative. 5. Paragraphs 1 to 4 shall apply to applications for EU trade marks. The change shall be recorded in the files kept by the Office on the EU trade mark application.
		Стаття 51. Поділ реєстрації 1. Власник має право поділити реєстрацію на дві і більше окремі реєстрації, шляхом розподілу між ними перелічених у первинній реєстрації товарів і послуг таким чином, щоб кожна з виділених реєстрацій не містила товари і послуги, ідентичні та споріднені з товарами і послугами, переліченими у первинній та інших виділених реєстраціях.	<i>Враховано:</i> 1. <i>Статтю 7 Сінгапурського договору</i> 2. <i>Статтю 56 EUTMR</i> <u>Division of the registration</u> 1. The proprietor of the EU trade mark may divide the registration by declaring that some of the goods or services included in the original registration will be the subject of one or more divisional

		2. Поділ реєстрації здійснюється на підставі заяви власника про внесення до реєстрації відповідних змін, за умови сплати збору за поділ реєстрації. Вимоги до заяви, а також порядок поділу реєстрації встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. За подання заяви сплачується збір. 3. Заява про поділ реєстрації не підлягає розгляду: 1) якщо проти первинної реєстрації подано заперечення і виділення з неї реєстрації (реєстрацій) призведе до розділення переліку товарів і послуг, стосовно яких подано заперечення відповідно до статті 52 цього Закону, до того як рішення, прийняте за результатами розгляду заперечення, набере чинності або провадження щодо розгляду заперечення не буде закрито; 2) якщо вона подана протягом строку, передбаченого частиною першою статті 52 цього Закону для подання заперечення проти реєстрації торговельної марки; 3) якщо проти первинної реєстрації до НОІВ подано заяву про припинення її дії або визнання її недійсною і виділення з неї реєстрації (реєстрацій) призведе до розділення переліку товарів і послуг, стосовно яких подано заяву про припинення дії реєстрації або визнання її недійсною, до того як рішення, прийняте за результатами розгляду заяви, набере чинності або провадження щодо розгляду заяви не буде закрито; 4) якщо проти первинної реєстрації в судовому порядку подано зустрічний позов про припинення її дії або визнання її недійсною і виділення з неї реєстрації (реєстрацій) призведе до розділення переліку товарів і послуг, стосовно яких подано позовну заяву, до того як відомості про судові	registrations. The goods or services in the divisional registration shall not overlap with the goods or services which remain in the original registration or those which are included in other divisional registrations. 2. The declaration of division shall not be admissible: (a) if, where an application for revocation of rights or for a declaration of invalidity has been entered at the Office against the original registration, such a divisional declaration has the effect of introducing a division amongst the goods or services against which the application for revocation of rights or for a declaration of invalidity is directed, until the decision of the Cancellation Division has become final or the proceedings are finally terminated otherwise; (b) if, where a counterclaim for revocation or for a declaration of invalidity has been entered in a case before an EU trade mark court, such a divisional declaration has the effect of introducing a division amongst the goods or services against which the counterclaim is directed, until the mention of the EU trade mark court's judgment is recorded in the Register pursuant to Article 128(6). 3. If the requirements laid down in paragraph 1 and pursuant to the implementing acts referred to in paragraph 8 are not fulfilled, or the list of goods and services which form the divisional registration overlap with the goods and services which remain in the original registration, the Office shall invite the proprietor of the EU trade mark to remedy the deficiencies within such period as it may specify. If the deficiencies are not remedied before the
--	--	--	--

		рішення, прийняте за результатами розгляду справи набрало законної сили або провадження щодо розгляду зустрічного позову не буде закрито. 4. Поділ реєстрації набирає чинності з дати внесення відомостей про виділену реєстрацію (реєстрації) до Реєстру. Після внесення відомостей про виділену реєстрацію (реєстрації) до Реєстру заява про поділ не може бути відкликана. Внесення відомостей про виділену реєстрацію (реєстрації) до Реєстру не розпочинає перебіг нового строку для подання заперечень відповідно до статті 52 цього Закону. 5. Дата подання виділеної реєстрації (реєстрацій) є такою самою, як дата подання первинної реєстрації. Дата пріоритету виділеної реєстрації (реєстрацій) встановлюється, якщо на це є підстава, такою самою, як дата пріоритету первинної реєстрації. 6. Усі подані до НОІВ заяви щодо первинної реєстрації, а також збори, сплачені щодо неї до дня одержання НОІВ заяви про поділ реєстрації, вважаються поданими або сплаченими щодо виділеної реєстрації (реєстрацій). Збори за первинну реєстрацію, які були належним чином сплачені до дня одержання НОІВ заяви про поділ, не повертаються.	period expires, the Office shall refuse the declaration of division. 4. The declaration of division shall be subject to a fee. The declaration shall be deemed not to have been made until the fee has been paid. 5. The division shall take effect on the date on which it is entered in the Register. 6. All requests and applications submitted and all fees paid with regard to the original registration prior to the date on which the Office receives the declaration of division shall be deemed also to have been submitted or paid with regard to the divisional registration or registrations. The fees for the original registration which have been duly paid prior to the date on which the declaration of division is received shall not be refunded. 7. The divisional registration shall preserve the filing date and any priority date and seniority date of the original registration. 8. The Commission shall adopt implementing acts specifying: (a) the details to be contained in a declaration of the division of a registration pursuant to paragraph 1; (b) the details as how to process a declaration of the division of a registration, ensuring that a separate file, including a new registration number, is established for the divisional registration. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 207(2).
		Глава 3. Відмова від реєстрації, припинення дії реєстрації, визнання реєстрації недійсною	<i>Враховано статтю 57 EUTMR</i> <i>Surrender</i> <i>1. An EU trade mark may be</i>

		Стаття 56. Відмова від реєстрації 1. Власник реєстрації в будь-який час може відмовитися від неї щодо частини або всіх товарів і послуг, для яких зареєстрована торговельна марка, шляхом подання до НОІВ письмової заяви про відмову від реєстрації. 2. Відомості про відмову від реєстрації вносяться до Реєстру, про що здійснюється публікація в Бюлетені. Відмова набирає чинності з дати внесення відомостей про неї до Реєстру. 3. Якщо заяву про відмову від реєстрації подано до НОІВ після подання заяви про припинення дії такої реєстрації або про визнання її недійсною відповідно до статті 63 цього Закону, відмова від реєстрації може бути здійснена, якщо за заявою про припинення дії реєстрації або про визнання її недійсною винесено рішення про: задоволення заяви частково щодо тих товарів і послуг, які не зазначені в заяві про відмову від реєстрації; відмову в задоволенні заяви повністю; закриття провадження щодо заяви. 4. Відомості про відмову від реєстрації можуть бути внесені до Реєстру лише за наявності згоди всіх співвласників реєстрації та власників прав, що пов'язані з нею, внесених до Реєстру. 5. Якщо до Реєстру були внесені відомості стосовно передання прав на торговельну марку в управління, обтяження прав на торговельну марку, накладення арешту на права на торговельну марку, застосування спеціальних економічних та інших обмежувальних заходів (санкцій) відповідно до Закону України «Про	<i>surrendered in respect of some or all of the goods or services for which it is registered.</i> <i>2. The surrender shall be declared to the Office in writing by the proprietor of the trade mark. It shall not have effect until it has been entered in the Register. The validity of the surrender of an EU trade mark which is declared to the Office subsequent to the submission of an application for revocation of that trade mark pursuant to Article 63(1) shall be conditional upon the final rejection or withdrawal of the application for revocation.</i> <i>3. Surrender shall be entered only with the agreement of the proprietor of a right relating to the EU trade mark and which is entered in the Register. If a licence has been registered, surrender shall be entered in the Register only if the proprietor of the EU trade mark proves that he has informed the licensee of his intention to surrender. The entry of the surrender shall be made on expiry of the three-month period after the date on which the proprietor satisfies the Office that he has informed the licensee of his intention to surrender, or before the expiry of that period, as soon as he proves that the licensee has given his consent.</i> <i>4. If the requirements governing surrender are not fulfilled, the Office shall communicate the deficiencies to the declarant. If the deficiencies are not remedied within a period to be specified by the Office, the Office shall reject the entry of surrender in the Register.</i> <i>5. The Commission shall adopt implementing acts specifying the details to be contained in a declaration of surrender pursuant to paragraph 2 of this Article and the kind of</i>
--	--	--	---

		санкції», відомості про відмову від реєстрації не можуть бути внесені до Реєстру. 6. Якщо до Реєстру були внесені відомості про видачу ліцензії на торговельну марку, відомості про відмову від реєстрації вносяться до Реєстру тільки в тому випадку, якщо власник торговельної марки надасть докази повідомлення ліцензіата про свій намір відмовитися від реєстрації. Відомості про відмову від реєстрації вносяться до Реєстру після закінчення тримісячного строку з дня подання власником доказів того, що він повідомив ліцензіата про свій намір відмовитися від реєстрації, або до спливу цього строку за умови надання ліцензіатом згоди. 7. Вимоги до заяви про відмову від реєстрації, документів, що підтверджують згоду на таку відмову заінтересованих осіб, вказаних в частинах четвертій – шостій цієї статті, та порядок її розгляду встановлюються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.	<i>documentation required to establish a third party's agreement pursuant to paragraph 3 of this Article. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 207(2).</i>
		Стаття 57. Підстави для припинення дії реєстрації 1. Дія реєстрації може бути припинена на підставі поданої до НОІВ заяви або у судовому порядку на підставі зустрічного позову у провадженні щодо порушення прав, якщо: 1) власник не розпочав фактичне використання торговельної марки в Україні стосовно товарів або послуг, для яких її зареєстровано, протягом п'ятирічного строку відповідно до статті 19 цього Закону, та відсутні поважні причини такого невикористання.	<i>Враховано статтю 19 TMD</i> Потрібно вносити зміни в статтю 497 Цивільного кодексу України: «1. Чинність майнових прав інтелектуальної власності на торговельну марку припиняється в установленому законом порядку достроково у зв'язку з перетворенням торговельної марки у загальноживане позначення певного виду товарів чи послуг загальноживану назву в торгівлі для товару чи послуги, стосовно яких її було зареєстровано, а також в інших випадках, передбачених законом.

		Дія реєстрації не може бути припинена, якщо у строк від завершення п'ятирічного строку та до подання заяви про припинення дії реєстрації або зустрічного позову було розпочато або відновлено фактичне використання торговельної марки. Якщо початок або відновлення використання відбулись протягом тримісячного строку до подання заяви про припинення дії реєстрації або зустрічного позову, який розпочався не раніше, ніж після завершення безперервного п'ятирічного строку невикористання, таке використання не беруть до уваги, якщо підготовку до початку або відновлення використання розпочато лише після того, як власник довідався про можливість подання заяви про припинення дії реєстрації або зустрічного позову; 2) якщо внаслідок дій або бездіяльності власника торговельна марка перетворилася на загальноновживану назву в торгівлі для товару чи послуги, стосовно яких її було зареєстровано; 3) якщо внаслідок використання торговельної марки власником або з його дозволу іншою особою у зв'язку з товарами чи послугами, для яких її зареєстровано, торговельна марка може ввести громадськість в оману щодо властивостей, якості або географічного походження таких товарів чи послуг. 2. Якщо підстави для припинення дії реєстрації поширюються лише на деякі товари і послуги, для яких торговельну марку зареєстровано, дія реєстрації припиняється лише щодо таких товарів і послуг.	2. Чинність майнових прав інтелектуальної власності на торговельну марку може бути припинено достроково за ініціативою особи, якій вони належать, якщо це не суперечить умовам договору, а також в інших випадках, передбачених законом. 3. Якщо у зв'язку з достроковим припиненням чинності виключних майнових прав інтелектуальної власності на торговельну марку завдано збитків особі, якій було надано дозвіл на її використання, такі збитки відшкодовуються особою, яка надала зазначений дозвіл, якщо інше не встановлено договором чи законом.»
		Стаття 58. Абсолютні підстави для визнання реєстрації недійсною 1. Реєстрація може бути визнана недійсною на підставі поданої до НОІВ заяви або у судовому порядку на	<i>Враховано статтю 4 (2) TMD</i>

		підставі зустрічного позову у провадженні щодо порушення прав, якщо: 1) торговельну марку зареєстровано з порушенням вимог статті 9 цього Закону; 2) заявник подав заявку недобросовісно. 2. Якщо торговельну марку зареєстровано з порушенням вимог пунктів 2) – 4) частини першої статті 9 цього Закону, реєстрація не може бути визнана недійсною, у разі якщо внаслідок використання торговельної марки після реєстрації вона набула розрізняльної здатності відносно товарів або послуг, для яких її зареєстровано. 3. Якщо підстави для визнання реєстрації недійсною поширюються лише на деякі товари і послуги, для яких торговельну марку зареєстровано, реєстрація може бути визнана недійсною лише щодо таких товарів і послуг.	
		Стаття 59. Відносні підстави для визнання реєстрації недійсною 1. Реєстрація може бути визнана недійсною на підставі поданої до НОІВ заяви або у судовому порядку на підставі зустрічного позову у провадженні щодо порушення прав, якщо: 1) існує більш рання торговельна марка, передбачена частиною другою статті 10 цього Закону, та виконується одна з умов частини першої статті 10 цього Закону; 2) існує торговельна марка та виконуються відповідні умови, як передбачено частиною третьою статті 10 цього Закону; 3) існує назва місця походження товару або географічне зазначення та виконуються відповідні	<i>Враховано статтю 5(4)(a), 5(4)(c) TMD</i>

		умови, як передбачено частиною четвертою статті 10 цього Закону; 4) існує комерційне найменування та виконуються відповідні умови, як передбачено частиною п'ятою статті 10 цього Закону; 5) права на інше позначення, що використовується під час торгівлі, були набуті до дати подання заявки на пізнішу торговельну марку, або, у відповідних випадках, до дати пріоритету, заявленого стосовно заявки на пізнішу торговельну марку, та якщо це позначення надає його власнику забороняти використання пізнішої торговельної марки; 6) існує більш раннє право та виконуються відповідні умови, як передбачено частиною шостою статті 10 цього Закону; 7) торговельну марку можна сплутати з більш ранньою торговельною маркою, яка охороняється в іноземній державі, за умови, що на дату подання заявки заявник діяв недобросовісно. Усі умови, зазначені в цій частині, мають бути виконані на дату подання заявки, а якщо заявлено пріоритет, то на дату пріоритету. 2. Реєстрація не може бути визнана недійсною, якщо власник більш ранньої торговельної марки або іншого раніше набутого права, зазначених у частині першій цієї статті, надав згоду на реєстрацію пізнішої торговельної марки до подання заяви про визнання реєстрації недійсною або зустрічного позову. 3. Якщо власник більш ранньої торговельної марки або іншого раніше набутого права, зазначених у частині першій цієї статті, раніше подав заяву про визнання реєстрації недійсною або зустрічний позов, він не має права подавати нову заяву про визнання реєстрації недійсною або новий позов на підставі	
--	--	---	--

		іншого зі згаданих прав, які він міг би застосувати для обґрунтування своєї першої заяви або зустрічного позову. 4. Якщо підстави для визнання реєстрації недійсною поширюються лише на деякі товари і послуги, для яких торговельну марку зареєстровано, реєстрація може бути визнана недійсною лише щодо таких товарів і послуг.	
		Стаття 60. Припинення дії реєстрації або визнання її недійсною апостеріорі 1. Якщо про старшинство зареєстрованої торговельної марки, від якої власник відмовився або не продовжив строк її дії, заявлено під час реєстрації торговельної марки ЄС, дію реєстрації, яка є підставою для старшинства, можна припинити або визнати її недійсною апостеріорі, за умови, що на день відмови або спливу строку дії існували підстави для припинення дії такої реєстрації або визнання її недійсною. У такому разі старшинство втрачає чинність.	<i>Враховано статтю 6 TMD</i>
		Стаття 61. Відсутність розрізняльної здатності або репутації більш ранньої торговельної марки, що перешкоджає визнанню недійсною реєстрації торговельної марки 1. Заява про визнання реєстрації пізнішої торговельної марки недійсною, подана на підставі більш ранньої торговельної марки, не задовольняється на дату її подання, якщо б вона не підлягала задоволенню на дату подання або дату пріоритету пізнішої торговельної марки за наявності будь-якої з таких умов:	<i>Враховано статтю 8 TMD</i>

		1) більш рання торговельна марка, реєстрація якої може бути визнана недійсною відповідно до частини першої статті 58 цього Закону на підставі порушення вимог пунктів 2) - 4) частини першої статті 9 цього Закону, ще не набула розрізняльної здатності, як передбачено частиною другою статті 58 цього Закону; 2) більш рання торговельна марка, реєстрація якої може бути визнана недійсною відповідно до пункту 1) частини першої статті 59 цього Закону на підставі порушення вимог пункту 2) частини першої статті 10 цього Закону, ще не стала достатньо розрізняльною, щоб підтвердити висновок про ймовірності сплутування громадськістю у розумінні пункту 2) частини першої статті 10 цього Закону; 3) більш рання торговельна марка, реєстрація якої може бути визнана недійсною відповідно до пункту 1) частини першої статті 59 цього Закону на підставі порушення вимог пункту 3) частини першої статті 10 цього Закону, ще не мала репутації у розумінні пункту 3) частини першої статті 10 цього Закону.	
		Стаття 62. Обмеження внаслідок мовчазної згоди 1. Якщо власник більш ранньої торговельної марки, зазначеної у частині другій статті 10 цього Закону, мовчазно допускав використання пізнішої зареєстрованої торговельної марки впродовж безперервного п'ятирічного строку, будучи обізнаним про таке використання, він не має права на підставі більш ранньої торговельної марки подавати заяву про визнання реєстрації пізнішої торговельної марки недійсною стосовно товарів і послуг, для яких фактично використовувалась пізніша торговельна марка, крім випадків, коли заявку на реєстрацію пізнішої торговельної марки було подано	<i>Враховано статтю 9 TMD</i>

		недобросовісно. 2. Положення частини першої цієї статті також застосовуються до власників прав, зазначених у частинах п'ятій - шостій статті 10, а також прав на позначення, що використовується під час торгівлі відповідно до пункту 5) частини першої статті 59 цього Закону. 3. У випадках, передбачених частинами першою - другою цієї статті, власник пізніше зареєстрованої торговельної марки не має права заперечувати проти використання більш раннього права, навіть якщо таке право більше не може бути протиставлене пізнішій торговельній марці.	
		Розділ V. ОСКАРЖЕННЯ Стаття 66. Рішення та повідомлення НОІВ, що підлягають оскарженню 1. Рішення та повідомлення НОІВ, прийняті у зв'язку з процедурами, передбаченими розділами III-IV, VI, XI цього Закону, можуть бути оскаржені в досудовому порядку до Апеляційної палати або в судовому порядку до Вищого суду з питань інтелектуальної власності. Рішення та повідомлення НОІВ набувають чинності лише з дня закінчення строку для оскарження, зазначеного в статті 68 цього Закону. 2. Повідомлення НОІВ, яке не припиняє провадження щодо однієї зі сторін, може бути оскаржено лише разом із остаточним рішенням, прийнятим за результатами провадження. Повідомлення НОІВ, які можуть бути оскаржені окремо від остаточного	<i>Враховано статтю 66 EUTMR</i> <u>Decisions subject to appeal</u> 1. An appeal shall lie from decisions of any of the decision-making instances of the Office listed in points (a) to (d) of Article 159, and, where appropriate, point (f) of that Article. Those decisions shall take effect only as from the date of expiration of the appeal period referred to in Article 68. The filing of the appeal shall have suspensive effect. 2. A decision which does not terminate proceedings as regards one of the parties can only be appealed together with the final decision, unless the decision allows separate appeal.

		рішення НОІВ до його прийняття визначаються цим Законом.	
		Стаття 67. Особи, які мають право подати скаргу до Апеляційної палати 1. Учасник провадження в НОІВ, а саме: заявник, власник торговельної марки, особа, яка подала заперечення проти реєстрації торговельної марки, особа, яка подала заяву про припинення дії реєстрації, заяву про визнання реєстрації недійсною, чи інша заінтересована особа, яка звернулась до НОІВ із заявою з метою забезпечення реалізації свого права, свободи чи законного інтересу або виконання нею визначеного законом обов'язку, має право оскаржити рішення або повідомлення НОІВ до Апеляційної палати, якщо такий учасник провадження вважає, що: 1) рішенням чи його виконанням порушено або може бути порушено його право, свобода чи законний інтерес; 2) повідомлення негативно впливає на його право, свободу чи законний інтерес.	<i>Враховано</i> 1. Статтю 78 ЗУ «Про адміністративну процедуру» 2. Статтю 67 EUTMR <u>Persons entitled to appeal and to be parties to appeal proceedings</u> Any party to proceedings adversely affected by a decision may appeal. Any other parties to the proceedings shall be parties to the appeal proceedings as of right.
		Стаття 68. Строки оскарження до Апеляційної палати та форма скарги 1. Рішення або повідомлення НОІВ, яке не припиняє провадження щодо однієї зі сторін, можуть бути оскаржені до Апеляційної палати учасником провадження протягом двох місяців з дня одержання ним рішення НОІВ. Скарга на повідомлення НОІВ, яке може бути оскаржене до прийняття остаточного рішення НОІВ, подається протягом двох місяців з дня одержання повідомлення учасником провадження.	1. Враховано статтю 80-81 ЗУ «Про адміністративну процедуру» 2. Враховано статтю 68 EUTMR <u>Time limit and form of appeal</u> 1. Notice of appeal shall be filed in writing at the Office within two months of the date of notification of the decision. The notice shall be deemed to have been filed only when the fee for appeal has been paid. It shall be filed in the language of the proceedings in which the decision subject to appeal was

		Скарга вважається належним чином поданою лише після сплати відповідного збору. 2. У разі порушення без поважних причин строку, встановленого частиною першою цієї статті, для подання скарги та сплати збору за подання скарги або невідповідності такого збору встановленим вимогам, скарга вважається неподаною. Строк подання скарги та сплати відповідного збору, встановлений частиною першою цієї статті, не може бути продовжений. Право особи на оскарження рішення чи повідомлення НОІВ може бути відновлено відповідно до статті 93 цього Закону. 3. Скарга подається в письмовій (електронній або паперовій) формі. До скарги додаються документи, необхідні для її розгляду, або копії таких документів. 4. Вимоги до скарги, порядок її подання та розгляду визначаються цим Законом та прийнятим на його основі регламентом Апеляційної палати, затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.	taken. Within four months of the date of notification of the decision, a written statement setting out the grounds of appeal shall be filed. 2. In inter partes proceedings, the defendant may, in his response, seek a decision annulling or altering the contested decision on a point not raised in the appeal. Such submissions shall cease to have effect should the appellant discontinue the proceedings.
		Стаття 69. Розгляд скарги Апеляційною палатою 1. У разі одержання Апеляційною палатою скарги на рішення НОІВ та сплати збору за її подання, рішення НОІВ, що оскаржується, не набирає чинності до набрання чинності рішенням Апеляційної палати. У разі одержання Апеляційною палатою скарги на повідомлення НОІВ та сплати збору за її подання, провадження зупиняється до затвердження рішення	<i>Враховано статті 70 та 71(3) EUTMR</i> <u>Examination of appeals</u> 1. If the appeal is admissible, the Board of Appeal shall examine whether the appeal is allowable. 2. In the examination of the appeal, the Board of Appeal shall invite the parties, as often as necessary, to file observations, within a period to be fixed

		Апеляційної палати. 2. Скарга проти рішення та повідомлення НОІВ розглядається згідно з регламентом Апеляційної палати, протягом двох місяців з дня одержання скарги та документа про сплату збору за її подання, в межах мотивів, викладених у скарзі та під час її розгляду, а також з урахуванням відповіді іншої сторони у разі її наявності. Строк розгляду скарги продовжується за ініціативою особи, яка подала скаргу, але не більше ніж на два місяці, якщо до його спливу буде подано відповідну заяву та сплачено збір за її подання. Строк розгляду скарги може бути одноразово продовжений за ініціативою НОІВ, але не більше ніж на два місяці, якщо протягом строку, встановленого абзацом першим цієї частини здійснити розгляд скарги неможливо. 3. У разі невідповідності вимогам, встановленим частинами першою та третьою статті 68 цього Закону, НОІВ приймає рішення про залишення скарги без руху, порядок прийняття та виконання якого встановлений статтею 95 цього Закону. 4. Під час розгляду скарги Апеляційна палата запрошує сторони надавати усні та письмові пояснення, докази, доводи настільки часто, наскільки це необхідно для вирішення справи, встановлюючи строк на їх подання в порядку, визначеному регламентом Апеляційної палати. 5. За результатами розгляду скарги Апеляційна палата приймає мотивоване рішення, яке надсилається всім учасникам провадження. 6. Рішення Апеляційної палати підлягають	by the Board of Appeal, on communications from the other parties or issued by itself. <u>Decisions in respect of appeals</u> 3. The decisions of the Board of Appeal shall take effect only as from the date of expiry of the period referred to in Article 72(5) or, if an action has been brought before the General Court within that period, as from the date of dismissal of such action or of any appeal filed with the Court of Justice against the decision of the General Court. <i>Враховано частину 3 статті 34 ЗУ «Про адміністративну процедуру»</i>
--	--	---	---

		оприлюдненню в повному обсязі на офіційному вебсайті НОІВ не пізніше п'яти робочих днів з дня його прийняття. Учасник провадження може оскаржити рішення Апеляційної палати у судовому порядку протягом двох місяців з дня одержання такого рішення. 7. Рішення Апеляційної палати набирають чинності після закінчення строку на оскарження, вказаного в частині шостій цієї статті, або, якщо позов було подано, з дня набрання законної сили судовим рішенням. Відомості про рішення Апеляційної палати опубліковуються в Бюлетені після набрання ним чинності.	
		Стаття 70. Судовий порядок оскарження 1. Будь-яка особа, яка вважає, що рішенням НОІВ чи його виконанням порушено або може бути порушено її право, свобода чи законний інтерес, може оскаржити таке рішення у судовому порядку до Вищого суду з питань інтелектуальної власності. Оскаржити повідомлення НОІВ у судовому порядку може учасник провадження, який вважає, що таке повідомлення негативно впливає на його право, свободу чи законний інтерес. 2. Позов щодо оскарження рішення НОІВ подається протягом двох місяців з дня його одержання учасником провадження або протягом двох місяців з дня, коли особа, яка не була учасником провадження, дізналася або мала дізнатися, що прийняте рішення негативно впливає на її право, свободу чи законний інтерес. Позов щодо оскарження повідомлення НОІВ, яке не	

		припиняє провадження стосовно однієї зі сторін, подається протягом двох місяців з дня одержання рішення НОІВ учасником провадження. Позов щодо оскарження повідомлення НОІВ, яке може бути оскаржене до прийняття остаточного рішення НОІВ, подається протягом двох місяців з дня одержання повідомлення учасником провадження. 3. Вимоги до позовної заяви, порядок її подання та розгляду визначаються Господарським процесуальним кодексом України. 4. Одночасно з прийняттям позовної заяви до розгляду та винесенням ухвали про відкриття провадження у справі Вищий суд з питань інтелектуальної власності повідомляє НОІВ про прийняту ним до розгляду позовну заяву через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів.	
		Розділ VII. ПРОЦЕДУРИ ПЕРЕД НОІВ Стаття 88. Рішення та повідомлення НОІВ 1. У зв'язку з виконанням процедур, передбачених цим Законом, для вирішення конкретної справи НОІВ приймаються рішення та повідомлення або вчиняються юридично значущі дії індивідуального характеру, що спрямовані на набуття, зміну, припинення чи реалізацію прав та/або обов'язків окремої особи (осіб). 2. Рішення та повідомлення НОІВ повинні бути вмотивованими та можуть ґрунтуватися лише на обставинах і доказах, щодо яких заінтересовані особи	<i>Враховано:</i> <i>1. Статті 69-72 ЗУ «Про адміністративну процедуру»</i> <i>2. Статтю 94 EUTMR</i> <u>Decisions and communications of the Office</u> 1. Decisions of the Office shall state the reasons on which they are based. They shall be based only on reasons or evidence on which the parties concerned have had an opportunity to present their comments. Where oral proceedings are held before the Office, the decision may be given orally. Subsequently, the decision shall be notified in writing to the parties. 2. Any decision, communication or

		мали можливість надати свої зауваження. Мотивування (обґрунтування) рішення та повідомлення повинно забезпечувати особі можливість правильно його зрозуміти та реалізувати своє право на оскарження. 3. У всіх рішеннях та повідомленнях НОІВ вказується структурний підрозділ НОІВ, а також повне ім'я (імена) уповноваженої посадової особи (осіб). Підготовка та оформлення електронних документів здійснюються НОІВ відповідно до вимог Законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» і «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги». 4. Рішення та повідомлення НОІВ повинні бути підписані уповноваженою посадовою особою (особами). Підписання електронних документів здійснюється з використанням кваліфікованого електронного підпису уповноваженої посадової особи (осіб). 5. В рішеннях та повідомленнях НОІВ зазначаються строк набрання ними чинності та спосіб визначення такого строку. В рішеннях та повідомленнях НОІВ, які негативно впливають на право, свободу чи законний інтерес особи або покладають на неї певний обов'язок, зазначаються строки і порядок їх оскарження.	notice from the Office shall indicate the department or division of the Office as well as the name or the names of the official or officials responsible. They shall be signed by that official or those officials, or, instead of a signature, carry a printed or stamped seal of the Office. The Executive Director may determine that other means of identifying the department or division of the Office and the name of the official or officials responsible, or an identification other than a seal, may be used where decisions, communications or notices from the Office are transmitted by telecopier or any other technical means of communication. 3. Decisions of the Office which are open to appeal shall be accompanied by a written communication indicating that any notice of appeal is to be filed in writing at the Office within two months of the date of notification of the decision in question. The communications shall also draw the attention of the parties to the provisions laid down in Articles 66, 67 and 68. The parties may not plead any failure on the part of the Office to communicate the availability of appeal proceedings.
		Стаття 89. виправлення описок і помилок в рішеннях та повідомленнях НОІВ 1. НОІВ може з власної ініціативи або за заявою заінтересованої особи виправити допущені в	<i>Враховано:</i> 1. <i>Статтю 73 ЗУ «Про адміністративну процедуру»</i> 2. <i>Статтю 102 EUTMR</i> <i>Correction of errors and manifest</i>

		прийнятому ним рішенні чи повідомленні граматичні, стилістичні описки та арифметичні помилки, не змінюючи при цьому суті рішення чи повідомлення, а також пов'язані з ними помилки та описки у відомостях Баз даних заявок, Реєстру або Бюлетеня. 2. Про виправлення описок і помилок НОІВ повідомляє заінтересованих осіб та надсилає виправлене (нове) рішення чи повідомлення на заміну виданого з описками та помилками, при цьому рішення чи повідомлення з виправленнями зберігається у матеріалах справи.	<u>oversights</u> 1. The Office shall correct any linguistic errors or errors of transcription and manifest oversights in its decisions, or technical errors attributable to it in registering an EU trade mark or in publishing the registration of its own motion or at the request of a party. 2. Where the correction of errors in the registration of an EU trade mark or the publication of the registration is requested by the proprietor, Article 55 shall apply mutatis mutandis. 3. Corrections of errors in the registration of an EU trade mark and in the publication of the registration shall be published by the Office.
		Стаття 90. Відкликання рішень та повідомлень НОІВ 1. Для відновлення законності та/або захисту публічних інтересів НОІВ за власною ініціативою або за заявою заінтересованої особи приймає рішення про відкликання свого рішення чи повідомлення, а також виключає пов'язані з ними відомості з Баз даних заявок, Реєстру або Бюлетеня у випадках: 1) якщо в рішенні чи повідомленні з вини НОІВ допущено помилку, виправлення якої призведе до зміни суті рішення чи повідомлення; 2) якщо рішення чи повідомлення суперечить інтересам держави та суспільства, його моральним засадам. 2. Про відкликання рішення чи повідомлення НОІВ повідомляє заінтересованих осіб. Відкликання здійснюється уповноваженою посадовою особою (особами), якою (якими) прийнято відповідне рішення чи повідомлення.	<i>Враховано:</i> 1. Статті 86-89 ЗУ «Про адміністративну процедуру» 2. Статтю 103 EUTMR <u>Revocation of decisions</u> 1. Where the Office has made an entry in the Register or taken a decision which contains an obvious error attributable to the Office, it shall ensure that the entry is cancelled or the decision is revoked. Where there is only one party to the proceedings and the entry or the act affects its rights, cancellation or revocation shall be determined even if the error was not evident to the party. 2. Cancellation or revocation as referred to in paragraph 1 shall be determined, ex officio or at the request of one of the parties to the proceedings, by the department which made the entry or took the decision. The cancellation of the entry in the Register or the revocation of the decision shall be

		Рішення чи повідомлення можуть бути відкликані протягом одного року з дня їх прийняття після консультації з заінтересованими особами, прав та законних інтересів яких стосується відповідне рішення чи повідомлення. 3. Відкликання рішення чи повідомлення НОІВ не обмежує права заінтересованих осіб на оскарження відповідно до цього Закону та можливості виправлення описок і помилок згідно зі статтею 89 цього Закону. Якщо внаслідок відкликання рішення чи повідомлення НОІВ підстави для його оскарження усунені, НОІВ приймає рішення про закриття провадження щодо такої скарги. У цьому разі збір за подання скарги підлягає поверненню повністю.	effected within one year of the date on which the entry was made in the Register or that decision was taken, after consultation with the parties to the proceedings and any proprietor of rights to the EU trade mark in question that are entered in the Register. The Office shall keep records of any such cancellation or revocation. 3. The Commission is empowered to adopt delegated acts in accordance with Article 208 specifying the procedure for the revocation of a decision or for the cancellation of an entry in the Register. 4. This Article shall be without prejudice to the right of the parties to submit an appeal under Articles 66 and 72, or to the possibility of correcting errors and manifest oversights under Article 102. Where an appeal has been filed against a decision of the Office containing an error, the appeal proceedings shall become devoid of purpose upon revocation by the Office of its decision pursuant to paragraph 1 of this Article. In the latter case, the appeal fee shall be reimbursed to the appellant.
		Стаття 91. Дослідження обставин справи 1. У зв'язку з виконанням процедур, передбачених цим Законом, НОІВ досліджує обставини, що мають значення для вирішення справи, виходячи з принципів законності та офіційності. 2. НОІВ не обмежений доводами учасників провадження, викладеними ними обставинами та наданими доказами і має право збирати докази за власною ініціативою, у тому числі без залучення особи, витребувати документи та відомості,	<i>Враховано:</i> 1. <i>Статті 16, 41(4), 48, 52 ЗУ «Про адміністративну процедуру»</i> 2. <i>Статтю 95 EUTMR</i> <u>Examination of the facts by the Office of its own motion</u> 1. In proceedings before it the Office shall examine the facts of its own motion; however, in proceedings relating to relative grounds for refusal of registration, the Office shall be restricted in this examination to the facts, evidence and arguments provided

		необхідні для вирішення справи, зокрема, через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів, проводити огляд та дослідження інформації, розміщеної в мережі Інтернет, використовувати інформаційну базу НОІВ, зокрема, матеріали заявок, довідково-пошуковий апарат та відповідні офіційні джерела. 3. Під час дослідження обставин справи в провадженнях, пов'язаних із підставами, вказаними в статтях 10, 58 та 59 цього Закону, НОІВ обмежений доводами сторін, викладеними ними обставинами, наданими доказами та заявленими вимогами. 4. Документи або докази, подані до НОІВ з порушенням встановленого строку, залишаються без розгляду, крім випадків, коли наявність поважних причин такого порушення обґрунтовано належними доказами. 5. Після вирішення справи оригінали документів, зокрема довіреності, подані у паперовій формі, повертаються їх подавцю (його представнику) не пізніше п'яти робочих днів з дня прийняття остаточного рішення у справі або закриття провадження. При цьому НОІВ виготовляє скановану електронну копію з оригіналу документа, офіційно засвідчує її з використанням кваліфікованого електронного підпису та долучає до матеріалів справи.	by the parties and the relief sought. In invalidity proceedings pursuant to Article 59, the Office shall limit its examination to the grounds and arguments submitted by the parties. 2. The Office may disregard facts or evidence which are not submitted in due time by the parties concerned.
		Стаття 92. Подання документів до НОІВ 1. Справжність поданих до НОІВ документів та достовірність викладених в них відомостей забезпечується учасником провадження, який подав	<i>Враховано статтю 8 Сінгапурського договору</i>

		документи. НОІВ може вимагати від учасника провадження надання додаткових документів, якщо без них здійснення розгляду справи неможливе або у разі виникнення обґрунтованих сумнівів у достовірності будь-яких відомостей чи елементів, що містяться в документах справи. 2. НОІВ не може вимагати надання доказів, які не стосуються обставин справи, або документів та відомостей, які перебувають у володінні НОІВ чи органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, підприємства, установи або організації, що належать до сфери управління таких органів. 3. Необхідні для вирішення справи документи та відомості, які перебувають у володінні НОІВ чи органу державної влади, органу влади Автономної Республіки Крим, органу місцевого самоврядування, підприємства, установи або організації, що належать до сфери управління таких органів, можуть бути витребувані НОІВ за власною ініціативою, зокрема, через систему електронної взаємодії державних електронних інформаційних ресурсів, або на підставі заяви учасника провадження про витребування доказів, у якій зазначається обставина справи, наявність чи відсутність якої можуть підтвердити ці докази. 4. Додаткові документи мають бути подані до НОІВ протягом двох місяців з дня одержання учасником провадження відповідного повідомлення.	
--	--	--	--

		Стаття 93. Допоміжні заходи в разі недотримання строків 1. Строк подання додаткових документів до НОІВ або усунення недоліків у поданих документах продовжується на розумний строк, але не більше ніж на шість місяців, якщо до його спливу учасником провадження буде подано відповідну заяву та сплачено збір за її подання. Якщо учасник провадження не дотримався встановленого цим Законом строку, НОІВ продовжує пропущений строк на розумний строк, але не більше ніж на шість місяців, якщо протягом двох місяців з дня його спливу учасником провадження буде подано відповідну заяву та сплачено збір за її подання. Допоміжні заходи у вигляді продовження строків можуть бути застосовані у випадках прямо передбачених цим Законом. 2. НОІВ відновлює права учасника провадження, якщо встановлений цим Законом строк недотриманий з поважних причин, незважаючи на вжиття учасником провадження належних заходів. Заява про відновлення прав подається до НОІВ та відповідна дія виконується учасником провадження протягом двох місяців з дня усунення причин недотримання строку, але не пізніше одного року з дня спливу пропущеного строку. За подання заяви про відновлення прав сплачується збір. Допоміжні заходи у вигляді відновлення прав учасника провадження не можуть бути застосовані до строків, зазначених у статтях 52 та 128 цього Закону. Якщо НОІВ відновлює права власника торговельної марки, права на торговельну марку не можуть бути	<i>Враховано:</i> 1. <i>Статтю 14 Сінгапурського договору та Правило 9 Правил до Сінгапурського договору про право товарних знаків</i> 2. <i>Статті 105 та 104 EUTMR</i> <u>Continuation of proceedings</u> 1. An applicant for or proprietor of an EU trade mark or any other party to proceedings before the Office who has omitted to observe a time limit vis-à-vis the Office may, upon request, obtain the continuation of proceedings, provided that at the time the request is made the omitted act has been carried out. The request for continuation of proceedings shall be admissible only if it is submitted within two months of the expiry of the unobserved time limit. The request shall not be deemed to have been filed until the fee for continuation of the proceedings has been paid. 2. This Article shall not apply to the time limits laid down in Article 32, Article 34(1), Article 38(1), Article 41(2), Article 46(1) and (3), Article 53(3), Article 68, Article 72(5), Article 104(2) and Article 139, or to the time limits laid down in paragraph 1 of this Article or the time limit for claiming seniority pursuant to Article 39 after the application has been filed. 3. The department competent to decide on the omitted act shall decide upon the application. 4. If the Office accepts the application, the consequences of having failed to observe the time limit shall be deemed not to have occurred. If a decision has been taken between the expiry of that time limit and the request for the continuation of proceedings, the
--	--	---	--

		застосовані проти третіх осіб, які добросовісно ввели у цивільний оборот в Україні товари або надали послуги ідентичні товарам чи послугам, для яких зареєстровано торговельну марку, або споріднені з ними з використанням позначення ідентичного торговельній марці або схожого з нею протягом періоду між датою, коли права на торговельну марку, надані на підставі реєстрації, були втрачені і датою, коли такі права були відновлені.	department competent to decide on the omitted act shall review the decision and, where completion of the omitted act itself is sufficient, take a different decision. If, following the review, the Office concludes that the original decision does not require to be altered, it shall confirm that decision in writing. 5. If the Office rejects the application, the fee shall be refunded. <u>Restitutio in integrum</u> 1. The applicant for or proprietor of an EU trade mark or any other party to proceedings before the Office who, in spite of all due care required by the circumstances having been taken, was unable to comply with a time limit vis-à-vis the Office shall, upon application, have his rights re-established if the obstacle to compliance has the direct consequence, by virtue of the provisions of this Regulation, of causing the loss of any right or means of redress. 2. The application shall be filed in writing within two months of the removal of the obstacle to compliance with the time limit. The omitted act shall be completed within this period. The application shall only be admissible within the year immediately following the expiry of the unobserved time limit. In the case of non-submission of the request for renewal of registration or of non-payment of a renewal fee, the further period of six months provided in the third sentence of Article 53(3) shall be deducted from the period of one year. 3. The application shall state the grounds on which it is based and shall set out the facts on which it relies. It shall not be deemed to be filed until the fee for re-establishment of rights has been paid.
--	--	--	---

			4. The department competent to decide on the omitted act shall decide upon the application. 5. This Article shall not be applicable to the time limits referred to in paragraph 2 of this Article, Article 46(1) and (3) and Article 105. 6. Where the applicant for or proprietor of an EU trade mark has his rights re-established, he may not invoke his rights vis-à-vis a third party who, in good faith, has put goods on the market or supplied services under a sign which is identical with, or similar to, the EU trade mark in the course of the period between the loss of rights in the application or in the EU trade mark and publication of the mention of re-establishment of those rights. 7. A third party who may avail himself of the provisions of paragraph 6 may bring third party proceedings against the decision re-establishing the rights of the applicant for or proprietor of an EU trade mark within a period of two months as from the date of publication of the mention of re-establishment of those rights. 8. Nothing in this Article shall limit the right of a Member State to grant restitutio in integrum in respect of time limits provided for in this Regulation and to be observed vis-à-vis the authorities of such State.
		Стаття 94. Порядок спілкування з НОІВ 1. Основною формою провадження діловодства в НОІВ є електронна. Подання документів в електронній формі до НОІВ та видача ним документів в електронній формі здійснюються відповідно до вимог Законів України	<i>Враховано:</i> 1. Постанову КМУ № 55 від 17.01.2018 «Деякі питання документування управлінської діяльності» (п.2 Типової інструкції) 2. Статті 96 - 100 EUTMR 3. Статтю 9 Сінгапурського

		«Про електронні документи та електронний документообіг», «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги» та Правил. 2. Спілкування НОІВ у зв'язку з виконанням процедур, передбачених цим Законом, здійснюється шляхом використання: 1) електронних засобів, що включають, зокрема, електронну пошту, інші засоби телекомунікаційного зв'язку, надання електронного доступу до документів; 2) засобів поштового зв'язку; 3) публічного оголошення.	<i>договору</i>
204	SECTION 4 Communication with the office Article 50 Communication with the office Parties to the proceedings or, where appointed, their representatives, shall designate an official address for all official communication with the office. Member States shall have the right to require that such an official address be situated in the European Economic Area. СЕКЦІЯ 4 Зв'язок з офісом Стаття 50 Зв'язок з офісом Сторони провадження або, якщо призначено, їхні представники визначають офіційну адресу для здійснення всього офіційного зв'язку з офісом. Держави-члени мають право вимагати, щоб така	3. Для здійснення спілкування з НОІВ у зв'язку з виконанням процедур, передбачених цим Законом, особа або її представник (за наявності) має зазначити поштову адресу для листування на території України.	<i>Враховано статтю 4 Сінгапурського договору</i>

	офіційна адреса знаходилася у межах Європейського економічного простору.		
		4. За документами, поданими до НОІВ у паперовій формі, листування здійснюється засобами поштового зв'язку, якщо електронна форма листування не визначена особою. Документ НОІВ, за яким цим Законом чи Правилами встановлено строк для сплати відповідного збору або надання відповіді, надсилається особі реєстрованим поштовим відправленням з рекомендованим повідомленням про вручення. 5. НОІВ здійснює публічне оголошення документа у разі, якщо адреса адресата не може бути встановлена або застосування засобів зв'язку, передбачених пунктами 1) та 2) частини другої цієї статті, не дозволяє встановити необхідний зв'язок. Порядок здійснення публічного оголошення встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. Документ вважається одержаним адресатом після спливу одного місяця з дня здійснення відповідного публічного оголошення. 6. Спілкування НОІВ з заінтересованими особами у зв'язку з виконанням процедур, передбачених цим Законом, може здійснюватися усно з ініціативи НОІВ або за заявою заінтересованої особи. Усне спілкування здійснюється в приміщенні НОІВ або в режимі відеоконференції. Усні пояснення та зауваження заінтересованої особи фіксуються в матеріалах справи шляхом їх оформлення уповноваженою посадовою особою НОІВ в письмовій формі під час усного спілкування.	<i>Враховано статтю 54 ЗУ «Про адміністративну процедуру»</i>

		Оформлені в такий спосіб усні пояснення та зауваження підписуються заінтересованою особою чи її представником (за наявності).	
		Стаття 95. Залишення заяви без руху 1. Якщо заяву до НОІВ подано з порушенням вимог, встановлених цим Законом або на його основі центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності вимог, НОІВ приймає рішення про залишення заяви без руху. Протягом трьох робочих днів з дня одержання заяви подавцю заяви надсилається повідомлення про залишення заяви без руху, в якому зазначаються виявлені недоліки з посиланням на порушені вимоги, спосіб та строк усунення недоліків, а також способи, порядок та строки оскарження рішення про залишення заяви без руху. 2. Виявлені недоліки мають бути усунені подавцем заяви протягом двох місяців з дня одержання ним повідомлення про залишення заяви без руху. Вказаний строк може бути продовжений відповідно до статті 93 цього Закону. 3. У разі усунення виявлених недоліків у встановлений строк, заява вважається поданою в день її первинного подання, якщо інше прямо не передбачене цим Законом. При цьому строк розгляду справи продовжується на строк залишення заяви без руху. Якщо недоліки не будуть усунені, заява вважається неподаною.	Враховано статтю 43 ЗУ «Про адміністративну процедуру»

		Стаття 96. Зупинення провадження 1. НОІВ зупиняє провадження, у тому числі за заявою учасника провадження або іншої заінтересованої особи, у разі: 1) смерті або оголошення в установленому законом порядку померлою фізичної особи, яка була учасником провадження (якщо правовідносини допускають правонаступництво, – до встановлення правонаступника); 2) злиття, приєднання, поділу, перетворення юридичної особи, яка була учасником провадження (якщо правовідносини допускають правонаступництво, – до встановлення правонаступника); 3) необхідності призначення або заміни представника учасника провадження (до встановлення нового представника); 4) об'єктивної неможливості розгляду заяви, заперечення чи скарги до вирішення іншої справи, яка розглядається судом або іншим адміністративним органом (до набрання законної сили рішенням суду або вирішення питання адміністративним органом в іншій справі); 5) одержання спільної заяви сторін про надання часу для примирення – в межах строків, передбачених частиною сьомою статті 53 та частиною одинадцятою статті 63 цього Закону; 6) якщо стосовно заявника або власника торговельної марки, подавця заяви застосовано спеціальні економічні та інші обмежувальні заходи (санкції) відповідно до Закону України «Про санкції» - до скасування санкцій; 7) якщо права заявника або власника на розпорядження торговельною маркою тимчасово обмежені у порядку, встановленому законодавством	<i>Враховано статтю 64 ЗУ «Про адміністративну процедуру»</i>
--	--	--	--

		України, – до скасування таких обмежень. 2. НОІВ може зупинити провадження, у тому числі за заявою учасника провадження або іншої заінтересованої особи, у разі: 1) хвороби учасника провадження, підтвердженої медичною довідкою, що перешкоджає прибуттю до НОІВ, якщо його особиста участь визнана обов’язковою (до одужання особи); 2) перебування учасника провадження у довгостроковому відрядженні, якщо його особиста участь буде визнана обов’язковою (до повернення особи з відрядження); 3) перебування учасника провадження на строковій військовій службі або на альтернативній (невійськовій) службі за межами місця проживання (до припинення строкової військової служби або альтернативної (невійськової) служби); 4) призначення НОІВ експертизи - до одержання її результатів; 5) виникнення інших обставин, що перешкоджають розгляду заяви, заперечення чи скарги. НОІВ не зупиняє провадження у випадках, передбачених пунктами 1) – 3) цієї частини, якщо особа бере участь у провадженні через свого представника. 3. Рішення про зупинення провадження доводиться до відома учасників провадження і може бути оскаржене відповідно до цього Закону. 4. Провадження відновлюється за ініціативою НОІВ або за заявою учасника провадження після припинення обставини, що спричинила зупинення провадження.	
--	--	--	--

		5. Зупинення провадження зупиняє перебіг строків передбачених цим Законом. З дня відновлення провадження перебіг строків продовжується з моменту, що передував такому зупиненню.	
		Стаття 97. Закриття провадження 1. НОІВ закриває провадження, у тому числі за заявою учасника провадження або іншої заінтересованої особи, у разі: 1) відмови учасника, за ініціативою якого розпочато провадження, від розгляду його заявки, заперечення, заяви або скарги; 2) смерті або оголошення фізичної особи померлою, припинення юридичної особи (за умови відсутності правонаступництва); 3) наявності адміністративного акта щодо вирішення справи про той самий предмет за участю того самого учасника і з тих самих підстав та фактичних обставин; 4) якщо з того самого питання є судове рішення, що набрало законної сили; 5) якщо учасники провадження досягли примирення; 6) усунення підстав для оскарження рішення чи повідомлення НОІВ внаслідок відкликання такого рішення чи повідомлення відповідно до частини третьої статті 90 цього Закону.	<i>Враховано статтю 65 ЗУ «Про адміністративну процедуру»</i>
		Стаття 98. Збори 1. Розмір передбачених цим Законом зборів, строки і порядок їх сплати, перезарахування та повернення визначаються Кабінетом Міністрів України. 2. Передбачені цим Законом збори сплачуються на поточні рахунки НОІВ.	Необхідно внести зміни до Декрету КМУ «Про державне мито»: абзаци п'ятий-сьомий підпункту «у» пункту 6 статті 3 виключити

		Надходження від передбачених цим Законом зборів мають цільове призначення і використовуються виключно для забезпечення розвитку та функціонування державної системи правової охорони інтелектуальної власності, зокрема на виконання завдань, визначених цим Законом, іншими нормативно-правовими актами у сфері інтелектуальної власності.	
		Стаття 99. Витрати 1. У провадженні щодо заперечення проти реєстрації торговельної марки, провадженні щодо припинення дії реєстрації, провадженні щодо визнання реєстрації недійсною або провадженні щодо скарги, поданої до Апеляційної палати, витрати сторін складаються з збору за подання заперечення, заяви про припинення дії реєстрації, заяви про визнання реєстрації недійсною або скарги відповідно, а також витрат, пов'язаних з розглядом справи. 2. Збір, сплачений за подання заперечення, заяви про припинення дії реєстрації, заяви про визнання реєстрації недійсною або скарги до Апеляційної палати покладається на сторони пропорційно розміру задоволених вимог. У разі задоволення скарги, поданої до Апеляційної палати заявником проти рішення НОІВ, повністю або частково збір за її подання підлягає поверненню у розмірі 50 відсотків від установленого збору за її подання. 3. Порядок вирішення питання про розподіл витрат сторін та виконання рішень про встановлення розміру витрат встановлюється центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та	<i>Враховано статтю 109 EUTMR</i>

		реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.	
207	CHAPTER 5 FINAL PROVISIONS Article 53 Data protection The processing of any personal data carried out in the Member States in the framework of this Directive shall be subject to national law implementing Directive 95/46/EC. ГЛАВА 5 ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ Стаття 53 Захист даних Опрацювання будь-яких персональних даних, що здійснюється у державах-членах у межах цієї Директиви, регулює національне право, яке імплементує Директиву 95/46/ЄС.	Стаття 100. Захист персональних даних 1. Опрацювання будь-яких персональних даних, що здійснюється під час виконання повноважень НОІВ у сфері охорони прав на торговельні марки відповідно до цього Закону, регулюється Законами України «Про інформацію», «Про доступ до публічної інформації» та «Про захист персональних даних» згідно з Регламентом Європейського парламенту і Ради Європейського Союзу (ЄС) № 2016/679 від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних, та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних), опублікованим в Офіційному журналі Європейського Союзу L 119/1 від 04 травня 2016 року.	Директива 95/46/ЄС, вказана в статті 53 ТМД, скасована згідно з Регламентом (ЄС) 2016/679 про захист фізичних осіб у зв'язку з обробкою персональних даних і про вільний рух таких даних, а також про скасування Директиви 95/46/ЄС, тому в Законі вказано посилання на діючий Регламент (ЄС) 2016/679
		Стаття 101. Захист комерційної таємниці та інформації з обмеженим доступом 1. Якщо у зв'язку з виконанням процедур, передбачених цим Законом, учасник провадження надає НОІВ докази, які містять комерційну таємницю чи інформацію з обмеженим доступом (конфіденційну, таємну або службову) і позначає її як таку, НОІВ за заявою такого учасника провадження або за власною ініціативою, вживає заходи, необхідні для захисту такої інформації, зокрема: 1) визначає, що ознайомлення з документами, які містять комерційну таємницю чи інформацію з обмеженим доступом, здійснюється учасниками	<i>Враховано:</i> 1. Статтю 21 ЗУ «Про інформацію» 2. Статтю 51 ЗУ «Про адміністративну процедуру» 3. Статті 6-11, 15 ЗУ «Про доступ до публічної інформації» Стаття побудована на підході Закону Хорватії Article 120 <u>Confidential information</u> (1) Where in the proceedings before the Office the party provides evidence that contains trade secrets and confidential information and marks them so, the Office may take necessary measures

		провадження в приміщенні НОІВ в присутності посадової особи НОІВ без можливості виготовлення з них копій та лише в обсязі, що є об'єктивно необхідним для розгляду справи або захисту прав учасників; 2) не допускає ознайомлення з документами третіх осіб, крім випадків, коли ознайомлення виправдане переважними законними інтересами особи, яка звернулася з проханням про ознайомлення; 3) визначає особливості зберігання таких документів, а саме що документи, які містять комерційну таємницю чи інформацію з обмеженим доступом, зберігаються у справі запечатаними в окремому конверті, який може бути відкритий лише в приміщенні НОІВ з обов'язковим наступним повторним запечатуванням в новий конверт із зазначенням про те, що документи були перевірені, коли і ким. 2. Перед наданням документів, що містять комерційну таємницю чи інформацію з обмеженим доступом, для ознайомлення учасникам провадження НОІВ попереджає про це осіб, які мають право на ознайомлення зі справою та документами, що містять вказану інформацію, про обов'язок дотримання конфіденційності. Особи, які ознайомилися з матеріалами справи, підписують заяву про те, що вони ознайомлені із зобов'язанням дотримуватись конфіденційності.	upon request of the party in order to protect trade secrets and confidential information, among other things: - determine that the documents containing this information cannot be copied but only inspected at the Office; - withhold the documents containing this information from inspection, unless the inspection is justified by overriding, legitimate interests of the party seeking inspection; - determine that the documents containing this information are closed in a separate envelope that may be opened only at the Office; in this case, they will be closed in a separate envelope again with an indication that the documents were inspected, when and by whom. (2) Before making the documents containing trade secrets and confidential information available for inspection, the Office shall warn the persons entitled to inspect the file and the documents containing this information of confidentiality obligation. The persons who inspected the file shall sign a statement of being made acquainted with confidentiality obligation.
		Розділ VIII. ЗАХИСТ ПРАВ Стаття 102. Порушення прав власника торговельної марки 1. Будь-яке посягання на права власника торговельної марки, передбачені цим Законом, в тому числі	<i>Адаптовані положення чинного ЗУ «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» (стаття 20)</i>

		вчинення без згоди власника дій, що потребують його згоди, та готування до вчинення таких дій, вважається порушенням прав власника, що тягне за собою відповідальність згідно з чинним законодавством України. Порушенням прав власника торговельної марки вважається також використання без його згоди в доменних іменах торговельних марок та позначень, вказаних у частині другій статті 12 цього Закону. 2. На вимогу власника торговельної марки таке порушення повинно бути припинено, а порушник зобов'язаний відшкодувати власнику торговельної марки завдану майнову шкоду шляхом відшкодування збитків чи виплати компенсації та/або завдану немайнову (моральну) шкоду. Розмір відшкодування збитків визначається судом з урахуванням упущеної вигоди або доходу, отриманого порушником внаслідок порушення ним прав власника торговельної марки. Розмір компенсації визначається судом на підставі обсягу порушення, вини порушника та інших обставин, що мають істотне значення. При цьому розмір компенсації не може бути меншим ніж розмір винагороди, яка була б сплачена за надання дозволу на використання прав на торговельну марку, щодо якої виник спір. У разі якщо порушення прав власника торговельної марки відбулося ненавмисно і без недбалості, розмір компенсації дорівнює розміру винагороди, яка була б сплачена за надання такого дозволу. Стягнення компенсації застосовується судом замість відшкодування збитків на розсуд власника торговельної марки. Власник торговельної марки може також вимагати усунення з товару, його упаковки незаконно	
--	--	---	--

		використаної торговельної марки або позначення, схожого з нею настільки, що їх можна сплутати, або знищення виготовлених зображень торговельної марки або позначення, схожого з нею настільки, що їх можна сплутати. Вимагати припинення порушення прав власника торговельної марки може також ліцензіат відповідно до частини п'ятої статті 28 цього Закону.	
		Стаття 103. Способи захисту прав 1. Захист прав на торговельну марку здійснюється у судовому та іншому встановленому законом порядку. 2. Юрисдикція судів поширюється на всі правовідносини, що виникають у зв'язку з застосуванням цього Закону. 3. Вищий суд з питань інтелектуальної власності розглядає справи у спорах щодо торговельних марок, що стосуються, зокрема: 1) прав на торговельну марку, в тому числі порушення прав власника торговельної марки; 2) процедур стосовно подання та проведення експертизи заявок, національної реєстрації торговельної марки, міжнародної реєстрації торговельної марки; 3) припинення дії або визнання національної реєстрації недійсною; 4) припинення дії або визнання міжнародної реєстрації недійсною в Україні; 5) оскарження рішень та повідомлень НОІВ; 6) укладання, зміни, розірвання і виконання договору щодо розпорядження правами на торговельну марку, комерційної концесії.	<i>1. Адаптовані положення чинного ЗУ «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» (стаття 21)</i> 2. Потребує внесення змін Господарський процесуальний кодекс України: в частині другій статті 20: в пункті 1) слова «(знак для товарів і послуг)» виключити; пункт 3) виключити. в частині першій статті 122 слова та про визнання торговельної марки (знака для товарів і послуг) добре відомою» виключити;

		Розділ IX. НОІВ Стаття 104. Повноваження центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності 1. До повноважень центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, належить: забезпечення нормативно-правового регулювання у сфері охорони прав на торговельні марки; визначення пріоритетних напрямів розвитку сфери охорони прав на торговельні марки; взаємодія та координація із центральними органами виконавчої влади, іншими органами державної влади у процесі формування та реалізації державної політики у сфері інтелектуальної власності, а також з метою посилення захисту прав інтелектуальної власності; розроблення пропозицій щодо вдосконалення законодавства України у сфері правової охорони інтелектуальної власності; здійснення міжнародного співробітництва у сфері правової охорони інтелектуальної власності і представлення інтересів України з питань охорони прав на торговельні марки в міжнародних організаціях; укладення відповідно до законодавства України міжнародних договорів про співробітництво у сфері правової охорони інтелектуальної власності; забезпечення виконання міжнародних програм та реалізації проектів у сфері правової охорони інтелектуальної власності відповідно до міжнародних договорів;	<i>Адаптовані положення чинного ЗУ «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» (стаття 2)</i>
--	--	--	---

		забезпечення виконання зобов'язань, що впливають із членства України в міжнародних організаціях у сфері правової охорони інтелектуальної власності; взаємодія в установленому порядку з відповідними органами іноземних держав і міжнародних організацій; затвердження положень про представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), про Атестаційну комісію НОІВ та порядок атестації представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), про Апеляційну комісію, про Державний реєстр представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених); здійснення координації діяльності НОІВ у сфері інтелектуальної власності; здійснення контролю за дотриманням НОІВ законодавства України у сфері інтелектуальної власності, використанням надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності. 2. Центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, виконує інші повноваження згідно із законом.	
		Стаття 105. Повноваження НОІВ у сфері охорони прав на торговельні марки 1. Функції НОІВ виконує юридична особа публічного права (державна організація), утворена центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та визначена Кабінетом Міністрів України.	<i>Адаптовані положення чинного ЗУ «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» (стаття 2-1)</i>

		2. До владних повноважень, делегованих НОІВ, належить: приймання заявок, проведення їх експертизи, прийняття рішень щодо них; видача свідоцтв на торговельні марки, здійснення національної реєстрації торговельних марок; опублікування офіційних відомостей про торговельні марки та подані заявки на торговельні марки у Бюлетені, ведення Реєстру та Бази даних заявок, внесення до Реєстру відомостей, надання витягів та виписок в електронній та (або) паперовій формі; здійснення міжнародного співробітництва у сфері правової охорони інтелектуальної власності і представлення інтересів України з питань охорони прав на торговельні марки у Всесвітній організації інтелектуальної власності та інших міжнародних організаціях відповідно до законодавства;	
205	CHAPTER 4 ADMINISTRATIVE COOPERATION Article 51 Cooperation in the area of trade mark registration and administration The offices shall be free to cooperate effectively with each other and with the European Union Intellectual Property Office in order to promote convergence of practices and tools in relation to the examination and registration of trade marks. ГЛАВА 4 АДМІНІСТРАТИВНА СПІВПРАЦЯ Стаття 51 Співпраця у сфері реєстрації та адміністрування торговельних марок	здійснення співробітництва з національними відомствами з інтелектуальної власності країн-членів ЄС та агентством ЄС Офіс з інтелектуальної власності Європейського Союзу для сприяння гармонізації практик та інструментів, пов'язаних з експертизою та реєстрацією торговельних марок;	

	Офіси можуть дієво співпрацювати один з одним та з Офісом з інтелектуальної власності Європейського Союзу, щоб сприяти зближенню практик та інструментів, пов'язаних з експертизою і реєстрацією торговельних марок.		
206	Article 52 Cooperation in other areas The offices shall be free to cooperate effectively with each other and with the European Union Intellectual Property Office in all areas of their activities other than those referred to in Article 51 which are of relevance for the protection of trade marks in the Union. Стаття 52 Співпраця в інших сферах Офіси можуть дієво співпрацювати один з одним та з Офісом з інтелектуальної власності Європейського Союзу у всіх сферах своєї діяльності, відмінних від тих, що зазначені у статті 51, та які стосуються охорони торговельних марок у Союзі.		
		здійснення підготовки, атестації та реєстрації представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених); ведення Державного реєстру представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених); інформування та надання роз'яснень щодо реалізації державної політики у сфері охорони прав на торговельні марки. 3. НОІВ також здійснює: функції «Національного відомства», передбачені Мадридською угодою про міжнародну реєстрацію	

		знаків та Протоколом до Мадридської угоди про міжнародну реєстрацію знаків; інформаційну та видавничу діяльність у сфері правової охорони інтелектуальної власності; узагальнення національної та міжнародної практики застосування законодавства у сфері охорони прав на торговельні марки, розроблення пропозицій щодо удосконалення законодавства України у зазначеній сфері та подання таких пропозицій до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності; затвердження методичних рекомендацій щодо проведення експертизи заявок та національної реєстрації торговельних марок; організацію та виконання робіт з підготовки, перепідготовки та підвищення кваліфікації кадрів державної системи правової охорони інтелектуальної власності; інші функції та повноваження, передбачені цим Законом, іншими законами та нормативно-правовими актами України, статутом. НОІВ має право отримувати безоплатно від міністерств, інших центральних та місцевих органів виконавчої влади, органів місцевого самоврядування необхідні для виконання покладених на нього повноважень і функцій інформацію, документи та матеріали.	
		НОІВ запроваджує механізми альтернативного вирішення спорів у сфері інтелектуальної власності, зокрема шляхом медіації, та має право надавати послуги щодо організації заходів з підготовки до медіації та організаційно-технічного забезпечення послуг з проведення медіації для забезпечення сторонам можливості примирення під час процедур,	

		передбачених цим Законом. НОІВ є зберігачем архівного фонду в електронній (цифровій) формі документів, пов'язаних з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності в Україні. НОІВ є компетентним органом для надання дозволу за заявкою, поданою в Україні або в іноземній державі, на включення до торговельної марки позначення, яке зображує або імітує офіційну назву чи міжнародний літерний код держави Україна, та/або імітує малий Державний Герб України.	
		4. НОІВ діє відповідно до цього Закону, інших законів України, актів центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та статуту, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. 5. З метою забезпечення виконання НОІВ делегованих владних повноважень керівник НОІВ уповноважений на підписання документів правовстановлюючого характеру. 6. Для підготовки рекомендацій з питань, що належать до компетенції НОІВ, орган проводить наукові дослідження, залучає експертів та консультантів. 7. НОІВ очолює керівник, який призначається на посаду та звільняється з посади центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. Керівником НОІВ може бути громадянин України,	

		який проживає в Україні останні п'ять років, володіє державною мовою відповідно до рівня, визначеного Національною комісією зі стандартів державної мови, володіє однією з офіційних мов Всесвітньої організації інтелектуальної власності (ВОІВ), має повну вищу юридичну освіту та/або освіту у сфері інтелектуальної власності, стаж роботи у сфері інтелектуальної власності не менш як 10 років та досвід роботи на керівних посадах не менш як п'ять років. Керівником НОІВ не може бути особа, яка відповідно до рішення суду позбавлена права здійснювати діяльність, пов'язану з виконанням функцій держави, або займати відповідні посади, а також піддавалася адміністративному стягненню за корупційне чи пов'язане з корупцією правопорушення протягом трьох років із дня набрання відповідним рішенням суду законної сили. Керівник НОІВ призначається на посаду за результатами відкритого конкурсу, який проводиться центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, відповідно до встановленого порядку проведення конкурсного відбору керівників суб'єктів господарювання державного сектору економіки. Керівник НОІВ має одного першого заступника та п'ятьох заступників, які призначаються на посаду центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, за поданням керівника НОІВ. 8. Наглядова рада є наглядовим органом НОІВ та формується у складі: двох представників Верховної Ради України;	
--	--	---	--

		двох представників центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності; одного представника центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сферах науки і освіти; одного представника громадських організацій представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених); одного представника Національної академії правових наук України. До складу наглядової ради можуть входити два представники міжнародних та/або регіональних організацій у сфері інтелектуальної власності з правом дорадчого голосу. Персональний склад наглядової ради затверджується центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. Члени наглядової ради виконують свої обов'язки на громадських засадах. Голова наглядової ради та його заступники обираються членами наглядової ради з їх числа. Головою наглядової ради не може бути представник центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. До повноважень наглядової ради належить здійснення нагляду за фінансово-господарською діяльністю НОІВ, виконанням кошторису, використанням коштів, що формуються з надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності. Наглядова рада має право: запитувати у НОІВ будь-яку інформацію, крім інформації з обмеженим доступом, та отримувати	
--	--	--	--

		таку інформацію; заслуховувати звіти керівника НОІВ про стан виконання НОІВ його повноважень, про здійснення фінансово-господарської діяльності, виконання кошторису, використання коштів, що формуються з надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності, а також план діяльності НОІВ; подавати НОІВ рекомендації, обов'язкові для розгляду; повідомляти центральний орган виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, про виявлені порушення. Строк повноважень членів наглядової ради, крім голови, становить два роки і може бути подовжений не більш як на один строк. У разі закінчення строку повноважень члена наглядової ради відповідний орган чи організація, що його делегували, у місячний строк делегує до складу наглядової ради нового представника або приймає рішення про подовження строку повноважень члена наглядової ради. Повноваження члена наглядової ради можуть бути достроково припинені за поданням органу, що його делегував. Повноваження члена наглядової ради також припиняються за ініціативою наглядової ради у разі: подання заяви про припинення повноважень за власним бажанням; неможливості виконання покладених на нього обов'язків, у тому числі за станом здоров'я; припинення відносин з органом, що його делегував; набрання законної сили обвинувальним вироком суду щодо нього; смерті або на підставі рішення суду про визнання його недієздатним, обмежено дієздатним, безвісно	
--	--	---	--

		відсутнім чи оголошення померлим; застосування адміністративного стягнення за корупційне або пов'язане з корупцією правопорушення. Орган, що делегував члена наглядової ради, повноваження якого припинено достроково, зобов'язаний делегувати до складу наглядової ради нового представника у місячний строк з дня дострокового припинення повноважень попереднього представника. Наглядова рада діє відповідно до цього Закону та положення про наглядову раду, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. Формою роботи наглядової ради є засідання, за результатами проведення якого складається протокол, копія якого надсилається до НОІВ та до центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. Засідання наглядової ради вважається правомочним, якщо на ньому присутня проста більшість членів наглядової ради. Розміщення та організаційно-матеріальне забезпечення наглядової ради здійснюється НОІВ. 9. НОІВ щороку публікує на своєму офіційному вебсайті фінансову звітність, зокрема річну фінансову звітність, аудиторські висновки щодо річної фінансової звітності, звіт про свою діяльність, у тому числі про виконання кошторису, та кошторис на наступний рік. Фінансова або консолідована фінансова звітність НОІВ підлягає аудиту, що проводиться за рішенням центрального органу виконавчої влади, що	
--	--	--	--

		забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. 10. НОІВ не може мати на меті одержання прибутку від своєї діяльності. Фінансування діяльності НОІВ здійснюється за рахунок надходжень від справляння зборів за дії, пов'язані з охороною прав на об'єкти інтелектуальної власності, а також інших джерел, не заборонених законодавством України. НОІВ здійснює закупівлі товарів, робіт і послуг у порядку та з використанням процедур, встановлених Законом України «Про публічні закупівлі». 11. На електронні документи, що приймає або затверджує відповідно до цього Закону НОІВ, накладається кваліфікований електронний підпис відповідно до вимог законів України «Про електронні документи та електронний документообіг» та «Про електронну ідентифікацію та електронні довірчі послуги».	
		Стаття 106. Компетенція 1. Компетенцію стосовно виконання процедур, передбачених цим Законом, мають експерти, а також структурні підрозділи НОІВ, зокрема уповноважені здійснювати ведення Реєстру, а також розгляд заперечень проти реєстрації торговельної марки, заяв про припинення дії реєстрації та про визнання реєстрації недійсною, скарг. 2. Експерт НОІВ відповідає за прийняття рішень або здійснення юридично значущих дій індивідуального характеру від імені НОІВ щодо: 1) заявки, включаючи прийняття рішень відповідно до статей 38, 40, 73 та 82 цього Закону, крім	<i>Враховано статті 159 - 165 EUTMR</i> Article 159 <u>Competence</u> For taking decisions in connection with the procedures laid down in this Regulation, the following shall be competent: (a)examiners; (b)Opposition Divisions; (c)a department in charge of the Register; (d)Cancellation Divisions; (e)Boards of Appeal; (f)any other unit or person appointed by the Executive Director to that effect. Article 160

		випадків, віднесених до компетенції структурного підрозділу НОІВ з питань розгляду заперечень проти реєстрації торговельної марки; 2) засвідчення та надсилання до Міжнародного бюро ВОІВ міжнародної заявки чи заяви про територіальне поширення після міжнародної реєстрації, відповідно до статті 120 цього Закону; 3) міжнародної реєстрації з поширенням на територію України, включаючи прийняття рішень відповідно до статей 129, 73 та 82 цього Закону, крім випадків, віднесених до компетенції структурного підрозділу НОІВ з питань розгляду заперечень проти реєстрації торговельної марки. Рішення НОІВ про надання дозволу на включення до торговельної марки позначення, яке зображує або імітує офіційну назву чи міжнародний літерний код держави Україна, та/або імітує малий Державний Герб України приймається колегією, що складається з трьох осіб. Принаймні один член колегії повинен мати повну вищу юридичну освіту. 3. До компетенції структурного підрозділу НОІВ, уповноваженого здійснювати ведення Реєстру належить: 1) внесення до Реєстру відомостей про реєстрацію торговельної марки, змін до відомостей про реєстрацію торговельної марки, виправлення описок та помилок у таких відомостях та внесення відповідних записів до Реєстру; 2) видання в електронній формі свідоцтв, витягів та виписок з Реєстру, їх паперових копій. Рішення структурного підрозділу з питань ведення Реєстру приймаються або відповідні юридично значущі дії індивідуального характеру здійснюються одноособово.	<u>Examiners</u> An examiner shall be responsible for taking decisions on behalf of the Office in relation to an application for registration of an EU trade mark, including the matters referred to in Articles 41, 42, 76 and 85, except in so far as an Opposition Division is responsible. Article 161 <u>Opposition Divisions</u> 1. An Opposition Division shall be responsible for taking decisions on an opposition to an application to register an EU trade mark. 2. The decisions of the Opposition Divisions shall be taken by three-member groups. At least one member shall be legally qualified. Decisions relating to costs or to procedures shall be taken by a single member. The Commission shall adopt implementing acts specifying the exact types of decisions that are to be taken by a single member. Those implementing acts shall be adopted in accordance with the examination procedure referred to in Article 207(2). Article 162 <u>Department in charge of the Register</u> 1. The Department in charge of the Register shall be responsible for taking decisions in respect of entries in the Register. 2. It shall also be responsible for keeping the list of professional representatives referred to in Article 120(2). 3. The decisions of the Department shall be taken by a single member. Article 163
--	--	---	--

		4. До компетенції уповноваженого структурного підрозділу НОІВ для розгляду заперечень проти реєстрації торговельної марки належить здійснення провадження щодо заперечення проти реєстрації торговельної марки та прийняття рішення за результатами його розгляду. Рішення за результатами розгляду заперечення приймається або відповідні юридично значущі дії індивідуального характеру здійснюються призначеною для розгляду цього заперечення колегією, що складається з трьох осіб. Принаймні один член колегії повинен мати повну вищу юридичну освіту. 5. До компетенції уповноваженого структурного підрозділу НОІВ для розгляду заяв про припинення дії реєстрації та про визнання реєстрації недійсною належить здійснення провадження щодо заяв про: 1) припинення дії реєстрації торговельної марки; 2) визнання реєстрації торговельної марки недійсною; 3) передання прав на торговельну марку, зареєстровану на ім'я агента або представника власника, відповідно до статті 23 цього Закону. Рішення за результатами розгляду заяв, вказаних в пунктах 1) - 3) цієї частини, приймаються, або відповідні юридично значущі дії індивідуального характеру здійснюються призначеною для розгляду відповідної заяви колегією, що складається з трьох осіб. Принаймні один член колегії повинен мати повну вищу юридичну освіту. 6. Уповноваженим структурним підрозділом НОІВ для розгляду скарг є Апеляційна палата. До компетенції Апеляційної палати належить здійснення проваджень щодо скарг на рішення та	<u>Cancellation Divisions</u> 1. A Cancellation Division shall be responsible for taking decisions in relation to: (a) applications for the revocation or a declaration of invalidity of an EU trade mark; (b) requests for the assignment of an EU trade mark as provided for in Article 21. 2. The decisions of the Cancellation Divisions shall be taken by three-member groups. At least one member shall be legally qualified. Decisions relating to costs or to procedures as specified in the acts adopted pursuant to Article 161(2) shall be taken by a single member. Article 164 <u>General Competence</u> Decisions required under this Regulation which do not fall within the competence of an examiner, an Opposition Division, a Cancellation Division or the Department in charge of the Register, shall be taken by any official or unit appointed by the Executive Director for that purpose. Article 165 <u>Boards of Appeal</u> 1. The Boards of Appeal shall be responsible for deciding on appeals from decisions taken pursuant to Articles 160 to 164. 2. The decisions of the Boards of Appeal shall be taken by three members, at least two of whom are legally qualified. In certain specific cases, decisions shall be taken by the Grand Board chaired by the President of the Boards of Appeal or by a single member, who shall be legally qualified. 3. In order to determine the special
--	--	--	---

		повідомлення, прийняті відповідно до цього Закону, експертами та структурними підрозділами, вказаними в частині першій цієї статті, та прийняття рішення за результатами розгляду таких скарг. Рішення Апеляційної палати приймаються або відповідні юридично значущі дії індивідуального характеру здійснюються призначеною для розгляду відповідної скарги колегією, що складається з трьох осіб. Принаймні двоє членів колегії повинні мати повну вищу юридичну освіту. У випадках, передбачених Регламентом Апеляційної палати, затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності, рішення Апеляційної палати може прийматися одноособово.	cases which fall under the jurisdiction of the Grand Board, account should be taken of the legal difficulty or the importance of the case or of special circumstances which justify it. Such cases may be referred to the Grand Board: (a) by the authority of the Boards of Appeal referred to in Article 166(4)(a); or (b) by the Board handling the case. 4. The Grand Board shall also be responsible for giving reasoned opinions on questions of law referred to it by the Executive Director pursuant to Article 157(4)(l). 5. To determine which specific cases fall under the authority of a single member, account should be taken of the lack of difficulty of the legal or factual matters raised, the limited importance of the individual case or the absence of other specific circumstances. The decision to confer a case on one member in the cases referred to shall be adopted by the Board handling the case.
		Стаття 107. Гарантії незалежності Апеляційної палати та експертів НОІВ 1. Діяльність Апеляційної палати ґрунтується на принципах законності, неупередженості, незалежності, прозорості, достовірності, колегіальності, кваліфікованого кадрового забезпечення. 2. Основними засадами розгляду Апеляційною палатою скарг є верховенство права, законність, рівність учасників розгляду перед законом і Апеляційною палатою. 3. Повноваження Апеляційної палати, вимоги до	<i>положення чинного ЗУ «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» (стаття 2-2)</i>

		Голови Апеляційної палати та її членів, їх правовий статус, порядок розгляду Апеляційною палатою скарг проти рішень та повідомлень НОІВ, порядок організаційного та технічного забезпечення діяльності Апеляційної палати та вирішення інших питань, що належать до її компетенції, визначаються Регламентом Апеляційної палати, затвердженим центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування державної політики у сфері інтелектуальної власності. 4. Незалежність експерта НОІВ та правомірність його рішень забезпечуються шляхом: дотримання встановленого законодавством України порядку призначення та проведення експертизи; заборони втручання будь-кого у процес проведення експертизи; створення умов, необхідних для діяльності експерта НОІВ, його матеріального, соціального та іншого забезпечення; забезпечення можливості перегляду Апеляційною палатою рішень та повідомлень експерта; забезпечення можливості заявника та заінтересованих осіб брати у передбачених законом випадках участь у проведенні експертизи.	
		Стаття 108. Атестаційна комісія 1. Атестаційна комісія є колегіальним органом НОІВ, що утворюється з метою визначення рівня фахової підготовленості осіб, які висловили намір набути право на зайняття діяльністю представника у справах інтелектуальної власності (патентного повіреного), або підтвердження рівня фахової підготовки зареєстрованих представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених).	<i>положення чинного ЗУ «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» (стаття 2-3)</i>

		2. До складу Атестаційної комісії входять працівники НОІВ, центрального органу виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, та представники у справах інтелектуальної власності (патентні повірені), які мають досвід практичної роботи у сфері правової охорони інтелектуальної власності не менш як 10 років. 3. Повноваження Атестаційної комісії, її склад, порядок формування, вимоги до її членів, строк повноважень та правила і процедури її діяльності визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. 4. Атестаційна комісія діє на підставі цього Закону та положення, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.	
		Стаття 109. Апеляційна комісія 1. Апеляційна комісія є колегіальним органом НОІВ, що утворюється з метою розгляду скарг кандидатів у представники у справах інтелектуальної власності (патентні повірені) на рішення Атестаційної комісії, скарг на дії представників у справах інтелектуальної власності (патентних повірених), а також з метою здійснення контролю за дотриманням патентними повіреними вимог законодавства України. 2. До складу Апеляційної комісії входять працівники НОІВ, центрального органу виконавчої влади, що	<i>положення чинного ЗУ «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» (стаття 2-4)</i>

		забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності, видатні науковці, які працюють у сфері інтелектуальної власності, та представники у справах інтелектуальної власності (патентні повірені), які мають досвід практичної роботи у сфері правової охорони інтелектуальної власності не менш як 10 років. 3. Повноваження Апеляційної комісії, її склад, порядок формування, вимоги до її членів, строк повноважень та правила і процедури її діяльності визначаються центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності. 4. Апеляційна комісія діє на підставі цього Закону та положення, затвердженого центральним органом виконавчої влади, що забезпечує формування та реалізує державну політику у сфері інтелектуальної власності.	
		Розділ X. ТОРГОВЕЛЬНІ МАРКИ ЄС Стаття 110. Повноваження НОІВ, пов'язані з процедурою реєстрації торговельної марки ЄС 1. Функції центрального офісу з промислової власності держави-члена ЄС, передбачені Регламентом (ЄС) № 2017/1001, в Україні виконує НОІВ. 2. НОІВ є органом, відповідальним за підтвердження справжності рішень Офісу з інтелектуальної власності Європейського Союзу відповідно до частини другої статті 110 Регламенту (ЄС) № 2017/1001 для їх виконання в Україні.	Враховано статтю 110 EUTMR

		Стаття 111. Поширення дії торговельної марки ЄС 1. З дати набрання чинності Угоди про вступ України до ЄС дія торговельних марок ЄС поширюється на територію України відповідно до Регламенту (ЄС) № 2017/1001. 2. З дати набрання чинності Угоди про вступ України до ЄС дія заявок на торговельну марку ЄС, поданих до дати набрання чинності Угоди про вступ України до ЄС, та торговельних марок ЄС, зареєстрованих до цієї дати, поширюється на територію України.	<i>Враховано підхід Закону Хорватії</i> Article 107. <u>Extension of effects of the European Union trademark</u> The effects of applications for a European Union trademark filed and European Union trademarks acquired before 1 July 2013 shall extend to the territory of the Republic of Croatia with such date.
		Стаття 112. Торговельна марка ЄС як більш рання торговельна марка 1. У значенні частини другої статті 10 цього Закону торговельна марка ЄС, заявлена до дати набрання чинності Угоди про вступ України до ЄС, є більш ранньою торговельною маркою по відношенню до заявок на національну реєстрацію торговельної марки, які подані після цієї дати, та національних реєстрацій за такими заявками, а також торговельних марок за міжнародними реєстраціями, поширеними на територію України після дати набрання чинності Угоди про вступ України до ЄС. 2. У значенні пункту 3) частини першої статті 10 цього Закону більш рання торговельна марка ЄС, що має репутацію в ЄС, береться до уваги відповідно до положень частини п'ятої статті 8 Регламенту (ЄС)	<i>Враховано підхід Закону Хорватії</i> Article 108. <u>A European Union trademark as an earlier trademark</u> (1) Within the meaning of Article 10 paragraph (2) of this Act, a European Union trademark applied for before 1 July 2013 shall be an earlier trademark in relation to national trademark applications filed after such date, as well as national trademarks based on such applications and international trademark registrations with the date of registration for the Republic of Croatia after 1 July 2013. (2) Within the meaning of Article 10 paragraph (1) point 3 of this Act, an earlier European Union trademark having reputation in the European Union shall be taken into consideration in accordance with the provisions of

		№ 2017/1001. 3. Національна реєстрація або міжнародна реєстрація торговельної марки, що діє в Україні, вважається більш ранньою торговельною маркою в розумінні частини другої статті 10 цього Закону, навіть якщо власник відмовився від реєстрації або не продовжив строк її дії, якщо для торговельної марки ЄС було подано заяву про старшинство відповідно до статей 39 або 40 Регламенту (ЄС) № 2017/1001. 4. У розумінні частини першої статті 55 цього Закону, більш рання торговельна марка ЄС не є перешкодою для здійснення національної реєстрації або надання правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією на території України, якщо така більш рання торговельна марка ЄС не відповідає умовам використання, передбаченим статтею 18 Регламенту (ЄС) № 2017/1001. 5. У розумінні частини першої статті 64 цього Закону національна реєстрація або міжнародна реєстрація, що діє в Україні, не може бути визнана недійсною на підставі існування більш ранньої торговельної марки ЄС, якщо така більш рання торговельна марка ЄС не відповідає умовам використання, передбаченим статтею 18 Регламенту (ЄС) № 2017/1001.	Article 8 paragraph (5) of the Regulation on the European Union Trademark. (3) A national trademark or an international trademark registration having effect in the Republic of Croatia shall be deemed an earlier trademark within the meaning of Article 10 paragraph (2) of this Act even when waived or let expire by the holder, if seniority claim was filed for a European Union trademark in accordance with Article 39 or, where appropriate, Article 40 of the Regulation on the European Union Trademark. (4) Within the meaning of Article 47 paragraph (1) of this Act, an earlier European Union trademark will represent no impediment to register a national trademark, or to extend effect of an international trademark registration in the Republic of Croatia, if such earlier European Union trademark does not comply with the conditions of use provided for in Article 18 of the Regulation on the European Union Trademark. (5) Within the meaning of Article 66 paragraph (1) of this Act, a national trademark, or an international trademark registration having effect in the Republic of Croatia may not be declared invalid for the reason of being in conflict with an earlier European Union trademark, if such earlier European Union trademark fails to fulfil the conditions of use provided for in Article 18 of the Regulation on the European Union Trademark.
		Стаття 113. Перетворення заявки на торговельну марку ЄС або торговельної марки ЄС на заявку на національну реєстрацію	<i>Враховано підхід Закону Хорватії</i> Article 109. <u>Conversion of a European Union</u>

		1. За заявою про перетворення заявки на торговельну марку ЄС або торговельної марки ЄС на заявку на національну реєстрацію, що подана до Офісу з інтелектуальної власності ЄС відповідно до статті 139 Регламенту (ЄС) № 2017/1001, розглянута та передана до НОІВ відповідно до статті 140 Регламенту (ЄС) № 2017/1001, НОІВ здійснює процедури стосовно національної реєстрації торговельної марки згідно з положеннями цього Закону. 2. НОІВ повідомляє заявника або власника торговельної марки ЄС про одержання заяви про перетворення, вказаної в частині першій цієї статті, зобов'язує його призначити представника відповідно до статті 5 цього Закону та подати до НОІВ довіреність або інший документ, який підтверджує повноваження представника, та переклад заявки на торговельну марку ЄС на українську мову протягом двох місяців з дня одержання відповідного повідомлення. Вказаний строк може бути продовжений відповідно до статті 93 цього Закону. 3. Перетворення заявки на торговельну марку ЄС або торговельної марки ЄС на заявку на національну реєстрацію здійснюється за умови сплати збору відповідно до статті 98 цього Закону. Збір сплачується протягом двох місяців з дня одержання заявником або власником торговельної марки ЄС повідомлення, передбаченого частиною другою цієї статті. 4. Якщо всі документи, вказані в частині другій цієї статті, надійшли до НОІВ у встановлений строк:	<u>trademark application and a European Union trademark into a national trademark application</u> (1) Upon a request for conversion of a European Union trademark application, or a European Union trademark, respectively, into a national trademark application, filed pursuant to the provision of Article 139 of the Regulation on the European Union Trademark and submitted to the Office by the European Union Intellectual Property Office pursuant to the provision of Article 140 of the Regulation on the European Union Trademark, the Office shall carry out the procedure for registration of a national trademark in accordance with the provisions of this Act. (2) The Office shall notify the holder of the application or of the registered European Union trademark about the receipt of conversion request referred to in paragraph (1) of this Article and shall order him by a conclusion, where appropriate, to appoint a representative who shall submit a power of attorney to the Office and a translation of the European Union trademark application into Croatian, within a period of 60 days upon receipt of the conclusion. (3) If the holder of the application or of the registered European Union trademark fails to act by the conclusion referred to in paragraph (2) of this Article within a prescribed period, requested conversion shall be rejected by a decision. (4) If the conditions referred to in paragraph (2) of this Article are fulfilled, and it was requested to convert a registered European Union trademark into a national trademark application, such trademark shall be entered in the
--	--	---	---

	1) за заявою про перетворення зареєстрованої торговельної марки ЄС в заявку на національну реєстрацію НОІВ вносить відомості про таку торговельну марку до Реєстру; 2) за заявою про перетворення заявки на торговельну марку ЄС в заявку на національну реєстрацію, НОІВ розпочинає процедури стосовно національної реєстрації торговельної марки згідно з положеннями цього Закону, за умови подання заявки відповідно до статті 30 та сплати збору відповідно до частини другої статті 31 цього Закону. 5. Якщо документи, вказані в частинах другій - третій цієї статті, не надійшли до НОІВ у встановлений строк, заява про перетворення вважається неподаною. 6. Дата подання заявки, дата пріоритету і старшинство визначаються відповідно до частини третьої статті 139 Регламенту (ЄС) № 2017/1001.	Register kept by the Office, provided that the charges for trademark maintenance in the value during the first ten-year period and for publication of trademark information have been paid in accordance with the provisions of this Act and other regulations. (5) If the conditions referred to in paragraph (2) of this Article are fulfilled, and it was requested to convert an application of the European Union trademark into a national trademark application, the Office shall carry out procedure for a national trademark registration, provided that administrative fees and charges have been paid in accordance with the provisions of this Act and other regulations. (6) The date of filing, the date of priority and seniority shall be determined pursuant to the provision of Article 139, paragraph (3) of the Regulation on the
	Стаття 114. Старшинство 1. Якщо старшинство на торговельну марку ЄС заявляється відповідно до статей 39 або 40 Регламенту (ЄС) № 2017/1001 стосовно національної реєстрації або міжнародної реєстрації, що діє в Україні, від якої власник відмовився або не продовжив строк її дії, можна припинити дію реєстрації, яка є підставою для старшинства, або визнати її недійсною апостеріорі відповідно до положень цього Закону, за умови, що на день відмови або спливу строку дії існували підстави для припинення дії такої реєстрації або визнання її недійсною. У такому разі старшинство втрачає чинність.	<i>Враховано підхід Закону Хорватії</i> Article 110. <u>European Union Trademark Seniority</u> (1) If seniority is claimed for a European Union trademark pursuant to Article 39 or, where appropriate, Article 40 of the Regulation on the European Union Trademark, in respect of a national trademark registration or an international trademark registration having effect in the Republic of Croatia, and which is waived or let expire by the holder, invalidity or revocation of the trademark that represents the basis of the seniority claim can be established subsequently in accordance with the provisions of this Act provided that invalidity or revocation could have been

		2. Відомості про те, що на підставі національної реєстрації заявлено старшинство торговельної марки ЄС, а також про його втрату вносяться до Реєстру.	declared at the moment when the trademark was waived or let expire. In that case, seniority ceases to take its effects. (2) An indication shall be entered in the Register that seniority is claimed for a European Union trademark in respect of a trademark registered via national route, as well as an indication that seniority ceased to take effects.
		Стаття 115. Заборона використання торговельної марки ЄС 1. Власник національної реєстрації за заявкою, поданою до дати набрання чинності Угоди про вступ України до ЄС, або власник міжнародної реєстрації, поширеної на територію України до дати набрання чинності Угоди про вступ України до ЄС, може подати позов про заборону використання в Україні торговельної марки ЄС, дія якої відповідно до статті 111 цього Закону поширюється на територію України. 2. Позивач повинен довести, що використання торговельної марки ЄС порушує права, надані йому на підставі відповідної реєстрації, за наявності однієї з умов, передбачених частиною другою статті 12 цього Закону.	<i>Враховано підхід Закону Хорватії</i> Article 111. <u>Prohibition of use of a European Union trademark</u> The holder of a national trademark registration filed before 1 July 2013 or the holder of an international registration with a date of an international registration for the territory of the Republic of Croatia before 1 July 2013 may institute a legal action, claiming prohibition of the use in the Republic of Croatia of the European Union trademark, the effect of which is, in accordance with Article 107 of this Act, extended to the territory of the Republic of Croatia. The plaintiff shall prove that the use of a European Union trademark conflicts with his trademark for one of the reasons provided for by Article 11 paragraph (2) of this Act.
		Стаття 116. Захист торговельної марки ЄС від порушення 1. У випадку порушення на території України прав на торговельну марку ЄС застосовуються положення цього Закону, що регулюють захист прав на національну реєстрацію торговельної марки, та Регламенту (ЄС) № 2017/1001.	<i>Враховано підхід Закону Хорватії</i> Article 112. <u>Protection of a European Union trademark against infringement</u> The Regulation on the European Union Trademark and accordingly the provisions of this Act governing protection of a national trademark in case of infringement shall apply to protection of a European Union

		2. Захист прав на торговельну марку ЄС, які були порушені на території України, здійснюється у судовому та іншому встановленому законодавством України порядку.	trademark in the Republic of Croatia in case of infringement. Article 113. <u>The court competent for a European Union trademark</u> (1) In the Republic of Croatia, the Commercial Court in Zagreb shall be the European Union Trademark Court competent for first instance decisions, within the meaning of the Regulation on the European Union Trademark. (2) In the Republic of Croatia, the High Commercial Court shall be the European Union Trademark Court competent for second instance decisions, within the meaning of the Regulation on the European Union Trademark.
		Стаття 117. Суд, компетентний щодо торговельної марки ЄС 1. Вищий суд з питань інтелектуальної власності розглядає як суд першої інстанції справи у спорах щодо торговельної марки ЄС у розумінні частини першої статті 123 Регламенту (ЄС) № 2017/1001. 2. Судові рішення, ухвалені Вищим судом з питань інтелектуальної власності, переглядаються в апеляційному порядку Апеляційною палатою Вищого суду з питань інтелектуальної власності як судом другої інстанції.	<i>Враховано статтю 123 EUTMR</i>
		Розділ XI. МІЖНАРОДНІ РЕЄСТРАЦІЇ ТОРГОВЕЛЬНИХ МАРОК Глава 1. Загальні положення Стаття 118. Застосування положень Закону до	

		міжнародних реєстрацій 1. Якщо інше не зазначено у цьому розділі, положення цього Закону застосовуються до міжнародних заявок, заснованих на заявці, поданій до НОІВ, або на національній реєстрації, здійсненій НОІВ, та до міжнародних реєстрацій з поширенням на територію України.	
		Глава 2. Міжнародні реєстрації, засновані на заявці, поданій до НОІВ, або на національній реєстрації, здійсненій НОІВ Стаття 119. Подання міжнародної заявки 1. Якщо заявка на національну реєстрацію торговельної марки подана до НОІВ або національна реєстрація торговельної марки здійснена НОІВ, особа, яка є заявником за заявкою (далі – базова заявка) чи власником реєстрації (далі – базова реєстрація), має право набути правову охорону цієї торговельної марки в іноземних державах шляхом її реєстрації в Міжнародному реєстрі згідно з Протоколом до Мадридської угоди за умови, що особа є громадянином України або проживає, або має реальне та діюче промислове чи комерційне (торговельне) підприємство в Україні. 2. Міжнародна заявка подається до Міжнародного бюро ВОІВ через НОІВ як Відомство походження в значенні статті 2 (2) Протоколу до Мадридської угоди, за умови сплати заявником збору за подання міжнародної заявки відповідно до частини другої статті 122 цього Закону. 3. Міжнародна заявка може подаватися на основі	

		двох і більше базових заявок та/або базових реєстрацій за таких умов: вони стосуються такої самої торговельної марки; заявником або власником відповідної базової заявки та/або базової реєстрації є особа, яка подає міжнародну заявку; зазначені в міжнародній заявці товари і послуги охоплюються переліком товарів і послуг відповідних базових заявок та/або базових реєстрацій. 4. Відомості міжнародної заявки мають відповідати відомостям, зазначеним у базовій заявці та/або базовій реєстрації, а саме: 1) торговельна марка, що є предметом міжнародної заявки, ідентична торговельній марці, що є предметом базової заявки та/або базової реєстрації; 2) зазначені у міжнародній заявці відомості стосовно торговельної марки, кольору чи поєднання кольорів, охорону яких заявник просить як розрізняльної ознаки своєї торговельної марки, також містяться у відповідній базовій заявці та/або базовій реєстрації; 3) особа, яка подає міжнародну заявку, є тією самою особою, яка є заявником відповідної базової заявки та/або власником базової реєстрації; 4) зазначені в міжнародній заявці товари та/або послуги охоплюються переліком товарів та/або послуг відповідних базових заявок та/або базових реєстрацій. 5. Міжнародна заявка має містити зазначення іноземних держав, на територію яких заявник бажає поширити охорону торговельної марки шляхом міжнародної реєстрації. 6. Міжнародна заявка складається та подається до НОІВ відповідно до вимог Протоколу до	
--	--	--	--

		Мадридської угоди, Правил до Протоколу до Мадридської угоди, цього Закону та Правил.	
		Стаття 120. Розгляд міжнародної заявки НОІВ 1. Протягом одного місяця з дати одержання НОІВ перевіряє документи міжнародної заявки на відповідність вимогам статті 119 цього Закону. НОІВ зупиняє провадження щодо перевірки документів міжнародної заявки, поданої на основі базової заявки, формальна експертиза якої на дату подання міжнародної заявки не завершена, - до дня завершення процедур щодо формальної експертизи такої базової заявки, передбачених статтею 38 цього Закону. 2. У разі несплати збору або його невідповідності вимогам частини другої статті 122 цього Закону, протягом трьох робочих днів з дня одержання міжнародної заявки НОІВ приймає рішення про залишення міжнародної заявки без руху та надсилає заявнику повідомлення із пропозиціями щодо усунення виявлених недоліків. Усунення недоліків щодо сплати збору за подання міжнародної заявки здійснюється протягом одного місяця з дати одержання НОІВ такої заявки. Якщо збір буде сплачено у встановлений строк, міжнародна заявка вважається одержаною НОІВ у день первинного її подання. Якщо збір не буде сплачено у встановлений строк, міжнародна заявка вважається неподаною. 3. У разі невідповідності міжнародної заявки вимогам статті 119 цього Закону заявнику надсилається повідомлення НОІВ із зазначенням виявлених недоліків.	

		Усунення недоліків, зазначених у повідомленні НОІВ, проводиться у строк та в порядку, встановленому статтею 92 цього Закону. Вказаний строк може бути продовжений або права заявника щодо міжнародної заявки можуть бути відновлені відповідно до статті 93 цього Закону. Якщо виявлені недоліки не будуть усунені у встановлений строк, НОІВ не засвідчує міжнародну заявку та не надсилає її до Міжнародного бюро ВОІВ, така заявка вважається відкликаною. 4. За відповідності міжнародної заявки та сплаченого збору встановленим вимогам НОІВ засвідчує міжнародну заявку із зазначенням дати її одержання та надсилає до Міжнародного бюро ВОІВ, про що заявнику надсилається повідомлення. Дата міжнародної реєстрації встановлюється Міжнародним бюро ВОІВ відповідно до статті 123 цього Закону.	
		Стаття 121. Подання заяви про територіальне поширення після міжнародної реєстрації 1. Власник міжнародної реєстрації має право поширити охорону торговельної марки за міжнародною реєстрацією додатково на одну чи більше держав, стосовно всіх або частини товарів та/або послуг, зазначених у міжнародній реєстрації, шляхом подання заяви про територіальне поширення після міжнародної реєстрації (далі – заява про територіальне поширення) до Міжнародного бюро ВОІВ безпосередньо або через НОІВ. 2. Заява про територіальне поширення може бути подана через НОІВ, якщо НОІВ є Відомством походження міжнародної реєстрації або, у випадку	

		передання прав на міжнародну реєстрацію, якщо новий власник міжнародної реєстрації є громадянином України або проживає, або має реальне та діюче промислове чи комерційне (торговельне) підприємство в Україні. За подання через НОІВ заяви про територіальне поширення сплачується збір згідно з частиною другою статті 122 цього Закону. 3. Територіальне поширення набуває чинності з дати внесення відомостей про нього до Міжнародного реєстру або з іншої дати, зазначеної власником міжнародної реєстрації, і припиняє чинність одночасно із закінченням строку дії міжнародної реєстрації, якої воно стосується. 4. Заява про територіальне поширення складається та подається до НОІВ відповідно до вимог Протоколу до Мадридської угоди, Правил до Протоколу до Мадридської угоди, цього Закону та Правил. 5. Розгляд заяви про територіальне поширення здійснюється в порядку, передбаченому статтею 120 цього Закону.	
		Стаття 122. Збори за міжнародну реєстрацію 1. За подання міжнародної заявки або заяви про територіальне поширення сплачуються збори: 1) збір за подання міжнародної заявки або збір за подання заяви про територіальне поширення; 2) міжнародний збір. 2. Збори за подання міжнародної заявки або заяви про територіальне поширення сплачуються згідно з частиною другою статті 98 цього Закону на поточні	

		рахунки НОІВ. За подання міжнародної заявки сплачується додатковий збір за кожен клас МКТП, зазначений в міжнародній заявці понад три класи. Збір за подання міжнародної заявки або заяви про територіальне поширення може бути сплачений протягом одного місяця з дати одержання НОІВ відповідної заявки чи заяви, цей строк не може бути продовжений. 3. Міжнародний збір сплачується згідно з положеннями статей 8 (2) та 8 (7) Протоколу до Мадридської угоди безпосередньо на поточні рахунки Міжнародного бюро ВОІВ. 4. Інші збори за дії, пов'язані з міжнародною реєстрацією, встановлюються цим Законом та Міжнародним бюро ВОІВ.	
		Стаття 123. Дата міжнародної реєстрації та територіального поширення, здійсненого після міжнародної реєстрації 1. Дата міжнародної реєстрації та дата територіального поширення, здійсненого після міжнародної реєстрації, встановлюється Міжнародним бюро ВОІВ за датою одержання НОІВ відповідно міжнародної заявки чи заяви про територіальне поширення, за умови, що Міжнародне бюро ВОІВ одержало цю заявку чи заяву протягом двох місяців від цієї дати. 2. Якщо міжнародна заявка одержана Міжнародним бюро ВОІВ після спливу строку, встановленого відповідно до частини першої цієї статті, дата міжнародної реєстрації встановлюється за датою	

		одержання цієї заявки Міжнародним бюро ВОІВ. 3. Якщо заява про територіальне поширення одержана Міжнародним бюро ВОІВ після спливу строку, встановленого відповідно до частини першої цієї статті, а також у разі, якщо така заява подана до Міжнародного бюро ВОІВ безпосередньо, дата територіального поширення встановлюється за датою одержання цієї заяви Міжнародним бюро ВОІВ.	
		Стаття 124. Внесення відомостей про міжнародну реєстрацію до Баз даних заявок та Реєстру 1. Відомості про дату та номер міжнародної реєстрації вносяться до Баз даних заявок, ведення якої здійснюється відповідно до статті 39 цього Закону, стосовно базової заявки. Якщо за базовою заявкою здійснено національну реєстрацію торговельної марки, відомості про дату та номер міжнародної реєстрації вносяться до Реєстру. 2. Відомості про дату та номер міжнародної реєстрації вносяться до Реєстру стосовно базової реєстрації.	
		Стаття 125. Залежність міжнародної реєстрації 1. Після закінчення п'ятирічного строку з дати міжнародної реєстрації, ця реєстрація стає незалежною від базової заявки або здійсненої за цією заявкою національної реєстрації, або від базової реєстрації, залежно від випадку. 2. Протягом п'ятирічного строку з дати міжнародної реєстрації ВОІВ повідомляє Міжнародне бюро ВОІВ про будь-які факти та рішення, які впливають на	

		чинність базової заявки чи базової реєстрації.	
		Глава 3. Міжнародні реєстрації з поширенням на територію України Стаття 126. Дія міжнародної реєстрації з поширенням на територію України 1. Міжнародна реєстрація з поширенням на територію України, має таку саме дію як заявка, подана до НОІВ, з дати міжнародної реєстрації, здійсненої відповідно до статті 3(4) Протоколу до Мадридської угоди, або з дати територіального поширення стосовно України, здійсненого після міжнародної реєстрації відповідно до статті 3ter(2) Протоколу до Мадридської угоди. 2. Якщо НОІВ не повідомило Міжнародне бюро ВОІВ про відмову в наданні правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією в Україні відповідно до статті 5 (1) і (2) Протоколу до Мадридської угоди або якщо таку відмову відкликано, з дати, зазначеної у частині першій цієї статті, міжнародна реєстрація з поширенням на територію України, має таку саму дію як національна реєстрація. 3. Для цілей застосування статті 14 цього Закону, публікація відомостей про міжнародну реєстрацію з поширенням на територію України відповідно до частини другої статті 127 цього Закону прирівнюється до публікації відомостей про національну реєстрацію.	

		Стаття 127. Публікація відомостей про міжнародну реєстрацію 1. Публікація відомостей про міжнародну реєстрацію з поширенням на територію України або про територіальне поширення стосовно України після міжнародної реєстрації здійснюється в періодичному бюлетені, що видається Міжнародним бюро ВОІВ, відповідно до статті 3 (4) або статті 3 ter (2) Протоколу до Мадридської угоди. 2. Якщо НОІВ не повідомлено Міжнародне бюро ВОІВ про відмову в наданні правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією в Україні відповідно до статті 5(1) і (2) Протоколу до Мадридської угоди або якщо таку відмову відкликано, НОІВ публікує в Бюлетені відомості про міжнародну реєстрацію торговельної марки, якій надано правову охорону в Україні одночасно з надсиланням до Міжнародного бюро ВОІВ відповідної заяви про остаточний статус торговельної марки. 3. Склад відомостей, що підлягають публікації відповідно до частини другої цієї статті, повинен включати таку інформацію: номер міжнародної реєстрації, дата міжнародної реєстрації або дата територіального поширення стосовно України після міжнародної реєстрації, дата публікації в Бюлетені, дата публікації в періодичному бюлетені, що видається Міжнародним бюро ВОІВ, представлення торговельної марки та класи МКТП, для яких надано правову охорону в Україні.	
--	--	---	--

		Стаття 128. Зауваження третіх осіб та заперечення проти дії міжнародної реєстрації в Україні 1. Стосовно міжнародної реєстрації з поширенням на територію України може бути подано письмове мотивоване зауваження відповідно до статті 43 цього Закону з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею. 2. Проти дії міжнародної реєстрації в Україні може бути подане заперечення відповідно до статті 52 цього Закону. 3. Зауваження та заперечення подаються протягом трьох місяців з дня публікації відомостей про міжнародну реєстрацію з поширенням на територію України або про територіальне поширення стосовно України після міжнародної реєстрації відповідно до частини першої статті 127 цього Закону.	
		Стаття 129. Експертиза міжнародної реєстрації з поширенням на територію України 1. НОІВ проводить експертизу міжнародної реєстрації щодо наявності абсолютних підстав для відмови, передбачених статтею 9 цього Закону, а також перевірку щодо відповідності назв товарів і послуг, зазначених у міжнародній реєстрації, вимогам частин другої та третьої статті 33 цього Закону протягом трьох місяців з дня одержання НОІВ повідомлення про міжнародну реєстрацію відповідно до статті 3 (4) Протоколу до Мадридської угоди або повідомлення про територіальне поширення стосовно України, здійснене після міжнародної реєстрації відповідно до статті 3 ter (2) Протоколу до Мадридської угоди.	

		2. Якщо за результатами експертизи, проведеної відповідно до абзацу шостого частини шостої статті 38 та частини другої статті 40 цього Закону, встановлено, що торговельний марці за міжнародною реєстрацією не може бути надана правова охорона в Україні щодо всіх або частини товарів і послуг, для яких здійснено міжнародну реєстрацію, НОІВ надсилає до Міжнародного бюро ВОІВ повідомлення про попередню відмову в наданні правової охорони за обов'язком (<i>ex officio</i>) відповідно до статті 5 (1) і (2) Протоколу до Мадридської угоди. 3. У разі подання заперечення проти дії міжнародної реєстрації в Україні відповідно до статті 128 цього Закону НОІВ надсилає до Міжнародного бюро ВОІВ повідомлення про попередню відмову в наданні правової охорони на підставі заперечення разом з копією заперечення. Провадження щодо розгляду заперечення проти дії міжнародної реєстрації в Україні здійснюється згідно з положеннями статей 53 – 55 цього Закону, з урахуванням особливостей, передбачених цією статтею. 4. Власник міжнародної реєстрації має право надати відповідь на повідомлення про попередню відмову в наданні правової охорони, в тому числі подати відзив на заперечення із викладенням своїх пояснень, міркувань, аргументів щодо заперечення і мотивів його визнання або відхилення, протягом трьох місяців з дня надсилання НОІВ такого повідомлення, в порядку, встановленому статтею 92 цього Закону. Вказаний строк може бути продовжений відповідно до статті 93 цього Закону. Власник міжнародної реєстрації може спростувати	
--	--	--	--

		заперечення і залишити міжнародну реєстрацію без змін, внести до неї зміни, відмовитись від охорони за міжнародною реєстрацією або обмежити перелік товарів і послуг відносно України. 5. За результатами розгляду заперечення проти дії міжнародної реєстрації в Україні НОІВ приймає рішення про: задоволення заперечення повністю; задоволення заперечення частково; відмову в задоволенні заперечення повністю. 6. Якщо підстави для відмови, виявлені щодо всіх або частини товарів і послуг, для яких здійснено міжнародну реєстрацію, не були усунені внаслідок вчинення власником міжнародної реєстрації дій, передбачених пунктами 1) - 3) частини третьої статті 40 цього Закону, або власником міжнародної реєстрації не надано відповідь на повідомлення про попередню відмову в наданні правової охорони за обов'язком (<i>ex officio</i>), а також у разі прийняття за результатами розгляду заперечення проти дії міжнародної реєстрації в Україні рішення про задоволення заперечення повністю чи частково, НОІВ приймає рішення про відмову в наданні правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією в Україні щодо всіх або частини товарів і послуг. Рішення НОІВ може бути оскаржене відповідно до статті 66 цього Закону. 7. Якщо від початку перебігу строку для подання заперечення відповідно до статті 128 цього Закону, НОІВ не надіслав до Міжнародного бюро ВОІВ повідомлення про попередню відмову в наданні правової охорони за обов'язком (<i>ex officio</i>) відповідно	
--	--	---	--

		до частини другої цієї статті, НОІВ може надіслати до Міжнародного бюро ВОІВ заяву про тимчасовий статус торговельної марки, в якій зазначається, що експертизу за обов'язком (<i>ex officio</i>) завершено, але заперечення чи зауваження третіх осіб все ще можуть бути подані. Така заява не обмежує права НОІВ на повторне проведення експертизи міжнародної реєстрації щодо наявності абсолютних підстав для відмови за власною ініціативою у будь-який час до надсилання до Міжнародного бюро ВОІВ заяви про остаточний статус торговельної марки щодо надання правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією в Україні. 8. Після завершення в НОІВ усіх процедур, що стосуються надання правової охорони торговельній марці за міжнародною реєстрацією, НОІВ надсилає до Міжнародного бюро ВОІВ відповідну заяву про остаточний статус торговельної марки.	
		Стаття 130. Сертифікаційні та колективні торговельні марки 1. Якщо міжнародна реєстрація заснована на базовій заявці або базовій реєстрації на сертифікаційну чи колективну торговельну марку, до торговельної марки за міжнародною реєстрацією з поширенням на територію України застосовуються відповідні положення цього Закону стосовно сертифікаційних або колективних торговельних марок. 2. Протягом двох місяців з дня одержання НОІВ повідомлення Міжнародного бюро ВОІВ про міжнародну реєстрацію або про територіальне поширення стосовно України після міжнародної	

		реєстрації, власник міжнародної реєстрації повинен подати безпосередньо до НОІВ правила використання торговельної марки, як передбачено відповідно статтями 72 та 81 цього Закону.	
		Стаття 131. Заміна національної реєстрації на міжнародну реєстрацію 1. За заявою власника національної реєстрації до Реєстру можуть бути внесені відомості про те, що національна реєстрація вважається заміненою на міжнародну реєстрацію відповідно до статті 4bis Протоколу до Мадридської угоди.	
		Стаття 132. Припинення дії міжнародної реєстрації та визнання міжнародної реєстрації недійсною в Україні 1. Дія міжнародної реєстрації з поширенням на територію України може бути припинена або така реєстрація може бути визнана недійсною на підставі поданої до НОІВ заяви або у судовому порядку на підставі зустрічного позову у провадженні щодо порушення прав. 2. Заява про припинення дії міжнародної реєстрації з поширенням на територію України або про визнання такої реєстрації недійсною подається до НОІВ відповідно до статті 63 цього Закону. 3. Якщо у провадженні щодо припинення дії міжнародної реєстрації з поширенням на територію України або визнання такої реєстрації недійсною відповідно до статті 63 цього Закону чи у судовому порядку прийнято остаточне рішення, НОІВ повідомляє про це Міжнародне бюро ВОІВ	

		відповідно до статті 5(6) Протоколу до Мадридської угоди.	
		Стаття 133. Використання торговельної марки за міжнародною реєстрацією 1. Для цілей визначення дати, з якої має розпочинатися фактичне використання в Україні торговельної марки за міжнародною реєстрацією, перебіг п'ятирічного строку, зазначеного у частині першій статті 19 цього Закону, починається з наступного дня після публікації відповідно до частини другої статті 127 цього Закону.	
		Стаття 134. Перетворення міжнародної реєстрації з поширенням на територію України у заявку 1. З урахуванням частини другої цієї статті, положення цього Закону щодо заявок застосовуються до заявок, які подаються до НОІВ в порядку перетворення міжнародної реєстрації з поширенням на територію України відповідно до статті 9 <i>quinquies</i> Протоколу до Мадридської угоди. 2. Якщо заявка стосується міжнародної реєстрації з поширенням на територію України, відомості про яку опубліковані відповідно до частини другої статті 127 цього Закону, статті 40 – 43 та 52-53 цього Закону не застосовуються. 3. Відомості про те, що заявка є перетвореною із міжнародної реєстрації відповідно до статті 9 <i>quinquies</i> Протоколу до Мадридської угоди, та номер відповідної міжнародної реєстрації зазначаються в заявці. За подання заявки сплачується	

		збір. 4. Якщо за результатами перевірки заявки відповідно до статті 38 цього Закону https://zakon.rada.gov.ua/laws/show/984_003-17_n331 встановлено, що заявку не було подано протягом трьох місяців з дня скасування міжнародної реєстрації Міжнародним бюро ВОІВ або товари і послуги, стосовно яких подано заявку, не охоплюються переліком товарів і послуг, стосовно яких міжнародна реєстрація була поширена на територію України, НОІВ надсилає заявнику повідомлення із пропозиціями щодо усунення виявлених недоліків. 5. Якщо за результатами перевірки заявки встановлено, що вимоги статті 9 <i>quinquies</i> Протоколу до Мадридської угоди дотримані, або якщо виявлені недоліки усунені у встановлений строк, дата подання заявки встановлюється за датою міжнародної реєстрації або територіального поширення стосовно України, здійсненого після міжнародної реєстрації, з урахуванням права на пріоритет, за наявності. В іншому випадку, право на дату міжнародної реєстрації або територіального поширення після міжнародної реєстрації та, за наявності, на пріоритет за міжнародною реєстрацією, вважається втраченим, про що заявнику надсилається повідомлення.	
207	CHAPTER 5 FINAL PROVISIONS Article 53 Data protection The processing of any personal data carried out in the Member States in the framework of this Directive shall be		<i>Враховано та включено до Розділу VII. ПРОЦЕДУРИ ПЕРЕД НОІВ (стаття 100 Закону, див. вище)</i>

	subject to national law implementing Directive 95/46/EC. ГЛАВА 5 ПРИКІНЦЕВІ ПОЛОЖЕННЯ Стаття 53 Захист даних Опрацювання будь-яких персональних даних, що здійснюється у державах-членах у межах цієї Директиви, регулює національне право, яке імплементує Директиву 95/46/ЄС.		
208	Article 54 Transposition 1. Member States shall bring into force the laws, regulations and administrative provisions necessary to comply with Articles 3 to 6, Articles 8 to 14, Articles 16, 17 and 18, Articles 22 to 39, Article 41, Articles 43 to 50 by 14 January 2019. Member States shall bring into force the laws, regulations and administrative provisions to comply with Article 45 by 14 January 2023. They shall immediately communicate the text of those measures to the Commission. When Member States adopt those measures, they shall contain a reference to this Directive or be accompanied by such a reference on the occasion of their official publication. They shall also include a statement that references in existing laws, regulations and administrative provisions to the Directive repealed by this Directive shall be construed as references to this Directive. Member States shall determine how such reference is to be made and how that statement is to be formulated. Стаття 54 Транспозиція		

	1. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення, необхідні для дотримання статей 3-6, статей 8-14, статей 16, 17 і 18, статей 22-39, статті 41, статей 43 і 44 та статей 46-50, до 14 січня 2019 року. Держави-члени повинні ввести в дію закони, підзаконні нормативно-правові акти та адміністративні положення для дотримання статті 45 до 14 січня 2023 року. Вони повинні негайно повідомити текст таких інструментів Комісії. Якщо держави-члени ухвалюють такі інструменти, вони повинні містити покликання на цю Директиву або супроводжуватися таким покликанням у разі їх офіційної публікації. Вони також повинні містити заяву про те, що покликання у чинних законах, підзаконних нормативно-правових актах та адміністративних положеннях на директиву, скасовану цією Директивою, необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву. Держави-члени визначають, яким чином необхідно зробити таке покликання та яким чином необхідно сформулювати таку заяву.		
209	2. Member States shall communicate to the Commission the text of the main provisions of national law which they adopt in the field covered by this Directive. 2. Держави-члени передають Комісії текст основних положень національного права, які вони ухвалюють у сфері, яку охоплює ця Директива.		
210	Article 55 Repeal Directive 2008/95/EC is repealed with effect from 15 January 2019, without prejudice to the obligations of the		

	Member States relating to the time limit for the transposition into national law of Directive 89/104/EEC set out in Part B of Annex I to Directive 2008/95/EC. References to the repealed Directive shall be construed as references to this Directive and shall be read in accordance with the correlation table in the Annex. Стаття 55 Скасування Скасувати Директиву 2008/95/ЄС з 15 січня 2019 року без обмеження зобов'язань держав-членів щодо строку транспозиції у національне право Директиви 89/104/ЄЕС, установленого у частині В додатку I Директиви 2008/95/ЄС. Покликання на скасовану Директиву необхідно тлумачити як покликання на цю Директиву і читати відповідно до кореляційної таблиці, наведеної у Додатку.		
211	Article 56 Entry into Force This Directive shall enter into force on the twentieth day following that of its publication in the Official Journal of the European Union. Articles 1, 7, 15, 19, 20, 21 and 54 to 57 shall apply from 15 January 2019. Стаття 56 Набуття чинності Ця Директива набуває чинності на двадцятий день після її публікації в Офіційному віснику Європейського Союзу. Статті 1, 7, 15, 19, 20 і 21 необхідно застосовувати з 15 січня 2019 року.		

212	Article 57 Addressees This Directive is addressed to the Member States. Стаття 57 Адресати Цю Директиву адресовано державам-членам.		
		Розділ XII. ПРИКІНЦЕВІ ТА ПЕРЕХІДНІ ПОЛОЖЕННЯ 1. Цей Закон набирає чинності через один рік з дня його опублікування, крім положень цього Закону, які набирають чинності одночасно з набранням чинності Угоди про вступ України до Європейського Союзу: пункт 38) частини першої статті 2; пункт 3) частини першої та абзац другий частини другої статті 8; пункти 9) – 12) частини першої статті 9 в частині торговельних марок, які не можуть одержати правову охорону відповідно до законодавства ЄС або міжнародних договорів, стороною яких є ЄС; підпункти в) та г) пункту 1) та пункту 2) частини другої статті 10; частина четверта статті 10 в частині застосування законодавства ЄС, що передбачає реєстрацію назви місця походження товару або географічного зазначення; пункт 6) частини третьої статті 12 в частині способу використання позначення в порівняльній рекламі, що суперечить Директиві Європейського Парламенту та Ради Європейського Союзу (ЄС) № 2006/114/ЄС від 12 грудня 2006 року про оманливу та порівняльну рекламу, опублікованій в Офіційному журналі Європейського Союзу L 376/21 від 27 грудня 2006 року; абзац другий частини четвертої статті 12; частина перша статті 18;	

		частина друга статті 21; пункт 3) частини першої статті 52 в частині визначення осіб, уповноважених згідно з відповідним законодавством ЄС про правову охорону географічних зазначень здійснювати права, зазначені в частині четвертій статті 10 цього Закону; абзац другий частини четвертої статті 55; стаття 60; частина п'ята статті 64; частина перша статті 100 в частині стосовно опрацювання будь-яких персональних даних, що здійснюється під час виконання повноважень НОІВ у сфері охорони прав на торговельні марки, згідно з Регламентом Європейського парламенту і Ради Європейського Союзу (ЄС) № 2016/679 від 27 квітня 2016 року про захист фізичних осіб у зв'язку з опрацюванням персональних даних і про вільний рух таких даних, та про скасування Директиви 95/46/ЄС (Загальний регламент про захист даних), опублікованим в Офіційному журналі Європейського Союзу L 119/1 від 04 травня 2016 року; розділ X. 2. Визнати таким, що втратив чинність з дня набрання чинності цим Законом, Закон України «Про охорону прав на знаки для товарів і послуг» (Відомості Верховної Ради України (ВВР), 1994, № 7, ст. 36 із наступними змінами). 3. Процедури стосовно проведення експертизи заявок та національної реєстрації торговельних марок за заявками, поданими до набрання чинності цим Законом, експертиза яких не завершена на день набрання чинності цим Законом, здійснюються у порядку, встановленому цим Законом.	
--	--	--	--

		Процедури стосовно міжнародних реєстрацій з поширенням на територію України, повідомлення про які одержані НОІВ від Міжнародного бюро ВОІВ до набрання чинності цим Законом, здійснюються у порядку, встановленому цим Законом. За заявками, опублікованими до набрання чинності цим Законом, мотивоване заперечення проти заявки щодо невідповідності наведеного в ній позначення умовам надання правової охорони передбаченим законодавством, що діяло на дату подання заявки, може бути подано будь-якою особою протягом трьох місяців від дати публікації в Бюлетені відомостей про заявку. Розгляд заперечень, у разі їх надходження, здійснюється після реєстрації торговельної марки та публікації в Бюлетені відомостей про реєстрацію торговельної марки відповідно до частини першої статті 46 цього Закону, яка не розпочинає перебігу строку для подання заперечень проти реєстрації торговельної марки, передбаченого частиною першою статті 52 цього Закону. За міжнародними реєстраціями, поширеними на територію України, публікація відомостей про які здійснена в Бюлетені до набрання чинності цим Законом, перебіг строку для подання заперечення проти дії міжнародної реєстрації в Україні, передбаченого частиною третьою статті 128 цього Закону, починається з дня такої публікації в Бюлетені. Експертиза щодо наявності абсолютних підстав для відмови, розгляд зауважень третіх осіб та заперечень проти реєстрації торговельної марки за заявками, поданими до набрання чинності цим Законом, та міжнародними реєстраціями з поширенням на територію України, повідомлення про які одержані НОІВ від Міжнародного бюро ВОІВ до набрання чинності цим Законом, проводиться згідно з умовами	
--	--	---	--

		надання правової охорони, передбаченими законодавством, що діяло на дату подання заявки. 4. До набрання чинності Угоди про вступ України до Європейського Союзу в Україні застосовується міжнародний режим вичерпання прав: власник торговельної марки не має права забороняти її використання для товару, введеного під цією торговельною маркою в цивільний оборот ним самим чи за його згодою. 5. Внести зміни до таких Законів України: 1) у Цивільному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2003 р., №№ 40-44, ст. 356): щодо речових прав; частину першу статті 492 викласти в такій редакції: «1. Торговельною маркою може бути будь-яке позначення або будь-яка комбінація позначень, які придатні для вирізнення товарів або послуг одних осіб від товарів або послуг інших осіб. Такими позначеннями можуть бути, зокрема, слова, в тому числі власні імена, малюнки, літери, цифри, кольори, форми товарів або їх пакування, або звуки. »; статтю 494 викласти в такій редакції: «1. Набуття права інтелектуальної власності на торговельну марку засвідчується свідоцтвом, якщо інше не встановлено законом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України. Умови та порядок реєстрації торговельної марки встановлюються законом. 2. Обсяг правової охорони торговельної марки визначається представленням торговельної марки та переліком товарів і послуг, якщо інше не встановлено	
--	--	---	--

		законом. 3. Набуття права інтелектуальної власності на торговельну марку, яка має міжнародну реєстрацію або визнана добре відомою, не вимагає засвідчення свідоцтвом.» статтю 495 викласти в такій редакції: «1. Майновими правами інтелектуальної власності на торговельну марку є: 1) виключне право на використання торговельної марки; 2) виключне право дозволяти використання торговельної марки; 3) виключне право перешкоджати неправомірному використанню торговельної марки, в тому числі забороняти таке використання; 2. Майнові права інтелектуальної власності на торговельну марку належать власнику національної реєстрації торговельної марки, власнику міжнародної реєстрації торговельної марки, якщо інше не встановлено законом або міжнародним договором, згода на обов'язковість якого надана Верховною Радою України.»; частину першу статті 497 викласти в такій редакції: «1. Чинність майнових прав інтелектуальної власності на торговельну марку припиняється в установленому законом порядку достроково у зв'язку з перетворенням торговельної марки у загальноживану назву в торгівлі для товару чи послуги, стосовно яких її було зареєстровано, а також в інших випадках, передбачених законом.»; статтю 498 виключити; в частині першій статті 1030 виключити слова «, крім	
--	--	--	--

		майнових прав інтелектуальної власності,»; в частині другій статті 1107 після слів «(електронній» доповнити словами «або паперовій». 2) у Господарському процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2017 р., № 48, ст. 436): в частині другій статті 20: в пункті 1) слова «(знак для товарів і послуг)» виключити; пункт 3) виключити. в частині першій статті 122 слова та про визнання торговельної марки (знака для товарів і послуг) добре відомою» виключити; 3) у Кримінальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2001 р., № 25-26, ст. 131): 1) в статті 229 слова «знака для товарів і послуг» замінити словами «торговельної марки», слово «фірмового» замінити словом «комерційного», слова «кваліфікованого зазначення походження товару» замінити словами «географічного зазначення». 4) у Кримінальному процесуальному кодексі України (Відомості Верховної Ради України, 2013 р., №№ 9-13, ст. 88): 1) в пункті першому частини першої статті 477 слова «знака для товарів і послуг» замінити словами «торговельної марки», слово «фірмового» замінити словом «комерційного», слова «кваліфікованого зазначення походження товару» замінити словами «географічного зазначення». 5) у Законі України «Про правову охорону	
--	--	---	--

		географічних зазначень» (Відомості Верховної Ради України, 1999 р., № 32, ст. 267 із наступними змінами): пункт е) частини першої статті 8 викласти в наступній редакції: «е) є ідентичним або схожим з торговельною маркою, за наявності умов, передбачених частиною другою статті 17-1 цього Закону». пункт а) частини четвертої статті 17 викласти в наступній редакції: «а) будь-яке пряме чи опосередковане комерційне використання зареєстрованого географічного зазначення для товару, який не охоплюється реєстрацією географічного зазначення і є подібним до товару, для якого зареєстровано географічне зазначення, або якщо використання географічного зазначення для будь-якого товару чи послуги призводить до зловживання, послаблення, розмивання чи завдання шкоди репутації чи завдає шкоди репутації географічного зазначення, у тому числі якщо такий товар використовується як складова іншого товару;»; пункт б) частини четвертої статті 17 викласти в наступній редакції: «б) будь-яке неправомірне використання або імітація, або інше втілення зареєстрованого географічного зазначення, навіть якщо зазначається справжнє місце походження товару чи послуги або якщо зареєстроване зазначення перекладається, викладається у транскрипції або транслітерації чи супроводжується словами «стиль», «тип», «спосіб», «метод», «вироблений як у», «імітація», «смак», «запах», «подібний» тощо, у тому числі якщо такий товар використовується як складова іншого товару;»;	
--	--	--	--

		абзац сьомий частини четвертої статті 17 виключити; частину четверту статті 17 доповнити новими абзацами такого змісту: «Для цілей пункту б) цієї частини втілення географічного зазначення має місце, зокрема, якщо у свідомості пересічного споживача, який є досить добре поінформованим, достатньо спостережливим і обачним, виникає прямий і чіткий зв'язок із товаром, для якого зареєстроване географічне зазначення. Охорона географічних зазначень також поширюється на будь-яке використання доменного імені, що суперечить пунктам а) - г) цієї частини. Охорона географічних зазначень також поширюється на: товари, що ввозяться на митну територію України без введення їх в цивільний оборот; товари, що реалізуються дистанційним способом, таким як електронна торгівля. Група виробників або будь-який виробник, який має право використовувати зареєстроване географічне зазначення, має право перешкоджати третім особам ввозити товари для комерційного використання на територію України без введення їх в цивільний оборот, якщо такі товари, включаючи їхнє пакування, походять із третіх країн і порушують пункти а) - г) цієї частини. Географічне зазначення, яке охороняється відповідно до цього Закону, не стає в Україні родовою назвою. Якщо географічне зазначення є складеною назвою, яка містить родову назву, використання такої назви не вважається діями, зазначеними в пунктах а) і б) цієї частини.»; доповнити статтею 17-1 «Співвідношення	
--	--	---	--

		географічних зазначень та торговельних марок» такого змісту: «1. Не може одержати правову охорону торговельна марка, використання якої суперечитиме вимогам частини четвертої статті 17 цього Закону, за умови, що заявка на реєстрацію торговельної марки подається після дати подання заявки про реєстрацію географічного зазначення. У відповідних випадках враховується дата пріоритету, заявленого у заявці на реєстрацію торговельної марки. 2. Не надається правова охорона географічному зазначенню, якщо з огляду на існування торговельної марки, що має репутацію в Україні, або, визнаної добре відомою в Україні у розумінні статті 6bis Паризької конвенції про охорону промислової власності, заявлене найменування може ввести споживача в оману щодо справжньої сутності товару. 3. Реєстрація торговельної марки, якій правова охорона надана з порушенням частини першої цієї статті, може бути визнана недійсною у порядку, встановленому Законом України «Про охорону прав на торговельні марки». 4. Без обмеження дії частини третьої, торговельну марку, використання якої суперечить вимогам частини четвертої статті 17 цього Закону, яка заявлена на реєстрацію або зареєстрована до дати подання заявки на реєстрацію географічного зазначення, можна продовжувати використовувати та продовжувати дію її реєстрації, незважаючи на реєстрацію географічного зазначення, за умови, що відсутні підстави для припинення дії або визнання реєстрації цієї торговельної марки недійсною відповідно до Закону України «Про охорону прав на торговельні марки». У таких випадках дозволяється одночасне використання географічного зазначення та відповідної торговельної марки.	
--	--	---	--

		5. Сертифікаційні та колективні торговельні марки можуть використовуватись на етикетках та пакуванні разом із географічним зазначенням.»; у пункті 10) частини першої статті 1, пункті в) частини першої статті 8, в частині тринадцятій статті 11 слова «назва, яка стала видовою» змінити словами «родова назва»; абзац 4 частини другої Розділу VII виключити. 6) у Законі України «Про особливості правової охорони географічних зазначень для сільськогосподарської продукції та харчових продуктів, захист прав та застосування схем якості, включаючи традиційні гарантовані особливості для сільськогосподарської продукції та харчових продуктів» (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 25, ст. 91): у пункті 3) частини першої статті 7, пункті 3) частини першої статті 21, в статті 42 слова «назва, що стала видовою» в усіх відмінках і числах змінити словами «родова назва» у відповідному відмінку і числі. 7) у Законі України «Про географічні зазначення спиртних напоїв» (Відомості Верховної Ради України, 2023 р., № 53, ст. 158 із наступними змінами): у пункті 5) частини першої статті 8 слова «назвою, що стала видовою» змінити словами «родовою назвою». 8) у Законі України «Про захист від недобросовісної конкуренції» (Відомості Верховної Ради України, 1996 р., № 36, ст. 164):	
--	--	---	--

		1) статтю 4 доповнити частиною третьою такого змісту: «У випадку неправомірного використання у складі зареєстрованої торговельної марки позначень, вказаних в частині першій цієї статті, суб'єкт господарювання має право вимагати визнання реєстрації такої торговельної марки недійсною.». 9) у Законі України «Про забезпечення вимог кредиторів та реєстрацію обтяжень» (Відомості Верховної Ради України, 2004 р., № 11, ст. 140 із наступними змінами): 1) абзац восьмий статті 2 після слів «знаходяться на банківському рахунку» доповнити словами «, майнові права інтелектуальної власності;». 10) у Декреті Кабінету Міністрів України від 21 січня 1993 року № 7-93 «Про державне мито» (Відомості Верховної Ради України, 1993 р., № 13, ст. 113 із наступними змінами): абзаци п'ятий-сьомий підпункту «у» пункту 6 статті 3 виключити. 6. Кабінету Міністрів України до дня набрання чинності цим Законом: привести свої нормативно-правові акти у відповідність із цим Законом, передбачивши набрання ними чинності одночасно з набранням чинності цим Законом; забезпечити прийняття нормативно-правових актів, передбачених цим Законом, передбачивши набрання ними чинності одночасно з набранням чинності цим Законом; забезпечити приведення міністерствами та іншими центральними органами виконавчої влади їх нормативно-правових актів у відповідність із цим	
--	--	--	--

		Законом, передбачивши набрання ними чинності одночасно з набранням чинності цим Законом.	
--	--	---	--